UNIVERSITÄTS
BIBLIOTHEK
WUPPERTAL

BERGISCHE
UNIVERSITÄT
WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

Comoediae

Terentius Afer, Publius

Lugduni, Anno Christi M.CCCC.LXXXX die vicesima octava Maij

Hecyra

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-132

Visual Library

iterum ſub-
audiendum
V. in primũ
hodie facere
facere ex per
ſona paraſiti
ca beneficij
optio facta ẽ
quod promi
ſerat¦ mulier
Sed vbi eſt
iudex: bene
iudex. ad illũ
cũ mulieris
illata ſenten
tia eſt. vt cuz
ita agitur tu
ta ſint mari-
to omnia: et
per ironiam
ridicule dicit
ea ſque) irata
erat. Judex
noſter: nihil
facetius qꝫ iu
dicem capi
aduerſus cri
men volup-
tatiſ paterne
⁊ amatorem
filium ⁊ fra-
trem Anti-
phonis: cui
nubet furtia
filia. Judex
noſter terri-
bilis. ſcz ceen-
ſor paternaꝝ
deliciarum.
Vides igit
hic conſultã
vxoris iracũ
diam.

Benigne dicis. Na. pol meritũ eſt tuum
Phor. vin primũ hodie facere qđ ego gaudeam
Nauſiſtrata et qđ tuo viro ocli doleant? Na. cupio
Phor. me ad cenam voca. Nau. pol vo voco
Phor. eam⁹ intro hinc. Nau. fiat ſed vbi eſt
Phedria iudex noſter? Phor. iã hic faxo aderit
Valete et plaudite calliopius recenſui.

Facta ludis romanis Sexto Julio Ceſare Gn. Cornelio edilib⁹ currulib⁹ nõ ẽ pacta tota mõſ fecit Flacc⁹ Claudij tibijs pibus Gn. Octauio. T. Mãlio pſu. Relata eſt itez ludis funebrib⁹ relata ẽ Tertio. Q. Fuluio. L. Marco edilib⁹ currulibus

Argumentum

Uxorẽ duxit pãphill⁹ philomenã. cui quõdã
Ignorãs vgini vitiũ obtulit. eiuſqz p vim
Quẽ detraxit anulũ dederat amice bachidi
Meretricule. deidep fect⁹ i imbz eſt nuptã haud
Attigit. hanc mater vtero grauidã ne id ſciat ſocr⁹
Ut egram ad ſe traſfert. reuertitur pamphilus.
Deprehẽdit. partũ celat. vxorẽ tñ recipe noluit. pat
Incuſat bachidis amorem. dum ſe. purgat
Bachis. anulum mater vitiate forte agnoſcit
Mirina. vxorẽ accepit pamphilus cum filio.

Aelij Donati grãma. Clariſ. i. p. Sexti Terẽtij Afri Ecyrã examinata interpretatio.

ECyra eſt huic nomē fabule: Hec cū data eſt: hec fabula Appollodori dr̄ eſſe greca. Nā ⁊ ipa ⁊ Phormio ab eodē dicūt eē trāſlate: cū reliq̄ q̄tuor ſint Menādri. Ecyra aūt dr̄ iō: q: ꝑ ſocrus ⁊ ſoceros in ea aguntˀ multa. Nā ⁊ ecyros ⁊ ecyra ſoceri nomē ſocruſq; ſignificāt. Eſt aūt mixta motorijs actibꝰ ac ſtatarijs: mſtūq; ſniaꝝ ⁊ figuraꝝ ꝯtinet ī toto ſtilo. Uñ cū delectet plimū: nō minꝰ vtilitatis affert ſpectatoribꝰ. Atq; in hac ꝑme ꝑtes ſūt Lachetis: ſcđe Pāphili: tertie phidippi: q̄rte parmenonis. Et deinceps aliaꝝ ꝑſonaꝝ q̄ his adiūcte ſūt. Diuiſa eſt aūt vt cetere q̄nq; actibꝰ legitimis: q̄s in ſubditis diſtinguemꝰ. In hac ꝓlogꝰ ē ⁊ mltiplex: ⁊ rethoricꝰ nimis: ꝓpterea qđ ſepe excluſa h̄ comedia diligētiſſima defenſiōe īdigebat. Atq; ī hac ꝓthaſis turbulēta eſt Epitaſis mollior. Lenis cataſtrophe. Acta ſane ē ludis Megalēſibꝰ. Sexto iulio. L. Rabirio edilibꝰ currulibꝰ. Aegitq; L. Ambiuiꝰ Modlatꝰ ē cā flaccꝰ Claudiꝰ tibijs paribꝰ Tota greca ē facta ⁊ edita: q̄nto loco. Gn. Octauio. T. Mālio ꝯſu. Cātica ⁊ de verbia ſūmo ī hac fauore ſuſcepta ſūt i. ꝑſone extra argumētū due ſūt Philotidis ⁊ Syre. In tota comedia h̄ agit: vt res noue fiāt: nec tñ abhorreat a ꝯſuetudie. Inducūt eni beniuole ſocrꝰ: verecūda nurꝰ. Leniſſimꝰ in vxorē maritꝰ: ⁊ itē deditꝰ matri ſue, meretrix bona.

UItiatā in tenebris añ nuptias cui ānulū extorſerat meretricē amās dū ignorat Pāphilꝰ duxit vxorē grauidā ex cōpreſſu ſuo: quā ꝑegre ꝓfectꝰ: quū reliq̄ſſet domi rediēs parietē oñdit furti: ⁊ apud matrē ſuā. Quare cōmotꝰ dū repudiū inuitis parētibꝰ ⁊ cām repudij neſciētibꝰ parat: ꝑ meretricē apđ quā anulꝰ īuētꝰ ē: cognoſcit tādē ⁊ a ſe vitiatā vxorē: ⁊ ex ſe natū filiū. Primꝰ actus colloquiū ꝯtinet meretricis Philotidis ac lene Syre cū Parmenone. vt ꝑ haꝝ ꝑſonas que dicūt argumētū ſpectator diſcat. Scđi actꝰ tenor in h̄ ē īmeritā vxorē veluti malā ſocrū accuſat Laches: ⁊ ꝯuenit phidippū de eadē cā ſtatī poſt. quaꝝ colloquiū ꝯqueſtio inducit Soſtrate qđ falſū crimē inuidioſūq; ſuſtineat. Tertio actui h̄ aſſcribūt. Cōqueſtio pāphili ꝑegre redeūtis de amore ſuo circa vxorē. paritudo Philomone. Soſtrate v̾ba ſuꝑ egritudinē nurꝰ quā morbo credit afflictā. Fletꝰ Pāphili errātis quū putat nō ex ſe filiū natū eſſe. Colloquiū parmenonis cū pueris a naui veniētibꝰ. vt mox loquant cū ipo pāphilo a quo in arcē mittit. Itē Lachetis. Phidippiq; ⁊ Pāphili v̾ba de recōciliāda illi ꝯiuge. ⁊ eoꝝ inuicē litigioſa diſſēſio. Quartū actū h̄ cōplēt ꝑturbatio Myrine ex īteruētu mariti. ⁊ eiuſdē cū eo nimis callida ac mliebris aſtutie diſceptatio. Soſtrate Pāphili Lachetiſq; colloquiū. Inclamatio pr̄is ⁊ soceri aduerſum pāphilū vxorē recuſantē ꝯuētionē meretricis ꝓmittētis ſe iuſiurādū matrōis exhibiturā de nō admiſſo ad ſe pāphilo. In primo actu Bacchidis narratio de nuptijs geſtis: ⁊ colloquiū cū parmenone inducit. quē nūciū mittit ad pāphilū. pāphiliq; ad vltimū actio grāꝝ apđ ipam Bacchidem. Docet aūt Uarro neq; in hac fabula neq; in alijs eē mirandū q̄ actus impares ſcenaꝝ paginarūq; ſint nūero: cū hec attributio in rerū deſcriptiōe, nō in nūero verſuū ꝯſtituta ſit. nō apđ latinos mō. verū etiā apud grecos ipſos.

ECyra huic eſt nomē fabule. A noie cepit vt incognitā ꝓbaret. ⁊ iō ſpectādā Ecyra eſt huic nomē fabule. noīatiuo caſu figurauit cū in vſu ſit vt datiuo dicamꝰ. q̄uis preſto ſint ēxēpla quibꝰ veteres ꝑ omnes fere caſus hoc genꝰ locutōis enūciabāt Ecyra eſt huic nomen fabule. hec primo data eſt ſine ꝓlogo ludis. Megalenſibus. quos Sex Iulius ⁊ cornelius Dolobella ediderunt. ſed occupato ppl'i ſtudio funabuli diſplicuit. poſtremo data eſt ludis funebribꝰ. L. Emilij Pauli. q̄s fecerūt. Q. fabius Maximꝰ. et Cornelꝰ Africanꝰ. tūc q̄; nō ꝑacta eſt ꝑ ſtudiū ppl'i circa gladiatores Tertio ad poſtremū introducta. Q. fuluio. L. Martio edilibꝰ. v̾tute actoꝝ. L. Ambiuij ⁊. L. Turpiōis ē cōmē data. Ecyra eſt huic nomē fabule. totꝰ h̄ ꝓlogꝰ ſubtilē qōnē. ꝯtinet ob h̄ ne apte populum nō lecte fabule reum faciat. ⁊ facile reuocet in fauorem. Hec cum data eſt noua. ita dicitur

Ecyra q̄ dr̄

Daᷓ fabula Stat fabula.

data eſt fabula: vt data eſt cena: datũ eſt prãdiũ: ꝛ edidit a dato deſcẽdit. Hec. cũ data ē. n. n. in ſic ꝛ Homerus Et darioꝛ fabula cũ agiᷓ: ſtare cũ placet. Hec cũ data eſt. n. n. i ſylepſis prima. deeſt. n. huic: ꝛ eſt figura paranomoſia. Noua nouũ. vitiũ ꝛ calamitas hñ ſm augurē. Vitiũ eſt. n. ſi tonet tm̃: vitiũ ꝛ calamitas ſi tonet ꝛ grãdinet ſiᷓ: ꝛ etiã fulminet. Vitium ꝛ calamitas. Vitiũ trãſlatũ eſt ab augurio: ꝛ vitio creati dicunᷓ ꝯſules. Calamitas

dicitᷓ clades q: clamatᷓ: vt aliud ſit grãdinis culmũ frãgẽtis: aliud furti vt in doli malit: ſic Probus. Ut neq3 ſpectari: vitium qđ nõ ſpectata ē: calamitas ꝙ nõ cognita. Ut ne neq3 ſpectari neq3 cognoſci: mira defenſio ſiqui-

Ecyra eſt huic nomē fabule hec cũ data eſt
Noua: nouũ interuenit vitiũ ꝛ calamitas
Ut neq3 ſpectari. neq3 cognoſci potuerit
Ita populus ſtudio ſtupidus in funabulo
Animũ occuparat. nunc hec plane eſt pro noua
Et is qui ſcripſit hanc. ob eam rem voluit
Iterum referre vt poſſit iterum vendere
Alias cognoſtis eius. queſo hanc cognoſcite
Orator ad vos venio. ornatu prologi. ſinite
Exorator ſim. eodem vt iure vti ſenē liceat

dē nõ iudicio comedia exacta eſt: ſi ſpectari cognoſciq3 nõ potuerit cogniturisſ. ſi audiretur. Ut neq3 ſpectari neq3 cognoſci. ideo theatrũ. ideo ſpectatores: ideo actores: ꝛ maior ps in geſtu ꝙ in v̓bis cognoſci vl̓ ꝓbari vel ſciri: an ecyra ſciri dicatᷓ: q̃ ſcita ſit noīe. Ita pp̄lus ſtudio ſtupidus: a deriuatiōe cauſe. nõ q: mala eſt inquit excluſa ē: ſꝫ q: pp̄ls funabuli admiratiōe obſtupuit: qđ infra de gladiatoribꝰ dicet ad cõmutationē cauſe inducẽdã. Ita populꝰ ſtupidꝰ: h̓ excuſatᷓ ꝛ pp̄ls q̃ neq3 iudicauit đ fabula. neq3 tñ ſtulte errauit. Stupidꝰ. pro ſtupēs. Ut timiduſq3. ſ. u. a. Pro noua. recte. iã. n. nõ eſt noua. Et is q̃ ſcripſit hãc ob eã rē. id eſt ob eã cãm. q. di. nõ iterũ acta eſt ſine cauſa. cur ḡ nõ poſt funabulũ relata eſt. ſi illi ceſſarēt in qua maluit auarũ pp̄lm poeta inducere. ꝙ ſuo opi diffidentē. Iterũ referre. ſupuacuũ ē. Ut poſſet iteꝝ vẽdere. aliis. ſ. ludis. h̓ vt diximꝰ ad laudē fabule referᷓ poſtꝙ tm̃ fiducie poete dedit. Alias cognoſtis eiꝰ queſo hãc cognoſcite. mire illi fauorē petit ex aliis que ſpectatori note ſũt eiuſdē poete. q̄ſi oino hec nota ſit. At in Andria. q̃ oim prima eſt aliter. ait. n. vt ꝑnoſcatis ꝛ qđ ſpei ſit reliquũ quas faciet ꝛ cetera. Orator ad vos venio cũ ornatu ꝓlogi. ſinite. magna arte h̓ ꝓlogus ſcriptꝰ eſt. ꝛ nimis oratorie. nã totiēs expulſa fabula quõ honeſte reuocari potuit in ꝓſceniũ. niſi primo ipa iprudẽtia ꝓ fiducis ꝓferetᷓ. ꝛ deinde actor ꝑitiſſimꝰ ipe abilꝰ ꝓbaret. ꝛ poetã ꝛ comediã. cuiꝰ auctoritas elucet ex v̓bis. cũ deinde ſubtulitᷓ nouo poete a vetuſto ꝛ magne auctoritatis Cecilio peteretᷓ exemplũ. fauor expeteretᷓ ingenioſiſſime. Nã qđ rudi Terẽtio ꝯtigit acciduſſe mẽoratᷓ veteri Cecilio. qđ huic ſemel. illi ſepe. qđ huic in aliis nũꝙ h̓. illi fere in oibꝰ. qđ huic Ecyra. ꝛ acta ꝛ ꝓbata eſt. ꝛ certa illi ꝑti exacta eſt. ꝑtiq3 vix ꝓbata. itaq3 bis oibꝰ argumẽtis id actũ eſt. vt neq3 deſperãdũ ſit đ Terẽtio. ꝙ expulſus eſt vt nihilominꝰ illi tm̃ attribuẽdũ ſit vt aut par Cecilio magno tũc poete. aut vltro melior etiã eſſe poſſit. Hic aũt. L. Ambiuiꝰ hiſtrio fuit actor comediaꝝ. Orator ad vos venio. oratorē audire optere ius gẽtiũ eſt. oratorē nõ licet iiuriã pati. ideo ḡ ne expellatᷓ. nõ ſe ꝓlogũ h̓ oratorē noiat. Plautꝰ. Impia ſecrete oratorē v̓beras. Eodē cure vti ſenē liceat. vt me liceat caſus miſerari. i. a. ſinite. exorator ſim. orator ē dũ rogat exorator cũ ipetrauerit. ita. illđ dicẽtis h̓ iã affectꝰ ſignificationē hꝫ. ꝛ orator eſt. cui cã defendẽda

Plautus

mādat. Quo iure ſum vſus adoleſcētioꝛ.tā q̄ aliđ agēs refert exēpla qb⁹ oñdat turpe nō eē Terētio excluſā eſſet vnā ill⁹ fabulā cū mltoꝝ poetaꝝ.mlte exacte ſint ꝛ i hijs Cecilij.cui⁹ il lo tpe magna auctoꝛitas fuit. Adoleſcētioꝛ.hec cōpatio min⁹a poſitiuo ſonat. ꝛ vim dimi nutiua exprimit.vt iā ſenioꝛ ꝟ cruda.d.u.q.ſ. Nouas.q̇ exactas feci.vt inueteraſcerēt ꝛ iueteraſcerēt agerēt̄ denuo.qꝛ dū acta eſt.noua dꝛ fabula. Inueteraſcerēt.in cōſue tudinē venirēt.ſpectarēt̄ amarent̄. Uirg.

Quo iur̄ vſus:ſū adoleſcētioꝛ.nouaſ q̄ ex actas feci
Ut veteraſcerēt.nec quū poeta ſcṗtura euaneſceret
In his quas primum cecilij didici nouas
Partim ſum earum exactus.partim vix ſteti
Quia ſciebam dubiam fortunā eſſe ſcenicam
Spe incerta.certum mihi laborem ſuſtuli
Eaſdem agere cepi.vt ab eodem alias diſcerem
Nouas ſtudioſe.ne illū a ſtudio abducerē.ꝑfeci vt
Spectarent̄.vbi ſunt cognite.placite ſunt.ita
Poetam reſtitui in locum ꝓpe iam remotū iniuria
Aduerſarioꝝ.ab ſtudio atq̄ a laboꝛe.atq̄ ab arte
Muſica qđ ſi ſcripturā ſpꝛeuiſſem in p̄ſentia
Et in deterrēdo voluiſſem operam ſumere
Ut in ocio eēt poti⁹ q̄ in negocio.deterruiſſē facile
Ne alias ſcriberet.nūc q̇d petā mea cā equo aio

Ex actas.expulſas. Ne cum poeta ſcṗtura vaneſceret cā facti hone ſtioꝛ eſt.non ſe poete vni⁹ ꝟ ipſius poe mat̄ cā labo rare.Ī his q̄s p̄mū Cecilij didici nouaſ a ſili argumē tū qđ fit per cōparationē artificioſam ꝛ oꝛatoꝛiam reꝝ ac ꝑſona rū. Parti ſuꝫ eaꝝ.vide pl⁹ eſſe in exem plo.ſiquideꝫ ꝑtim ex acte

ſūt Cecilij fabule.ꝑtim vix admiſſe.cū vna ecyra excluſa ſit.ꝛ eſt ſenſus.aut diſplicui inq̄t. aut aliquib⁹ vix placui. Partim ſum eaꝝ exactus.ꝓ in alijs aut timidis ꝛ ſil̄ ſplendida locu tio eſt.ꝑtim aduerbiū eſt ꝛ ꝓpꝛie locut⁹eſt.nā fabule aut agi dicunt̄.aut ſtare Quia ſciebaꝫ dubiā foꝛtunā.nō igit̄ poete culpa ꝟ caſus eſt.nā iđ foꝛtunā euētū retulit. Spe incerta cer tū mihi.ſentētioſe ꝛ verū.nā vbi certa ſpes eſt.nihil op⁹ē laboꝛare certo ac vehemēti. Spe incerta.ꝓ ſpei incerte.an deeſt incerta. Certū honeſta figura q̄ dꝛ
Eaſdē exactas cepi.difficultatē facti ꝛ molimē oñdit ab eodem Cecilio.ſ. Nouas ſtudioſe ne illū ab ſtudio
Ne illū ab ſtudio abducerē.iterū cauſa hone ſtatis. Perfeci vt ſpectarent̄. Attēde quātū pondus habeat.qđ nō feci dixit. ſed poti⁹ ꝑfe ci.vt molē difficultatis oñderet. Ubi ſunt placite.nota ꝑticipiū ſine v̇bo. Ita poetam reſti tui in locū.mire nō Ceciliū.ꝟ poetā.vt hoc generaliter pp̄lo p̄ſtitiſſe ꝟ vni hoī videat̄. Ubi ſunt.c.ſ.elegās ꝓmiſſio.ꝛ hanc placiturā ſi cognoſcat̄.ꝛ ē ꝓiectura a futuro tpe. Reſtitui in locū.quia remotū ꝛ excluſum dixit ꝓpꝛe iam remotū geminauit ſcđm antiquos qui oēs in verbis liquidas duplicabāt. A ſtudio atq̄ laboꝛe.bene oſtēdit ſe pp̄lo ꝓfuiſſe ceterum. poetam ad laboꝛem reuocando atq̄ artem.hētur intentio cōmote audiendū eſt. vt ꝟ poꝛ tus alij effodiunt hic alta theatri.f.l.a.i.c.r.e.ſ.o.a.f. In pꝛeſentia.ſtatim vt a pp̄lo ejicieba tur. Ut in ocio eſſet potius q̄ in negocio.ex ipſis rerū noībus oſtendit facilitatem ꝺterrē di. Nunc quid petam mea cauſa quaſi oꝛatoꝛ. Mea cauſa equo animo cōmendatio per ſone leuis ꝑ aliam ꝑſonam grauem ſcđm pꝛecepta in rethoꝛicis. Ecyram ad vos refero. a

cauſa principiū narratiōis inducit. Ecyrā ad vos refero. principiū a principali queſtiōe: an
cognita ſit: ꝛ an ſpectāda ſit. Quā mihi a pſona dicerl. Ita eā oppreſſit ea. hoc ſuccedit pro
illo qd̄ eſt a pſona aduerſarioꝝ: ſiƚ ad fortunā retulit culpā ppl̄i. nō enim dixit qd̄ pſto erat.
Ita oppſſit eā calamitas. eā calamitatē repetit. ne nos fabulā illū dicere putarem? Ueſtra
intelligētia ſedabit; primo cū pſona noſtre induſtrie rurſus cū ſua; ꝛ bn̄ periaphraſi vſus eſt
ne dicerz nos
nob. Cū pri-
mū eā agere
cepi: iā h̄ nar
ratio ſubtilis
inducit: ꝛ vt
nō ledat po-
pulū: ꝛ vt de
fēdat poeta.
Pugilū glo-
ria

Attēdite. ecyrā advos refero: ꝙ mihi ꝑ ſilētiū nūꝙ
Agere licitū ē: ita eā oppſſit calamitas: eā calāitatē
Ueſtra intelligētia ſedabit. ſi erit adiutrix noſtre
Induſtrie. quū primū eam agere cepi. pugilum
Gloria. funabuli eodē acceſſit expectatio: comituꝫ
Cōuent⁹. ſtrepit⁹. clamor mulierū fecere vt ante
Tempus exirē foras. vetere in noua cepi vti
Cōſuetudine. in experiundo vt eēm. refero denuo.
Primo actu placeo. quū interea rumor venit. datū
Iri gladiatores. ppl̄s ꝯuolat. tumultuāt. clamant
Pugnāt d̄ loco. ego interea meū nō potui tutari
Locū. nūc turba nulla eſt. ocium et ſilentium eſt
Agēdi tempus mihi datū eſt. vobis datur

pugiles ꝛ eē
glorioſos: vt
minus turpe
ſit an̄ latos
eos eſſe. ſicut
Virg. Virgi. Ma
gnis cū viri.
c. n. e. o. q. d.
m. q. ſ. m. t. ſ.
q. p ꝛ cetā. h̄
eſt glīa. Pu-
gilū glīa: funabuli acceſſit expectatō: narratio cur excluſa ſit: h̄. enī nō poete culpa deiecta ē
nec iudicio ppl̄i: ꝛ iō nūc admittēda eſt. Pugilū gloria. ſ. n. e. Pugilū
Virgi. glīa: comitū ꝯuent⁹ expectatio: deſideriū vt Virgi. Expectare venis. Funabuli eodem. du
plex cauſa ad vnā excluſionē adhibet. Comitū cōuent⁹ vtrū eos comites dicit q̄ ſunt pugi
lū aſſentatores. an ſuos q̄ dn̄os ſequūt: an ſtudiū certātiū diuerſ fauētiū. Clamor mlīeꝝ
bn̄ mlīeꝝ nō enī timet eas qb⁹ ſuffragari vel refragari nō lꝫ in theatro. Ut an̄ tp̄s exirē fo-
Pugil ras ne grauē paſſus videat iniuriā. Pugilū gloria: pugil dict⁹ eſt a pugna:
ꝛ pugna a pugno. Veteres nāqꝫ an̄ vſum ferri ꝛ armoꝝ pugnis ꝛ calcib⁹ ꝛ morſib⁹ corpo-
rūqꝫ luctatiōe certabāt. Vetere primū vetere vt in noua cepi vti ꝯſuetudiē:
niſi nouā comediā intellexeris: nō erit apta ſnīa. nā ꝛ ſupra dixi: nūc hec plane eſt ꝑ noua.
An a Terētio noua iō dictū eſt: qꝛ nūꝙ alias excluſus eſt. ꝛ bn̄ veterē: vt oñdat turpe non
eſſe: qd̄ ꝛ alijs poetis ſepe ꝯtigerit. Refero denuo: aut vetere abundat: aut denuo. Primo
actu placeo: rōnabiliter dixit primo: qꝛ q̄uqꝫ ſūt act⁹ ꝑtes fabule. Placeo: ſtudeo. placeo di-
xit ꝑ eo qd̄ ē fabula placet: aut Terēti⁹: ꝛ mire nō diu inq̄t pepēdit iudiciū: ſ; ſtatī placuit: vt
qd̄ ſequit nō iudicio: ſ; ꝑturbatiōe factū ſit. Cū interea rumor veit datū iri: h̄ abhoret a no
Datum iri ſtra ꝯſuetudine: verūtamē apud antiquos gladiatores in theatro ſpectabant. Datū iri: da
tū iri dixit vt fabulā cōmēdet: vt ꝛ oīa ſpectatori ꝛ ppl̄o dicantur. Nō potui tutari locū: face
te repetit locū. Nūc turba nō eſt. tumutulant. turba id eſt Nūc tur
ba nō eſt. turbā retulit ad id qd̄ ſupra dixit ppl̄s. c. t. Ociū ad illud qd̄ repugnāt d̄ loco: ſilē
tium ad illud qd̄ dixit clamor mulierū. Ociū;
pugnāt. Silentium clamant. Nūc turba nō eſt: ocium ꝛ ſilen-
tiumqꝫ abhortatio ꝑ renumerationem ad tempus eſt. Mihi datum, ab edilibus ſcilicet,

Uobis dat̾ poteſtas ꝯdecorādi ludos ſcenicos q̄ſi ad aliq̄d agat ppl'ſ cum ſpectet. Nolite ſinere ꝑ vos. Artē muſicā oratorie q̄ſi nō Terētij cā agat̾. ſed artis muſice. Mee auctoritati: q2 iā ſenex eſt. Fautrix adiutrixq3 ſit. Commēdatio qua Terentiū ꝓbo: τ eſt figura analogia. vult aūt ſe eſſe auctoritatis: vt τ ppl'o placere iam debeat. q̄ ipſi placet. ſi nūq̄ƺ auare. Comēdatio ab añ actis. i. a ꝑſone attributis. Si nūq̄3 auare a meritis

Poteſtas condecorandi ludos ſcenicos
Nolite ſinere per vos artem muſicam
Recidere ad paucos: facite vt veſtra auctoritas
Mee auctoritati fautrix adiutrixq3 ſiet.
Si nunq̄ƺ auare precium ſtatui arti mee. τ eū3 eſſe
Queſtū in aīm induxi maximū: q3 maxie ſeruire
Uris cōmodis: ſinite īpetrare me q̄ in tutelā meā.
Studiū ſuū: τ ſe in veſtrā cōmiſit fidē. ne eum
Circūuētū iniq̄ inique irrideāt mea cā. cā3 hanc
Accipite et date ſilētiū vt libeat ſcribe alijs. mihiq3
Ut diſcer̄ nouas expediat poſt hac ꝑcio ēptaſ meo

Philotis meritrix. Syra Lena

P Erpol q̄3 paucos repias meretricib' fideleſ

defēſoris argumētū ad laudē fabule ſi nunq̄ƺ auare: ꝑ hec v̄ba Terēti' vult demōſtrare q̄ƺ grauis auctor ſit q2 ſuas comedias ꝓbet. ſic Horati' ca cū reſponderā co neris q̄ ꝑuis Eſop': q̄ do cet' Roſci' egit. τ cū eē q̄ſtū ī aīm induxi. mō nō nūq̄ƺ ſubaudi τ ſi: τ vt ſit τ ſi eū eſſe τc. Et eū eſſe

Horatius

queſtū in aīm induxi veſtris cōmodis: plus dixit cōmodis q̄ƺ ſi diceret voluptatibus. q̄ſtū maximū q̄ƺ maxime iniq̄ iniq̄.

Sinite impetrare: ne eum circumuentum me qui in tutelam meam ordo eſt. Si inte impetrare iniq̄ iniq̄ in tutelā meā. ſ. ſ. τ. ſ. i. u. Com. ſi. In tutelā meā. i. quaſi oratori cām dixit. Mea cā cām hāc accipit: oratorie ſic eñ fit cū ꝑſana ꝑ ꝑſona. ad cōmendatorꝫ affert̾. Et date ſilētiū. q̄ſi fabule ac poete. Mea cā cām Paranomaſia. vt libeat ſcribere alias oratorie

Mihiq3 vt. ſ. mihi ꝓprie dic̄. docet eñ poeta q̄ƺ merito ipe dici debeat ſcenic'. Nouas expediat poſthac ab vtili. argumētatio eſt τ bñ vt expediat tāq̄ƺ factur' ſit. τ ſi nō expedierit dū q̄ſtū maximū ſeruire ppl'o putat. ꝑcio emptas meo eſtimatōe a me facta: q̄ƺ tūc ediles darēt: τ ꝓinde me ꝑiclitāte. ſi adiecta fabula a me ꝑciū q̄ poete numerauerint repetāt. ꝗ meo a me facto a me ſtatuo nā quō alibi dixit. Poſt q̄ƺ ediles emerāt τ bñ vt ſequitur ppl'ſ iudiciū ei' cui eſtimare ꝟe fabulas oń' poſuerit. ꝑcio ēptas meo: vt q̄dā volūt ꝑiculo.

P Erpol q̄ƺ paucos repias meretricibus fideles. Nouo genere hic vtraq3 inducit̾. nā τ philotis τ Syra nō ꝑtinent ad argumentū fabule. hec autē maluit: Terenti': q̄ƺ aut ꝑ prologū narret argumētū: aut inducere loq̄. Perpol q̄ƺ paucos repias. Hec ꝑſona Terentij more extrinſec' aſſumit̾: vt ſi poſtq̄ƺ argumenti obſcuritatē effugiat. Perpol paucos: aīaduertendū eſt in hac fabula Terētiū bonā meretricē iducturū: ne id ꝯ morē videat̾ facere etiā aliā meretricē nō malā inducere: vt id exēplis fiat triti' τ vſu veriſimile. ꝑpol q̄ƺ paucos. ordo eſt ꝑpol q̄ƺ paucos repias. naꝫ ꝑpol nō eſt latinū. ſꝫ ꝑq̄ƺ. i. nimis. Quā paucos. q̄dā nō paucos ſed pauci legūt. ſic ei Apolodor' Reperias: aptū verbū ad raritatē: τ ideo non dixit pauci ſunt: ſed paucos reperias: ſi quos queras. nō aūt reperitur: niſi q̄ queri t̾. nō querit̾ niſi q̄ preſto non ſit. Fideles huiſmodi ſententiam rethores vocant.

et mire nō eſſe:ſed euenire dixit:vt non rōnis:ſed caſus ſit id qđ rariſſimū eſt. Fideles fidi in maximis:fideles in minoribꝰ negocijs. Uel hic pāphilꝰ trāſitus a generali ſnīa ad ſpecialē. vel nūc vt alias ꝯiunctio diſiūctiua eſt. alias correptōꝫ ſignificat vt apud Ciceronem Uel optimā me ſane vitā. etiā Uir. Carmīa vel. c. f. d. l. aut vl' vt mō. Jntrabat. q. b. q. ſ. tria ſunt q̄ iurabat ⁊ quotiēs ⁊ ꝙ ſctē qđ totū de more amatoꝝ ⁊ meretricū dixit; que iureiurādo tene ⁊ q̄s lege nō pñt.

Uir.

Ut q̄uis:nō mō Bachis q̄ amica erat Nūꝙ illa viua ducturuꝫ ita.

Euenire amatores ſyra:vel hic pāphilus quotiēs
Jurabat bachidi ꝙ ſctē:vt q̄s facile poſſet credere
Nunquā illa viua ducturū vxorē domū. hez duxit:
Sy. ergo ꝓpterea te ſedulo ⁊ moneo:⁊ hortor ne
Cuiuſꝗ̄ miſereat q̄n ſpolies mutiles lacrēs quēcūqꝫ
Nacta ſis. Ph. vt ni eximiū nēinē habeā. Sy. nēineꝫ
Nā nēo q̄ſꝗ̄ illoꝝ ſcito ad te venit:q̄n ita pparet ſe
Se abs te vt blādicijs ſuis ꝙ minimo p̄cio ſuam
Voluptatē expleat. hiſcie tu amabo nō ꝯ īſidiaberē
Phi. tū pol eādē iniuriū eſſe oibꝰ. Sy. iniuriū aūt ē
Ulciſci aduerſarios:aut q̄ via te captēt illi eadem
Jpſos capi. heu me miſerā cur nō aut iſtec mihi

i. iurariſ pri moꝫ iurabat. nūquā illa viua vxorē ducturū. en duxit. ꝓnuncia: vt mirenteꝫ oñdas. ḡ ꝓpterea mō ḡ affectū exp̄mit rep̄hendētes tarde ſibi ꝯſentientē ſic Uir. Ergo age chare pater ceruici īponere noſtre. Propterea te ſedulo:ſedulo īſtanē ⁊ ex aīo ⁊ ſine dolo. En duxit:en aduerbiū demōſtrātis eſt. vt en alter. ⁊ moneo: ⁊ hortor monenꝰ ꝯſilio hortamur īpulſu. Ne cuiuſꝗ̄ miſereat:deeſt te. Quin ſpolies mutileſ. lacereſ q̄n ꝑ quo minꝰ. ⁊ magna ꝑſuaſio eſt ad male faciēdū. ſpolies. ſpoliare ē nō minimā ptē auferre. Mutilare aliq̄d detrahere ſine quo res eſſe nō poſſit. Lacerare aūt cum oīno nō habeas q̄s īminuas. Mutiles īminuas vñ mutili dicti ſūt boues aut capri ſine cornibꝰ. naꝫ male multi putāt dici ⁊ inde mulciber vulcanꝰ ꝙ ſit mutilatus ac debilē nā ꝓprie mulciber dictꝰ eſt ꝙ oia mulceat. i. molliat ac vīcat. vt ī eximiū habeā neminē:vt m ꝑ vt ne ⁊ ꝑſeuerat ī allegoria. nā eximia pecora dicunt:q̄ a grege excepta ſunt ad vſus dñoꝝ ſuoꝝ vt vberiꝰ paſcant. ſ; ꝓprij eximij ſūt porci maiores q̄ ad ſacrificandū electi ſūt etem̄ boues q̄ ad h̄ electi ſūt egregij dicunt. ⁊ oues lecte. Uir. Mactāt lectas de more bidētes. ita ⁊ porci eximij. vt ni eximiū deeſt cēſes:vt ſit cēſes vt ni eximiū neminē habeā: vel certe mones vt ī eximiū ita eximiū ſepatū ex oibꝰ ꝓprie eximiꝰ porcꝰ eſt exēptꝰ a grege: atqꝫ ſignatꝰ macula aut nota. Habeā deeſt cēſes aut vis aut mōes. nā nēo q̄ſꝗ̄ parelcō ter tiū. nā abūdat q̄ſꝗ̄ ſcito ad te venit:bn̄ aditū eſt ſcito:⁊ moralit̄ ⁊ acutiꝰ ꝓnūciandū ē em̄ v̄bū illoꝝ q̄ familiares corrigūt. q̄n ita pet h̄ v̄bū pet aduerſū munificos ⁊ ſegnes ſumit: vt alibi An paſti te vt ſpes. n. r. t. ſ. t. Abs te:ꝑ ex te. ſuā voluptatē expleat. ꝓbn̄ expleat qđ ꝓri um meretrici ē amatorē voluptate ſatiari. hiſcie tu .i. talibꝰ ⁊ vide ſi pulcra meretrix puella eſt. īſidiabere. īſidiari malū ē. ſ; ꝯ inſidiari iuſtū ē. tū pol eādē iniuriū:⁊ idē aliter ⁊ vehemētius ītulit:nā perꝰ eſt eandē eſſe oibꝰ ꝙ nullū excipe. Jniuriū iniquū. iniurium aūt indignātis. mō ſignificatio ⁊ vim aduerbij hꝫ vlciſci aduerſarios. de more aduerſarioſ mutato noie poſuit. duꝝ em̄ fuerat ſi amatores diceret. Qua te via captēt:illi q̄ te captēt ſepe tu eos vel ſemel cape. Heu me miſerā:bene q: nō perſuaſit:ſed affectū doloris expreſſit

Uir.

Spoliare
Mutilare
Lacerare
Mutili
Mulciber

intelligit;eni ex vultu eius nō eā ꝑſuaſiſſe qȝ voluit. Heu me miſerā.c.n.a.i.m.e.c.f.e.
qȝ reliquū ſit q: qȝ ꝑſuadere volebat nō potuit. Et bn̄ nota q: vtrū-
q; nō hz: ⁊ mire ecōtrario deſcripta eſt deformitas. bn̄ ⁊ formā ⁊ volūtatem malā gerētis.
Aut tibi hec ſnīa: dicticos: ſilr̄q; oñdit ſcōm difficile deformē reperiri bonū.
Senex ſi querat me mō iſſe.d.ad.p. h̄ ſeruus dixit in ſcenā de proſcenio reſpiciēs. Senex ſi querat due ꝯiūctōes ſunt i hac ſcena: aut vere ſūt nuptie: et auerſiſſe ſit abſtinere potuiſſe adoleſcentē a v̄gīe ſibi nuptum tradita. Senex ſi.q.m. magis exp̄ſſit ꝯſuetudinē dicēdo ſenex ꝙ ſi diceres dn̄s maior Senex ſi q.m. vt ex v̄bis ſuis tam meretrix ꝙ lena deſcripta

Aetas et forma, eſt: aut tibi hec ſententia

Parmeno. Philotis. Syra.

Senex ſi q̄rat me mō iſſe dicite ad portum
Percōtatū aduētū Pāphili. audin q̄d dicaꝫ
Syre: ſi q̄ret me vti tū: dicas ſi nō q̄ret nll's dixeris
Alias vt vti poſſim cauſa hac ītegra: ſꝫ videon ego
Philotin: vnde hec aduenit philotis ſalue multuꝫ
Phi. O ſalue parmeno. Sy. ſalue mi ecaſtor
Parmeno. Par. et tu edepol ſyra dic mihi
Phi. vbi oblectaſti te tā diu. Phi. mime me equidē
Oblectaui: q̄ cū milite corinthū hic ſum profecta
Inhūaniſſimo biēniū ibi perpetuū miſa illū ꝯtuli

eſt. ita ⁊ parmeno ipe qualis ſit oſtendit e ſua ſibi locutione: exeūdi aūt cā de argumēto ſumit. q: Pāphilus abſens ſit: ⁊ expectat dies eius aduētus. Percōtatū aduentuꝫ Pāphili: honeſtā cām dixit. i. poſt Pāphili aduentū ⁊ ꝑcōtatum: ⁊ ꝑcūtatū ſcribit: ſed ꝑcontatum a cōto dicit quo naute vtunt ad loca nauibus oportuna. ſi v̄o ꝑcūtatū ab eo qȝ a cūctis ꝑquiratur dicit. Senex ſi querat me mō iſſe dicito ad portū: hec oia ſubmiſſa ⁊ velociꝰ ꝓnūciatiōe afferēda ſunt. hec.n. deſiderāt hmōi verba: vtpote ⁊ ſerui et feſtinātis. Audin q̄d dicā Syre: audis mō: ſentis: intelligis: vt Virgi. Progeniē ſed enim troiano a ſanguine duci. Audierat. Itē alibi. Neq; audit.o.h. Audin quid dicā: audis mō ꝓ aduentis Syre inducit. Audin q̄d dicā Syre: ꝯuenit nomē ſeruo puero qȝ eſt geſtire ⁊ ludere. Nullus ꝓ nō. Alias vt vti poſſim: inter alias: et alia hoc intereſt: q: alias alio tpe ſignificat: alia aliter: vt ꝑ alia integra non dicta. Sed videon philotin: mire inuēta eſt cauſa narrandi: ideo q: peregre venit meretrix alias quali Athenis oia eſſe ſcire. Sꝫ videon ego philoti: ſic ſolet dubitare q̄ aduenientibus ipſis q̄s poſt mltū tpis interuallū videt. Vn̄ h̄ aduenit: cū q̄dā ꝯtēptu eius hec ſi Parmeno. Salue mi e caſtor Parmeno. Oīs ſalutātes addebāt uſurā dum: vt h̄ ſedulo facere viderent. Me aūt adiectio eſt: ⁊ abūdat: aut poſitū eſt ꝓ vna ſyllaba: vt greci dicūt. Et tu edepol ſyra: irriſit ad caſtor addēdo edepol: ⁊ qȝ illa Parmeno: ille hic addidit Syra. Syra ſupra veteres legerūt ꝓponētes vt miſſus Syrus. Vbi philotis te. o. vide licentiā ſupra philotin: h̄ philotis dixit. Oblectaſti tā diu. facete dictū meretrici: nō vbi fuiſti: ſed vbi te oblectaſti. Minime me equidē oblectaui: me acutiꝰ ꝓferendū eſt: ⁊ reſpōdet. Corinthū hic ſum ꝓfecta: hinc magnū oſtendit dolorē habere philotin qȝ relictis athenis Corinthi habitauerit. Hinc ſū ꝓfecta inhūaniſſimo: mlta dixit: ⁊ milite ⁊ hic inhūaniſſimo Inhumaniſſimo: quid potuit de milite dici niſi ſuplatiuo, nāq; omnis miles inhumanus

Percōtari ꝑcūctatum

Alias Alia

hic vo inhūaniſſim⁹. Corinthū hinc ſū ꝓfecta: hec argumēta ſūt an oblectare potuerat a ꝑſona: q: miles es inhūaniſſim⁹ loco ꝙ hinc ꝓfecta: a tpe qd bieniū: a re id eſt ab iniuria quā intulit. Bieniū: ibi ꝑpetuū: vt ꝯtinuationē ſui caſus oſnderet ꝑpetuū dixit. Miſera: mlieris qd Corinthū ꝓfecta es Athenaꝝ: arbitror: qd dixit hinc ante Athe-

Par. Adepol te ꝺſideriū athenaꝝ arbitror philoti
Cepiſſe ſepe: ⁊ tuū ꝯſiliū ꝯtēpſiſſe. Phi. nō dici pōt
Quā cupida erā huc redeundi ⁊ abeundi a milite
Voſq̄ hic videndi: antiqua vt ꝯſuetudine agitarē
Inter vos libere ꝯuiuiū. nā illic haud licebat
Niſi ꝑfinito loq̄ q̄ illi placerēt. Par. haud opinior
Cōmode finē ſtatuiſſe orationi tue militē. Phi.
Sed quid hoc negocij eſt: mō que narrauit mihi
Hic intus bacchis qd ego nunq̄ credidi fore vt
Ille hac viua poſſet animū inducere vxorē habere
Par. habere aūt? Phi. eho an nō habet? Par. habet
Sz firme vereor he vt ſint nuptie. Phi. ita dij deeq̄
Faxint. ſi in rem eſt bacchidis. ſed qui

narū ⁊ Amphilogia te deſideriū cepiſſe: qd cū milite inhumaniſſimo ⁊ ꝯſiliū ꝯtempſiſſe plenitudinē eſſe nō poſſeſſā. huc redeūdi: iterꝫ a loco. Abeūdi: a milite: a ꝑſona. Voſq̄ hic videndi. a te redeūdi abeūdi. Voſq̄ h̄ vidēdi. Oratori vnā rem in tria diuiſit huc redeūdi. abeūdi a milite. ad voſq̄ hic vidēdi: vt diceret huc videndi. Niſi ꝑfinito. ſ. a tpe. hic oſtendit q̄d dixit ſupra tuli. ⁊ q̄d ſit agitare ⁊ cōuiuiū libere. Agitare inter vos. l. c. inter agere ⁊ agitare h̄ intereſt: ꝙ agere eſt aliq̄d vel neceſſariū facere: agitare voluptariū. ergo agitarē exercerē. Nā ille haud licebat. n. p. legit̄ ⁊ illi: vt ſit circūflexus accēt⁹. ⁊ ſignificat illic: vt illi mea triſtia: ⁊ abſolutū eſt. Prefinito: deeſt tpe: aut quid tale: Niſi ꝑfinito loqui illi. q. p. duo dixit: ⁊ ꝑfinito ⁊ q̄ illi placerē: vt neq̄ quātū velles: neq̄ qd velles diceres. Haud opinor cōmode; cōmode ꝑ blande. ⁊ bene: vt nunq̄ tā diceres cōmode finē ſtatuiſſe orationi. Militē: argute militem q: quaſi inimicus ſit orationi: que in pace plurimū pōt. Quid hoc negocij eſt: mō que narrat. h. argumētū hīc deſcēdit in Phormiōe. Quid tu ex triſtis: ꝑlatis ſcꝫ allocutiōib⁹: ⁊ ſeparataꝝ ⁊ ꝑmixtaꝝ ꝑſonaꝝ ne ieiune ad argumētū veniēs nō agere fabulā: ſ narrare videret. Quid h̄ negocij. bene addidit negocij: aut augeret inuidiā facti. nā potuit dicere. Quid hoc eſt: ſ vt dixim⁹ ad inuidiā ⁊ magnitudinē rei negocij dixit. Que narrauit mihi. q̄ qualia. ſ. ⁊ quāta. Mō que narrauit mihi: que legēdū eſt: vt ſit qualia ⁊ quāta: ⁊ hoc

Qd ego nunq̄ credidi: hoc totū cū inuidia ꝓnunciandū ex aīo meretricis: q̄ facin⁹ indignū nuptias putat. Ut ille hac viua poſſet. mire oſtēdit ex eiuſdē verbis eandem hāc eſſe quā ſupra dixit: nūq̄ illa viua vxorē ducturū. Poſſet aīm inducere: quaſi in rē duram ⁊ imanē. Habere aūt oſtēdit ꝓnunciatiōe: qd ꝓpe eſt vt nō habeat. Sz firme he vereor vt. ſ. u. bene ꝑ ꝑſona ſerui qui vult dn̄m vxoriū magis eſſe ꝙ amatorem Bacchidis. Ut ne nō. Sed firme he vereor. Aīaduerte Terentiū in nuptijs hoc dictū ſeruare: vtrū firmas an infirmas dicat nuptias. Si in rem eſt Bachidis. bene aditum ſi in rem eſt Bacchidis:

In rem — vt oſtenderet ſe nō malignitatis: ſed beniuolentie cauſa talia vota ſuſcipe. In rē: ꝓ vtilita-

Ab re — tem: ab re contra vtilitatem. Sed qui, iſtuc credam: nuptias eſſe infirmas. Sed quid

iſtuc credā ita eſſe. d. m. p. ſupiore voto excuſauit crimē curioſitatis iam videt̃ poſt bachidē audire velle. nō eſt opus hoc plato pcunctarier: deſiſte vide q̄ conuenienter poeta cum id agat vt narrantem. Parmenonem inducat tamen multis diuerticulis morales facecias interncctit. non eſt opus hoc plato percunctarier deſiſte incerta diſtinctio vtrum prolatio hoc an hoc percunctarier. Ita me dij bene amabunt: pro ement: vt donec regina ſacerdos m. g. ſ. p. d. i. p. Ut hoc proferam prodam Bachidi. ſ. vel cuilibet. Mecum gaudeam: me-

Iſtuc credā ita eē dic mi pmēo. Par. nō eſt opus
Prolato hoc pcōtarier deſiſte. Phi. nēpe ea cā vt
Me id fiat palā ita me dij bn̄ amabūt. haud ppf ea
Te rogo vt hec pferā: ſed vt tacita mecum gaudeā
Par. nūq̄ tam dices cōmode. vt tergū meum
Tuam in fidem cōmittā. Phi. ah. noli parmeno
Quaſi tu non multo malis narrare hoc mihi
Quā ego que percuncter. Par. vera hec pdicat:
Et illud mihi maximū vitiū eſt: ſi mihi fidē das te
Taciturā: dicā. Phi. ad ingeniū rediſ fidē do loq̄re
Par. auſculta. Phi. iſtic ſuz. P. hāc bachidē amabat:
Ut cū maxie tū pāphilus cū paf vxorē vt ducat
Orare occipit. τ hec oīa oīm q̄ ſunt patꝝ ſe ſenem
Eſſe dicere, illū aūt eſſe vnicū pſidiū velle ſe

cuz infra me Vir
Uirgilius h̄ ſecum. Nunq̄ tam dices cōmode. hec pnūciatio eiuſmōi eē debet: vt ex ea appeat ppe deletū Parmēonē vix ſe poſſe cōtinere q̄n narret. nūq̄ dicet tā cōmode. q̄ſi ex pte labefactus eſt ſic ei loquit̃ ah noli Parmeno artificioſe ſe figit audire nolle. vt tacitura credat̃ ſi audierit qꝛ Horatius
curioſitas ſignū loquacitatis Sic Horatius Percunctatorē fugito nā garrulus idem eſt: Quaſi tu nō multo mal̃: deeſt ita dicis vt ſit ita dicis q̄ſi: τ nūc philot̃ nō eſt inſtatiore hac calliditate: vt magis ſeruū ad dicendum prouocet. Quā ergo pcunct̃ ſcire: eclipſiſ deeſt em̄ ita grauatis dicere: aut ita negas te locuturū. Et illud vitiū mihi eſt maximū: ſeruile vitiū eſt tacere non poſſe. Et illud. m. u. hoc lent' apud ſe ſe: illud clare ſi mihi fidē das: etiā alia ſe habere vitia exceptiōe ſignificās in hoc quod dicit. Illud mihi. Si fidem das: animad Cicero
uertere his dilationibus etiam ſpectatorem ſuſpendi quo libentius audiat. Si mihi fidez das fideliter prodeſt. Ad ingenium redit: qꝛ ſe a ſe diſceſſerat ſi taceret. Cicero redit ad ſe. Hanc bachidem amabat: vt cū maxime. eiuſmodi eſt hec tota narratio vt defenſionē adoleſcentis cōtinere videatur quod meretricem amicā neceſſitate coact' deſeruerit. mire igit̃ Vir.
vnde queſtio eſt inde cepit amabat inquit Bachidem: ſic τ in ſecūdo Uirgil'. An fortiores greci troianis. fracti bello inquit ſatiſq̃ repulſi. d. Bachidem amabat: ordo eſt τ ſenſus. Hanc Bachidem vt amabat Pamphilus tum cū maxime: amabat pater vxorez vt ducat orare occipit. τ vt poſitū p queadmodū. τ maxime his numero ſubaudit̃. τ cum maxime vna pars orationis eſt: τ cum maxime pro nimis. cum pater cum modo aduc biuz eſt. pro quando. Orare occipit: maxima neceſſitas eſt vt oret pater. Et hec omnia omnium quid ſi iniuſtum eſt quod orabatur oſtendit iuſtum τ frequentatū: quod dicebat pater ſe ſenem eſſe dicere omnem cauſam adoleſcentis ſenex amputauit p ſuo ſenili commodo rogans potuiſſet em̄ adoleſcens dicere quam p me curam geris hāc pcor. o p me. d. ſenē eſſe dicere illud poſſe agere amat ꝯ vtilitatē ſuam. ſed ne poterat filius ꝯtra vtilitatē pr̄is. ḡ vt cogeret pr̄ ſuā cāz interpōebat. Preſidiū velle ſe: ſe pſidiū ſenectutis ſobolē τ ſucceſſionē dic

Sed poſtq̄ pr̄ acri⁹inſtat tria dixit. ⁊ acri⁹ ⁊ pr̄ ⁊ inſtat pudori an ne amori. Anacoluthon
Ille p̄mo ſe negare. vt͛ȝ deeſt ducere an negare ſe nuptias. Sȝ poſtq̄ pr̄ acri⁹ inſtat poſtq̄
inq̄t pr̄ acri⁹inſtat nō cōpulſus eſt pāphilus ſȝ tm̄ deliberauerit. Pr̄ inſtat maior vis eſt cū
pr̄ inſtat q̄ cū rogat. Pudori an ne amori obſequ ereť magis. ſic oñdit in vtrāq; p͛teȝ vt in
aīo honeſti adoleſcētis pudor amorē nihilomin⁹ vincere debuiſſet. pudori an ne amori la

Senectuti ſue ille p̄mo ſe negare: ſȝ poſtq̄ acrius
Pať iſtat: facit animi vt incert⁹ foret pudori: an
Amori obſeq̄reť magis tūdēdo atq; odio deniq;
Efficit ſenex deſpōdet ei gnatā hui⁹ vicini p̄mi:
Uſq; illud viſum eſt pāphilo neutiquā graue
Donec iā i ip̄is nuptijs poſtq̄ videt paratas
Nec morā vllā q̄n ducat dari ibi d̄mū ita egre tulit
Ut ip̄aȝ bachidē ſi adeſſȝ credo ibi ei⁹ cōmiſeſcerȝ
Ubicūq; datū erat ſpaciū ſolitudis vt colloq̄ mecū
Una poſſet p̄meō pij q̄d ego egi: i qđ me conieci
Malu: nō potero hoc ferre parmēo perij miſer. P
At te dij deeq; oēs p̄dūt cū iſtoc hodie laches. Par
Ut ad pauca redeā vxorē deduci domū nocte illa

tēs excuſatō
nis rō expli-
cata ē pudori
p̄ris. i. amo-
Tundere ri meretricis
Tūdēdo at-
q; odio tūde
re ē ſepi⁹ idē
appetere ꝗ tráſ
atio a fabro
luȝ malleo.
Odio aſſidu
itate attēdē-
da ē difficul-
tas vniuſcu-
iuſq; v͛bi. tū
dendo atq;
odio deniq;
effecit. deni-
q; t͛pis lōgi-
tudinē ſigni
ficat: vt effici
mus: qđ cuȝ
magno conatu ⁊ moninīe facim⁹ vixq; p̄ nos finē accepit. Tūdēdo atq; odio mire inꝑpo-
ſuit moras ad poſtremū ꝯfeſſur⁹ vxorē ductā. p̄mo inq̄t negauit. p⁹ delibauit: ad poſtremū
duxit nō inq̄t ip̄e. ſȝ effecit h̄ ſenex. ita mutatōe p̄ſone totā voluntatē adoleſcētis abſoluit. d͛
niq; effecit oratorie t͛p̄s appoſuit. nā hoc ſignificat deniq;. Odio h̄ eſt iſtātia. Deſpōdit ei
gnatā. vide nō hic dic̄ duxit vxorē pamphil⁹. ſed totū ad p̄rēm referri. Neutiq̄. non nimis.
donec iā i ip̄is. nota locutōȝ ſenſu magis q̄ v͛bis maifeſtā. donec iā in ip̄is nuptijs deeſt
poſit⁹ ꝯſtitut⁹ velit addoluit. ⁊ egre tulit. aut repetere debem⁹: ſic in ip̄is nuptijs: i mētiōe
nuptiaꝝ efferueſcit aīm⁹ amatoris. Nec morā vllā q̄n ducat vł nec aliquā dieculā vł dilati-
onē videt ad nuptias. q̄n q̄min⁹. Ibi demū deniq; poſtremo ⁊ mire additū eſt ibi. q: ma-
le p̄dēdebat in ip̄is nuptijs ⁊ ſic eſt q̄ſi dixiſſet in ip̄is iquā nuptijs. Demū ita egre tulit. vt ip
ſam bachidē ſi adeſſet. h̄ hyp͛bolicū ē. Uir. vł Priamo miſerādā. vt ip̄aȝ bachidē q̄ nūc ac-
Vir. cuſatrix eſt ⁊ eſt argumētū ab aīo. Egre tulit. I dē Uir. Quis talia. f. m. Credo ibi, p̄ eū. Ut
loq̄ poſſet vna mecū. parelcō tertiū ⁊ argumētū a p̄ſona qđ ait mecū. Parmēo argumētū a
dicē. qđ ait p̄meō moralr̄ ⁊ ātonomaſiace nomē repetit: ⁊ ſignificať ſeč nō addēdo dicebat
Vir. ⁊ ſic dramaticō: ⁊ diegmaticō ē trāſeūdo. ⁊ mire iterpoſuit nomē vt affectū doloris oñde-
ret. Sic Uir. Anna. c. a. parmēo pij miſer. repetit nomē. at te dij deeq; ob
tinunt ſvt p̄ſuaſit hu⁹. nā iā meretrix ſeni iraſciť nō pāphilo. cū odio cū iſtātia ac modeſtia vt
ad pauca redeā: tāq̄ multa ſint q̄ de ꝑpāphili amore dici poſſint. Ut ad pauca redeam p̄re-
ceptū oratoriū in longa narratione, p̄ veritatis inquiſitione reddit enim auditorem acriorē
Uxor quem ſpes finis recipit fatigatum. Uxorem ducit domum vxor dicitur vel ab vngendiſ po
ſtibus et figenda lana. i. qđ cum puelle nuberent maritorum poſtes vngebant ibiq; lanam
Ennius figebant. vel qđ lotos maritos ipſe vngebant cuius rei teſtis Ennius. Exin Tarquinium
bona femia lauit ⁊ vnxit. Nocte illa p̄ma p̄nunciandū eſt illa p̄ma: quaſi dicat p̄lēa deſt

derī plena cupiditatis. ſiḱr addidit v̄ginē. ꝛ exp̄ſſe nō attigit nocte illa prima. q. dicat. vel plena amoris vel plena dulcedinis vt mirū ſit q̄ inferḱ nō tactā virginē: ꝛ hic argumētū eſt quāta fecerit pamphil' erga amicā ſuā virginē nō attigit virginē. Emphaſis eſt q̄uis nō amatā virginē t̄m ꝛ nō dixit nō amplex' eſt. ſed ne attigit q̄dē. q̄ ꝯſecuta eſt vox. eā p̄mā nocē. ſ. nihilo magis quaſi in nihilo poſſit eſſe magis aut minus. aut nihilo magis aſſeuerati onis. Quid ais cū v̄gie vna: inuenitḱ quaſi ſp i terētio. vna. i. ſimul vno loco. Cū virgine a pſona. Una a loco Adoleſcēs. a pſōa cubuerit ad habitū ꝛ occaſionē. plus potī ab ipulſiōe ꝛ ex accidētib' Cū v̄gie vna adoleſcens: argumēta in ꝯiecturā neceſſario poſita q̄b' terēti' ex vtraq; pte diſputans.

Prima virginē nō attigit q̄ ꝯſecutā eſt vox eam
Nihilo magis. Ph. q̄d ais: cū v̄gie vna ꝯcubuerit
Adoleſcēs plus potis ſe illa abſtinere vt potuerit.
Nō veriſimile dicis: neq; verū arbitror. Par. credo
Ita videri tibi. nā nemo ad te venit: niſi cupiēſ tui
Ille inuit' illam duxerat. Phi. quid deinde fiet:
Par. dieb' ſane pauculis poſt pamphilus ſolū me
Educit foraſ narratq; vt v̄go a ſe itegra etiā tū ſiet
Sed anteq̄ eā vxorē duxiſſet domū ſperaſſe eas
Tollerare poſſe nuptiaſ ſ; quā d̄creuerī me n̄ poſſe
Diutius habere eā ludibrio nolo h̄ri parmeno q̄n
Integrā itidē reddā vt accepi a ſuis. neq; hōeſtū
Mihi neq; vtile ipi virgini ē. Ph. piū et pudicum
Ingeniū narras pāphili. Par. hoc ego proferre

purgat ne quis illū ſtulte hec poſuiſſe iudicaret. ho c eñ tarde credit meretrix argumētis ne a Parmenōe vincaḱ. hinc eſt qd̄ ait Horati'. Uincere cecili' grauitate. Terenti' arte. Nō veriſimile peruerſa. prius eſt eñ verū deinde veriſimile. ꝛ iō ſic dixit: q2 eſt ſepe veriſiḱ verū tamē vt Decios p alieno commodo mori voluiſſe nō veriſiḱ dicis. h̄ iā plus eſt t̄m amat amaſſe Bachidē quantū nō poſſet credi. Credo ita videri tibi. nā nemo venit ad te. magno cōpendio vſus ē. nō oñdēs cur h̄ falſū ſit qd̄ putet meretrix ſ; cur h̄ putet: ita ex e' pſōa refelliḱ qd̄ obijcit. Ille iuit' iuit' dicēdo q̄ſi admōet iterū iterūq;. vt Uir. Italiā nō ſpōte ſeq̄r. q̄d deide fiet: inponiḱ pſona ad exitū feſtinās vt alibi Quā metui quorſuz euadas. Dieb' ſane paucis. hic exit' eſt. Poſt pamphilus me. ne teſtiſ q̄ſquā ꝛ arbiter ſecretorū interueniat. Me ſolū educit foras: familiaris in ſeruo iactātia de dñorū familiaritate. Simul q2 decens eſt. vt p eū q̄d geſtū ſit. ſpectatores ſciāt. Narratq; vt v̄go abs ſe: h̄ eſt illud qd̄ ſup̄ dixerat. Nocte illa p̄ma v̄ginē nō attigit. Seq; antequā eā vxorē duxiſſet: bonus color purgatiōis. diceret eñ quare ſi illā odio habebat ducebat vxorē. Tollerare poſſe. tollerare v̄bū eſt mala patiētis. Decreuerim ſtatuerim: ꝛ defixerim. quā decreuerim me nō poſſe Apoſtrophe Eā ludibrio haberi: honeſto v̄bo ꝛ pudoris pleno vſus eſt: ꝛ noue puiciari. Quin quomin'. Integrā. i. honeſtam nō eñ dixit ſpoliatā virginē aut mulierē. Ut accepi a ſuis vigilanter qd̄ eſt integrā ſpecificat. i. talem qualē accepi a ſuis. potuit eñ vitiatā accepiſſe vt ſepe euenit. ḡ nō abundat. vt accepi a ſuis: ſed habet ſignificationē. Piū ꝛ pudicū ingeniū. erga meretricē piū pudicū erga virginē. cogiḱ piū dicere pāphilū quē piurū putabat. piū ꝛ pudicū ingeniū narras an ſiḱ erga v̄ginē ꝛ piū ꝛ pudicū an piū erga meretrīcē pudicū erga v̄ginē, h̄ ḡ pferre verba Pamphili

Horatius

Uir.

ſunt:nō vt quidā putant ad pſonā Parmenōis referentes. Hoc ḡ pferre. morē. ſ. morē. ſcȝ meretricis. cui tu nihil dicas vitij. nūc vitij culpe vxorē. Abiturā abiturā morā ſignificat ⁊ poſtremā tarditatē. itaqꝫ poſtremo vel ſero habiturā. Quid interea. exultātis eſt ⁊ geſtientis audire. Interea inter eos dies. Sed vt fit poſtq̄ hūc alienū. p alienatū dixit. vt iā phormio. q̄d ego vobis Geta alienꝰ ſum: nā quō alienū ſi amabat ſe dixiſſet. Poſtq̄ hūc alienū

Incōmodū mihi eē arbitror reddi pri āt cui nihil
Dicas vitij ſupbū eſt ſꝫ illā ſpovbi hoc cognouerit
Nō poſſe ſe mecū eē abiturā deniqꝫ. Phi. q̄d interea:
Ibat ne ad bachidē. Par. quotidie ſꝫ vt fit poſtq̄
Alienū hūc ab ſe videt maligna mlto ⁊ magiſ pcax
Facta ilico ē Phi. nō edepol mirꝫ. Par. atqꝫ ea res
Multo maxie diſiūxit illū ab illa poſtq̄ ⁊ ipſe ſe ſe
Et illam ⁊ hanc que domi erat cognouit ſatis
Ad exemplū ambarū mores earum exiſtimās hec
Ita vt liberali eſſe īgenio decet pudēs ⁊ modeſta
Incōmoda atqꝫ iniurias viri oēs ferre ⁊ tegere
Cōtumelias hic animꝰ partim vxoris mīa deuictꝰ
Partim victꝰ huiuſce iniuria. paulatim elapſus
A bachide eſt. atqꝫ huc trāſtulit amorē. poſtq̄ par
Ingeniū nactus eſt interea in imbro morit ſenex.

oratorie non tam Bachidem excuſat: quā auerſiſſicā vult oſtendere qd̄ ipa ſuit i pāphilū durior. Alienum ad ſe vidit. i. maritū nā h̄ nomē a meretricibꝰ alienū ē. maligna multo maligna difficil. malignꝰ eſt q̄ difficultatē ſui oſtēdit. pcax. diſpoliatrix et petax. pcare. cīnēſt petere Vir. pcacibꝰ auſtris. i. impudētibꝰ. nā q̄ multū petit impudēſlē ⁊ pcax. vñ ⁊ pci dicti ſūt q̄ filias aliēas ī mrimoniū petierūt. atqꝫ ea res. imo legit ⁊ atqꝫ. Nō edepol mirꝫ obtinuit. qd̄ volebat pmēo. nā credit philotis iniuriā factā pamphilo. Atqꝫ ea res multo maxie oportūe ɔcitatꝰ pamphilū defēdit parmeno poſtq̄ philotis inducta eſt. vt fateret iniuriā factā. Et hācq̄ domi erat. vxorē modeſtā: ⁊ illā meretricē malā. Et illā ⁊ hanc q̄ domi erat.. Illā q̄ meretrix eſt. Hanc. i. vxorē cognouit diligētius ⁊ attentꝰ ɔſiderauit. nā agnoſcere eſt diligent ⁊ attēte ɔſiderare. Cognouit ſatis. bñ ſatis ⁊ ipſius morbꝰ ⁊ meretricis. Ad exemplū: q̄ſi ad imaginē ⁊ collationē ⁊ ſpeciē cōparationis. Exiſtimās: intelligēs. Hec vti ita liberali ingenio qualitas cōpatiua. pudens: modeſta hec ɔtra vitia meretricia poſuit pudens hec illa pcax modeſta hec illa maligna. reliqua do ſupadduntꝰ ornamēta vxoria matroneqꝫ laudes. Incōmoda atqꝫ iniurias: callide laudata vxore nō repetit vitia meretricis apud meretricē ⁊ ſiƚ ɔtentꝰ ō vxoris laudibꝰ vitia meretricis intelligit. Incōmoda atqꝫ iniurias viri oēs ⁊c. figura eclypſis. tegere h̄ eſt pluſq̄ ferre ⁊ tegere qd̄ meretricē amaret ⁊ plus dixit tegere q̄ celare. tegere eñ ad h̄ dixit vt nō ſolū cuiq̄ nō edixerat. ſ; ⁊ ne q̄s ſciret. Hic aīmꝰ pā. oratorie dixit. ñ eñ pā. dixit: ſ; aīm pāphili. Vxores miſericordia. Amphibologia. hic aīmus. hic p tum. Vir. Hic animus. g. a. m. h; Vxoris mīa recte: q2 ex mīa amor naſcitur: ſic ⁊ in Phormione. Miſertū eſt virgo ipa facie egregia. Vir. Heu quibꝰ ille iactatꝰ. f. Partim victꝰ huiꝰ iniuria qualitas relatiua ad ea. Deuictus. ptim victus. de, primo repetiuit paromeen. Deuictus victus. Paulatim elapſus eſt a deo eſt tardus amor Pamphili ⁊ magnus. vt etiam poſt iniurias difficile diſcedat. Elapſus eſt aīmꝰ: nō pamphilus. Poſtq̄ par, ingeniū nactꝰ eſt; an ſibi par; an abſolute bonū: vt

Procare Vir.

dici mꝰ ſic par eſt facere te.ḡ aut tibi aut vxori.i.liberali femine. Par ingeniū vacꝰ eſt. par
ingeniū eandē volūtatē. Saluſtiꝰ. Quos eadē odiſſe: ⁊ eadē metuere in vnū cocgit. Ideꝫ
alibi. Nā idē velle.a.i.n.c.d.f.a.a.e. Interea in imbro moriť cognatuſ ſenex. bñ cauſa abiti Saluſtius
onis pāphili narrať. Cognatꝰ ſenex. bñ qd ait ſenex. nā acerbū funꝰ nō couenīebat fabule in
comedia, itaqꝫ apd Terentiū: aut meretrix moleſta: aut ex duabꝰ vna vxor moriť: aut ſenex

Cognatus hoꝶ: ad hos redibat ꝑ legē hereditas
Eo amantē inuitū pamphilū extrudit
Pater reliquit cum matre hic vxorem. nam ſenex
Rus abdidit ſeſe. huc raro in vrbem cōmeat
Phi. quid adhuc habent infirmitatis nuptie
Par. nunc audies. primum dies cōpluſculos bene
Cōueniebat ſane inť eas interī miris modis odiſſe
Cepit ſoſtratam. neqꝫ lites erant ylle inter eas
Poſtulatio nūq̄. Phi. q̄d igiť: Par. ſi qñ ad eam
Acceſſerat ꝯfabulatū. fugere e ꝯſpectu ilico videre
Nolle. deniqꝫ vbi nō quiuit pati ſimulat ſe a matre

ita ex hmōi
mortibꝰ: vel
incōmoduꝫ
vitať: vel lu-
crū inſup na
ſciť: vt nō ſit
cauſa legēdi
Hoꝶ ⁊ malu
it hoꝶ q̄ do-
minoꝶ dice-
re Ea ad hoſ
redibat ꝑ le-
gē hereditaſ
ℽbo iuriſ vſuſ
eſt. ea eni leg-
gitima ē he-
reditas q̄ fa-
milie obeba
tur. Eo amā
tē: nō iā vxo

rem: nō iā amicā. Inuitū pāphilū: inuitū receſſiſſe vis ℽbi demōſtrat. naꝫ ꝓprie extrudere
diciť q̄ manibꝰ expellit: ħ ħ trāſlatiōe vſus: vt oñderet tñ ipoꝛtunitatis ℽbū ſenis fuiſſe qn-
ta impulſio manuū efficere potuiſſet. Extrudit ℽbū neceſſitatis. Relinq̄t. ineptia p̄ntis tē-
poris. legiť ⁊ reliq̄t. Relinq̄t cū matre ħ vxorē ꝑparatio ad futurū errorē. nā ſenex rus abdi-
dit ſe ſe. nā ħ ineptiua ꝑticula: vt nā meus ꝯſeruꝰ eſt hō vt magni ꝑcij Plautꝰ i milite glo
rioſo. Rus abdidit ſe ſe. ℽbū repħēdentis ſenē: qd ſe ſe abdidit dixit. Huc raro in vrbē com Plautus
meat: huc bñ dixit: vt oñdat ꝑmenonē in vrbe eſſe. mira economia. fac. s. p̄ſentē: ⁊ nullꝰ er-
roꝛ in fabula eſt. Commeat. cōmeare eſt abeſſe inde vbi te eſſe opoꝛteat. ergo ħ dicto oſtē-
dit q̄ raro ad vrbē veniat: ⁊ ſenex quippe cōmeatꝰ eſt ex aliq̄ cōmemoratiōe t̄palis abſceſ-
ſus. Quid adhuc habet infirmitatis: bñ vſqꝫ adhuc ſuſpēſa narratio eſt: ⁊ in hac interroga
tione q̄ſi ſubſtomachať philotis decepta: q̄ nihil videat infirmitatis in nuptijs quas opta
uerat. Quid adhuc. h. triſtioꝛ meretrix dixit. Nūc audies ſic ait quaſi iādudū audire cupiēti
q̄ſi moleſtā ꝑoꝛatricē. Bñ ꝯueniebat ſane: ſane bñ ꝑ m̄ltū: ⁊ ſane ſatiꝰ valide: qꝛ q̄ validus
eſt ſanꝰ eſt. Miris mōis: miris exēplis. Interī miris. m. o. huc vſqꝫ ꝑmenonē poeta paſſuſ
eſt dicere cetera actibꝰ ſuatur. Interī miris. m. mire ad finē comedie reꝶ explanatio reſer
uať. nāqꝫ ſi q̄ras falliť ꝑmeno cū nō odio ſocrꝰ: ħ pudoꝛe ſterilitatē aduerſus ſocrū philo-
menā aſſiſauerat. Interī: mō repēte: ⁊ eſt aduerbiū t̄pis. Poſtulatio: expoſtulatio q̄rela: ħ
ꝓprie expoſtulatio eſt apd illū ipm̄ q̄ peccauerit poſtulatio d̄ illo apd alterū. Quid igiť: igiť
recte dixit ſi ħ nō fuit. Quid ḡ. Poſtulatio: q̄rela ⁊ quaſi iuſta interpoſitio q̄relaꝶ. Quid igi
tur: igiť dixit ſi ħ nō fuit. Quid igiť. Nō fugere e ꝯſpectu ilico: bñ e ꝯſpectu. vtpote q̄ careret
grauida intelliges: ſi tñ ſubiūgimꝰ videre nolle: vt ignoꝛātia ꝑmenonis appareat: qꝛ argu
mentū odioꝛū credidit: quod Philomena neqꝫ videri vellet: neqꝫ videre. Fugere e conſpe-
ctu: ne videretur. Uidere nolle: ne videret. Deniqꝫ vbi non quiuit pati: pati et ſuſtinere in-
telligi poteſt hoc loco. Utrum poſtq̄ non potuit ſuſtinere ſocrum: aut poſtq̄ illa ſocrus
ferre non potuit: ſic ſe celantem nurum. poteſt etiam ſic intelligi; vt non potuit argumenta

odij ſui ip̄a nurus pati ⁊ ꝯtinere migrauit ad ſocrū. Nō quit pati. tollerare: aut tollerari: q: patior comune eſt. nā patior te: ⁊ a te dicimꝰ. Abijt. ꝓprie abijt: q: nō expectauit vt mitteret. Ubi illic dies eſt: dies nō diebꝰ eſt dixit. Accerſi iubet: nō addidit q̄: q: intelligit. Dixere cām tūc neſcio: quā q: nullꝰ momēti ac falſā. Nemo remiſerit. h̄ iā apertꝰ odiū videt: vbi nec iā fingit cā. Poſt ꝙ accerſūt: ſubaudit noſtri. i. miſſi ſunt a ſocru. Id viſere: vt populare penates.

Uenimꝰ. Pꝰ ꝙ accerſūt. i. miſſi ſt ⁊ mira varietas. Id viſere ad eā: viſere officij eſt. videre querentis aliquē. Admiſit nēo: iurioſa etiā ip̄a ꝓnunciatio ē. Hoc vbi ſenex r̄ſciuit: ſcimꝰ que ad nos deferūt: reſcimꝰ relata. heri ea cā b̄n ea cā q̄ppe q̄ ſe ruri addidiſſet: Nōdū etiā ſcio. pa relcō iij. ⁊ de eſt ſcire: ⁊ eſt ſcio ſcire cū ana

Accerſi ad rē diuinā. abijt. vbi illic dies ē cōplures
Accerſi iubet. dixere cām tūc neſcio quā iterū iubet.
Nēo remiſit. poſtꝙ accerſunt. ſepiꝰ egrā eē ſiīant
Mlierē. nr̄a ilico it viſere ad eā. admiſit nēo. hoc
Ubi ſenex reſciuit. heri ea cā rure huc aduenit. p̄rē
Cōtinuo ꝯueit philomene. q̄d egerint int̄ ſe nōdū
Etiā ſcio. niſi ſane cure ſcire mihi ē quorſū euētum
Hoc ſiet. habes oēm rē pergam quo cepi iter. Phi.
Et quidē ego. nā ꝯſtitui cū quodā hoſpite me eſſe
Illū ꝯuenturū. Par. dij vortant bn̄ qd̄ agas.
Phi. vale. par. et tu bene philotium.

Laches. Senex. Soſtrata. Uxor

Proh deum atq; hoīm fidem qd̄ hoc genus
Et que eſt hec cōiuratio: vt oēs mulieres
Eadem eque ſtudeant. nolintq; omnia. neq;
Declinatam quicq̄ ab aliarum ingenio vllam

Nondū etiā recte ꝑuauit reliq̄s ꝑtibꝰ fabule pēdulū ⁊ attentū ſpectatorē. Niſi ſane cure eſt: quorſū euenturū h̄. ſ. bn̄ q: curioſus eſt ꝑmeno: ⁊ idē garrulꝰ. nā ꝑ totā fabulā talis inducet. Quorſū euentum deeſt ſcire. Habes oēm rē: q̄ſi dicat quā audire expetiſti. Pergā q̄ cepi: h̄ iter ꝑgā vt tēderet iter. Quo cepi h̄ iter. ad portā. ſ. Nā ꝯſtitui cū quodā hoſpite. dicit cām cur ī reliq̄ fabula nō appareat ꝑſona huiꝰ meretricis. Cōſtitui: ꝯſtitui ꝓprie. nā ꝯſtitutū de hmōi rebꝰ dicit ꝯuenire ⁊ ꝯſtituere: ⁊ hmōi rebus apud extraneos meretrices agūt. Dij vortāt bn̄ qd̄ agis: ſepe eni res eueniūt aliter ꝙ volumꝰ: ⁊ ideo Uolumꝰ colit: q̄ p̄eſt rebꝰ vertentibꝰ.

Proh. deū atq; hoīm. f. In hac ſcena accuſatio ſocrus eſt que ſe cōiecturaliter ꝺfendit dicēs nihil a ſe factū in ꝑniciē nurus. Proh. h. f. ab exclamatiōe cepta ſcena eſt ſenex. n. eſt difficilis ⁊ iratus. Qd̄ hoc. q. eſt. q. c. h. e. conat Terētꝰ aduerſus famā ſocrum bonā reꝑire. ⁊ incipit a generali exclamatiōe quo vehemētior ſit accuſatio: paulatī q; ad ſpeciale crimē deſcendit. Qd̄ hoc genus. h. accuſatio a ꝑſona cui accidit ex ſexu ꝙ ſocrus eſt. Cōiuratio. Cōfeſſio bone rei eſt: cōiuratio male ⁊ inde cōiuratio Catiline dicta ē. Que eſt hec accuſatio a re. Ut omnes mulieres eque. ſc; bono argumento vtit. Leſiſti nurum. q: ſocrus es. ⁊ nulla ſocrus diligit nurū. Ut omnes mulieres. accuſatio a cauſa eadē Studeāt. maioris opis eſt ſtudere ꝙ velle. Neq; declinatā quicꝙ. i. flexā vel inflexā ab eo quod declinauerit: ne parū ſit diuerſam vel diſſimilē dixiſſe; vt eſt illum tumulum inflexit.

Itaqȝ adeo vno aīo neſcias an ex ſnīa hac. vł adeo ex hac cena nomē fabule ſit inuentuȝ. Itaqȝ a neceſſaria ſnīa eſt Amphibologia ad deſcribendā vtrāqȝ pſonā. Uiris eſſe aduerſas. aliud argumētū. Leſiſti nurū: vt mihi aduerſareris. nā ſocrus ⁊ oēs mulieres aduerſantur viris. Similis ptinacia eſt nam ſtudiū ⁊ bonū eſt. ptinacia vo nōnunꝙ mala. Eqȝ ſtudiū eſt dedita opa voluntatis hoīs eſt attentior atqȝ īpenſior

Repiens. itaqȝ adeo vno aīo oēs ſocrꝰ oderūt nurꝰ:
Uiris eē aduerſas eq̄ ſtudiū eſt: ſimilis ptinacia ē
In eodē oēs mihi videnł ludo docte ad maliciaȝ
Et ei ludo ſi vllꝰ ē ludꝰ: magiſtrā hac eē ſatis certe
Scio. So. me miſerā q̄ nūc. q̄obrē accuſer neſcio
La. hē tu neſcis: So. ita me dij bn̄ amēt mi laches.
Itaqȝ vna inł nos agere etatē liceat. La. dij mala
Prohibeāt. So. neqȝ abs te īmerito eſſe accuſataȝ
Poſtmodū rſciſceſ. La. ſcio te īmerito an q̄cq̄ p iſtiſ
Factiſ dignū te dici pt q̄ me ⁊ te ⁊ familiā dedecoraſ
Filio luctū paras. tū ex amicis inimici vt ſint nob
Affines facis. q̄ illū decreuerūt dignū ſuos cui
Liberos cōmitterēt. tu ſola exorere q̄ pturbas hec
Tua īpudētia. ſo. ego ne. la. tu iq̄ȝ mlier q̄ me oīno

In eo deniqȝ oēs mihi videnł. tria ī accuſatōe ꝑ oſuit. ex q̄bus duo ſūt cōia vnuȝ ipſius qd̄ mulier ē. ⁊ qd̄ ſocrus cōia: qd̄ ipſa ſpālił mgr̄a ad maliciaȝ Soſtrata ex his colligit īiuriā paſſaȝ nurū p pieturā. ⁊ ei ludo: ſi q̄s eſt: mgr̄aȝ: magna āplificatio crimiſ dubitat. an ſit ludꝰ maliciē ⁊ mgr̄aȝ nō dubitat Soſtratā: ſ certe ſcio inq̄t. Me miſerā. ⁊ ħ q̄ ab exclamatōe cepit ad miſericordiā ſpectat defendētis orō. Que nūc quāobrē accuſer neſcio. oratorie p ſe loquił: mulieris q̄dē maioris īnocētie eſt neſcire crimē q̄ defendere. ⁊ his verbis oñdił ſine noxa eſſe. ⁊ Philomenā nō ſolū hāc q̄ loquił Soſtratā. Itaqȝ mō due ptes ſunt orōnis. Nō ita me dij bene amēt mō mi Laches nō eſt blādiētis. ſ eiꝰ q̄ piclitał inoxiꝰ. nō ita me dij a. p iuſiurādū nō ita me dij amēt. aīaduertēdū veteres nō minꝰ emphemiſmō ī vbis q̄ cacephatō neglexiſſe velut ħ. Ita me dij bn̄ amēt. Dij mala phibeāt. ſenilił odit vxorē: cuiꝰ amor obſtabił fuit in adoleſcētia. Dij mala phibeāt: vt vna nos agere. Poſtmodū reſciſces hec figura ab oratoribꝰ noīał. in q̄ aliq̄d pmittimꝰ iudicibꝰ pbaturos cū meruimꝰ. ne q̄d illic temere pſuaſuȝ ſit. Poſtmodū reſciſces. Fiducia innocētie. Reſciſcere ē qd̄ de īduſtria celał vix argumētū vix agnoſcił. An q̄cq̄ p iſtis factis. amare — Reſciſcere
Que me ⁊ te et. f. iam ſic accuſat quaſi iam probauit crimen ⁊ eſt amplificatio. Que me ⁊ te ⁊. f. ħ exaggeratio eſt: q̄ appellał cū ex vno maleficio młta fiunt ab oratoribꝰ crimīa. Dedecoras. dedecorał. qd̄ honeſtū. aut turpał. honeſtū eſt corpale — Dedecorał
Cui ſuos liberos cōmitteret. nota liberos in ſignificatōe vniꝰ filie. Dignū cui loco multuȝ ſonāt ⁊ accuſatorio ſtrepitu. nec maſcu. genꝰ nec femi. poſuit. nec vnā: ſ liberos. ſic Cicero. — Cicero
En cui liberos cōmittas. ⁊ habenꝰ eīn liberos oēs de puella. Dignū ſic dixit. vt honoris genꝰ ſit accipe vxorē meruiſſe. Tu ſola exorere emergꝭ repiris. vbū ħ īpudētiā notat. Cice. — Cicero
Exorꝰ eſt ſeruꝰ q̄ quē ī aculeo. a. n. p. e. a. ſ. Exhorere. ex iſtꝭ exhoriri dr̄ q̄ expectās inuadit aliquē. Tu inquā mulier q̄ me: tu mulier emphaſim malicie hȝ. ⁊ oīno expreſſio conſuetudinis ⁊ ad indignationē ⁊ lapis nunꝙ vtilis: ut ī ad templū vel celū quē magiſ ad iniuriā — Exhorere.

Uir. delegit. nã ſaxũ meli⁹ ꝙ lapis. vt Uir. ſaxaqꝫ ſubuectare hũeris. tu incꝫ mulier. ⁊ Uir. Uariũ ⁊ mutabile ſp femia. Lapidẽ nõ hoiem: ſufficeret lapidẽ putas. ſed de ſtomacho nõ hominẽ additũ eſt Plaut⁹. Her⁹ me⁹ elephãti corio circũtect⁹ eſt nõ ſuo. nõ hoiem putas.

Sic appollo. an qꝛ ruri crebro eſſe memor ſui eſt: q̃ dixerat ruſ abis. Quo pacto quiſꝙ vr̃oꝝ: vr̃oꝝ. p vr̃m. ſic veteres. Multo meli⁹ h̃ q̃ ſunt vſus ẽ vt ĩ adel. aut nõ pri uſ ſex mẽſib⁹ olfeciſſez. iõ qꝫ vt vos mihi domi eritiſ mire ꝯfirmat vñ ſciat ne ſuſpicioſe crimẽ obijcereſ viderẽ ⁊ bñ mihi: qꝛ cõmoditaſ familie adhuc redũdatura ẽ. pridẽ eq̃dẽ audiui cepiſſe odiũ cur philomẽa: pmo obiurgatio ẽ ſoſtrate cur nõ amet nurũ. ſcdõ ẽ cur non ameꝶ a nuru. tertio

Lapidẽ nõ hoiez putaſ. an qꝛ ruri crebro ẽẽ ſoleo
Neſcirꝫ arbitrami quo q̃ſqꝫ pacto h̃ vitã vr̃õꝝ exigat
Multo meli⁹ h̃ q̃ ſiũt ꝙ illic vbi ſuz aſſidue ſcio ioqꝫ
Ut vos mihi domi eritis pinde ego ero fama foriſ
Iãpridẽ eq̃dẽ audiui cepiſſe odiũ tui philomenam
Minimeqꝫ adeo mirꝫ. ⁊ ni id feciſſet magiſ mirꝫ foret
Sꝫ ñ credidi adeo vt etiã totã hãc odiſſet domũ qõ
Si ſciſſez illa h̃ maneret poti⁹. tu hic iſſes foras at
Uidõ q̃z imerito egritudo hᶜ orirꝫ mihi abſ te ſoſtrata
Rus hitatũ abij ꝯcedẽs vobis ⁊ rei ſeruiẽs ſũptuſ
Ueſtros ociũqꝫ vt nr̃ã res poſſet pati. meo labori
Haud pcens p̃ter equũ atqꝫ etatẽ meã non te p hiſ
Curaſſe reb⁹ ne q̃d egre eẽt mihi. So. nõ mea opa
Neqꝫ pol culpa venit. La. immo maxime

cur vſqꝫ adeo puella nupta deſerat domũ. Minimeqꝫ adeo mirũ ſatis amare p merito dicit odiũ ꝯ meritũ rẽqꝫ ſiꝶ excuſat nurꝫ q̃ oderat talẽ ſocrũ ⁊ ſil' pũcit qõ ſi nõ leſa ẽ: h̃ odio me hꝫ. ⁊ nõ credidi adeo .i. oſurã fuiſſe. Illa hic maneret. poſt acrem inuectionẽ ſeipſam miſeratꝫ: vt inuidiaꝫ durc inclamatõis in ipm ꝯuertat. ſic in andria. Age nũc iã ego pol. h. u. t. o. e. q. ſ. p. ⁊ cõtinuo Chreme pietatẽ nati nõ te miſeret mei. t. c. l. o. t. e. quã imerito egritudo h̃ oritꝫ: ⁊ mihi abs te. So. poſtꝙ de iniuria dixit de pſona ei⁹ cui⁹ fama eſt. i. cũ egritudo h̃ oritꝫ ⁊ magnitudinẽ rei ſignificat ⁊ repentinũ impetũ. vt ſup. tu ſola exorere rus hitatũ abij: qꝛ dixit ſenex ruſ addidit: Sꝫ ꝯcedẽs vob̃ ne dicereꝶ ꝙ ſit voluptatis cã. vobis meli⁹ plaliꝶ. ꝙ ſi diceret q̃ Uros ſũpt⁹ ociũqꝫ: ſũpt⁹ vr̃os. idẽ qõ alibi Ociũ vitã vrbanã. vel qõ nihil acq̃ris: vt in Adel. Hãc ego clemẽtẽ vitã vrbanã. Cõcedẽs vobis ⁊ rei ſeruiẽſ. Cõcedẽs vob. idẽ vt vos in vrbe eſſetis. rei ſeruiẽs. res ſeruit diuitib⁹. qꝛ abundat: rei ſeruiunt paupes. qꝛ coartanꝶ ad anguſtiaſ rei: ita g̃ res p q̃litate ſua. ⁊ ſeruit ⁊ ei rei ſeruitur. Hora. imHoratius pata vt ſeruit collata pecũia cuiqꝫ. Ociũqꝫ hic amorẽ quaſi nihil agẽtib⁹. Ut nr̃a res poſſet mediocris. ſ. vt comici pr̃iſfamilias. Preꝶ equũ atqꝫ etatẽ meã p̃ter equũ qꝛ vos eſtiſ dñi vel qꝛ vos fruimini cũ ego doluerim. Etatẽ qꝛ ſenex. Uir. Uires vltra. ſ. ſ. nũ te p nob̃ curaſſe reUir. bus: mir⁹ ſenſus p his inq̃t tot reb⁹ vnã ⁊ facilẽ redderes. Curaſſe ne q̃d egre eſſet mihi: ⁊ te ſi pnũciãdũ. q. d. ⁊ ſi alij nõ curarẽt curare debuiſti. nõ mea opa. n. c. vellet dicere nurus culpe eẽt mihi: h̃ meli⁹ dixit nõ mea ne accuſando ꝯfirmaret qõ dixit ſenex oẽs ſocr⁹ oderũt nur⁹. neqꝫ pol culpa vẽit: bñ addidit neqꝫ pol culpa vẽit potuit enĩ: vt nõ fieret ipa iniuria; h̃ tñ pmiſit fieri mire tñ nec accuſat nurũ. Uideꝶ vnũ dixiſſe opa ⁊ culpa. ⁊ tñ nõ ẽ idẽ opa ẽ enĩ ſi ſcientes leſerimus culpa ſi neſcientes quorum alterum ſceleris alterum ſtulticie eſt,

Hecyra

Sola hic fuiſti noua oratio. ⁊ deeſt enī: vt ſit ſola enī hic fuiſti: qđ ad filiū ⁊ maritū ptinet. nā nō ſola cū qua nurus: ſola quātū ptinet ad regendā domū: ceterū ⁊ fili⁹ ⁊ nurus erant: ſed ſola. i. ſine me. In te oīs heret culpa: ſi eſt in nuru iniuria aliqua: in te omis tñ ſoſtrata. Soſtrata: optie gemiauit ſola more iraſcentiū nondū nomē poſuit: ⁊ Soſtrata additū ad amaritudinē incl amātis. Cū ego ſolui vos curis ceteris. vos p te: vt deſiſte. m. c. r. Cū puella anū ſuſcepiſſe iimicitias ħ dic tāq̄ pceſſerit etiā nurū iniquā cē: cum ego voſ ſolui. noua figura ſolui voſ. Diceſ illi⁹ culpa factū: pucit defenſionē ⁊ eā ſic pnūciauit vt crimē. Cū puella. ſ. puellā blande dixit ita hāc cū amaritudine anuꝫ. Haud eq̄dem dico mi. La. mi. L dixit q̄ſi grauiſſimū accu

Sola ħ fuiſti. i te oīs heret culpa ſoſtrata ſolā q̄ ħ
Erāt curares: cū ego vos ſolui ceteris curis cum
Puella anū ſuſcepiſſe iimicitias ñ pudet: illi⁹ dicis
Culpa factū. So. haud equidē dico mi laches. La.
Gaudeo ita me dij amēt gnati cā: nā đ te q̄dē ſatis
Scio peccādo detrimēti nihil fieri pōt. ſo. q̄d ſcis
An eā cā mi vir odiſſe ſe aſſimulauerit. vt cū mr̄e vna
Pl⁹ eēt: La. q̄d ais: nō ſigni ſat ē q̄ heri nēo voluit
Uiſentē te ad eā itromittere. So. enī laſſam eam
Oppido tū aiebāt: eo ad eā: nō admiſſa ſū. La. tuoſ
Eſſe illos mores morbū: magiſq̄ aliā rē arbitror
Et merito adeo. naꝫ veſtraꝝ nlla ē q̄n gnatā velit
Ducere vxorē: ⁊ q̄ vob placita ꝯditio eſt. dat. vbi

ſatorē arguēs: ⁊ q̄ſi ꝯfatigata ⁊ blaſſata c⁹ iclamatōib⁹. nō ḡ blādieꝝ ē mō mi: ſ inuidioſe rogitāꝝ. Gaudeo ita me dij amēt: q̄ ſilis fili⁹ nō ſit. an q̄ talē vxorē habeat: quā nec iimica accuſare poſſit: ⁊ gnati cā dixit: q: talē vxorē hñs ſua cā q̄d gaudeat nō hꝫ. Nā de te q̄dē ſatis ſcio. i. nihil đtrimēti ſit ſi tu pecces idē nūq̄ dixit: peior fieri potes. ſ es eadē: ſic Cice. Eſt Cicero
idē verres q̄ fuit ſemp. Peccādo đtrimēti: fuat inq̄t nūeꝝ pctōꝝ: ne ſit illō copie đtrimētū: ſ cōplurimū delinq̄ns tātūdē ſemp admittis. Peccādo đtrimēti. ħ ſenſus obſcur⁹ ē. attamē ħ dūſq̄ tūcūq̄ ſceleris ad miſeris. i. q̄tūcūq̄ peccaueris nihil đ tua eſtimatōe minuit: nihil đ pudore derogat. eadē q̄ fuiſti es: q: maior fieri nō potes. ſic Cice. Eſt idē verreſ q̄. f. ſ. Peccādo đtrimēti. q̄dā hāc putāt ironiā. q. d. q̄ ex nullo pctō tuo dānū pati poſſumus: ſ male. Cicero.
Qui ſcis an ea cā mi vir: đfenſio a đriuatiōe cāe i q̄ oñdit nō hāc cē quā obijcit cām ſenex: cur abierit nur⁹ ad matrē ſuā. Ut cū mr̄e eēt. đeſt ſua. Ut cū mr̄e eēt. pl⁹ vna dixit. i. diu ac maiorē ptē. Qđ heri nēo voluit: bñ affirmauit đfenſiōeꝫ dicēdo ſi ppter mr̄eꝫ abijt cur tu excluſa es cū venires. Enī laſſā eā oppido. Infirm⁹ đfendit ſoci⁹: vt error ſenis vſq̄ ad Cataſtrophē pſeueret Enī laſſā eā oppido. enī q̄d duxit ſupuacua pōit inſdū ħ ꝯiūctio p altera cōiunctiōe. Oppido valde. trāſlatio a ruſticis q̄ interrogati quēadmodū fruges venirēt: rñdebāt oppido. i. q̄ ſibi ⁊ oppido ſufficere potuiſſēt. Eo. ppterea. Tuos eē ego illi mores. acerbiſſime inſtitit ſenex: ⁊ accuſatiōi vxoris ⁊ đfenſiōi nur⁹. ſiq̄dē ħ ſenſu dicat nurū ne mēdacij culpā icurreret. q̄ ꝟo egrotat ex morb⁹ male ſoci⁹. Nā vr̄aꝝ nlla ē. p vr̄m. ħ. n. ab eo qđ eſt veſter. Quin gnatū. u. qui q̄ nō. Et q̄ vob placita eſt. ꝯditio dat imago ħ q̄dā argumētatiōis. q̄ đr qđ latine đr ab initio ad finē: ⁊ ſ vt generalr cepit in uectionē. ita generaliter ꝯcluſit in ſocrū. ⁊ eſt ſenſus eo iprobi⁹ illas q̄s elegeritis odiſtis. Ubi duxere ipulſu veſtro. bñ ꝟba eadē ſtomachoſe. ⁊ ſignificāter repetiuit. vt iprobitas ex pxio appareat ipulſu. Ubi duxere impulſu, videtur vt ſupra diximus hec tota ſcena ad

hoc interpoſita:vt fabule nomē hinc intelligeremꝰ inuentū. Impulſu:impudētia ſocrꝰ impulſus repetitio demōſtrauit. Impulſu veſtro.ſic in Heauto.Nō ſcortari crebro.

Et ſi ſcio Philomena meū ius eſſe. In hac ſcena moralis allocutio Phidippi ad filiā mitiſſimi patris colorē oſtēdens:Et ſi ſcio ego:appet ꝫ h mlta priꝰ pr̄i ſuo Philomenā locutā fuiſſe.ḡ hec reſpōſio nō principiū. Vt te cogā: etiā inuitā ſcio ego

Duxere ipulſu vr̄o:veſtro impulſu eaſdē exigunt

Laches.Phidippꝰ.Senex.Soſtrata.Anꝰ.

Et ſi ſcio ego philomena meū ius eē vt te cogā
Que ego iperē facere.ego aūt patrio aīo victꝰ
Faciā vt tibi ꝯcedā:neq; tue libidini aduerſabor:
Atq; eccū phidippū optīe vido.ex hoc iā ſcibo q̄d
Siet phidippe:ꝫ ſi ego meis me oībꝰſcio etiam
Apprime obſeq̄nte:ſed nō adeo vt facultas mea
Corrūpat illoꝝ aīos.qđ ſi tu idē faceres:magis i rē
Et nr̄aꝫ ꝫ vr̄aꝫ id eēt.nūc video in illaꝝ ptāte eē te
Phi.eya vo.La.adij te heri de filia vt veni itidem
Incertū amiſiſti.haud ita decet ſi tu ꝑpetuā hanc
Vis eē affinitatē celare te iras.ſi q̄d eſt peccatum
A nobis ꝓfer.aut ea refellēdo.aut purgādo vobis
Corrigimꝰ te iudice ipo.ſin ea eſt cā retinēdi apud

meū ius eſſe vt te cogā. h idē in Adelphis. Nō neceſſe habeo. Patrio aīo victꝰ. bn̄ victus qꝫ non rōe facio:victus ē vndecunq; q̄ recedit a iure.tale eſt i Adel. Nō.n.h.Neq; tue libidini libido ē q̄ libet volūtas temere ſuſcepta.ꝫ bn̄ libidini.ē.n.nō equū eē aīo mariti obſ eē nuptā.ꝫ ſi.n ꝓ voluntate poſuit libidinē.tñ ſubaccuſauit h noie.

Libido

Optīe ex h iā ſcibo.legit ꝫ hic locale aduerbiū:ꝫ q̄ſi cōminatꝰ vxori mō ſe inuentuꝝ ipam peccaſſe nō nurū.Quid ſiet:vtrū q̄d ſit rei:an q̄d ſiet nurꝰ.vtrū inocēs: an iniqua.ꝫ videt h Soſtrata dicere.nā vicini ſūt inter ſe ꝓximi Laches ꝫ phidippꝰ.Phidippe ꝫ ſi ego meis expoſtulatio Lachetis apđ Phidippū accuſationē ꝯtinēs tāq̄ cām iniuriaꝝ ꝯtēdat.Appme:vehemētiſſime.Scio eē appme obſeq̄ntē ꝑncipiū a pſona eiꝰ cū quo agit ꝫ ſua ꝫ an vtile ſit minꝰobſeq̄ hoīem ſuis.Sꝫ nō adeo mea facilitas.facilitas indulgētia. Sꝫ nō adeo vt mea facilitas:deeſt tñ:ꝫ eſt anacoluton tertiū.Eya vo mō aduerbiū corripiētis.Eya vo.parelcon. Nūc video:iocūde tpat eiꝰ culpā quē accuſat.cū dicat illū coactū a ſuis facere ſibi iiurias.Adij te heri de filia:narratio ꝫ mēouter poeta:qꝫ dixit heri ea cauſa.t.h.a.p.c.c. Itidē incertū amiſiſti,ꝓ dimiſiſti ꝫ idē q̄d eſt:an id iterū amiſiſti:aut ad te incertꝰ veni. Iungēdū ḡ:vt veni.id eſt vt ſic.vt veni amiſiſti q̄dē icertū:incertū inq̄t veni:incertꝰa te receſſi.Haud ita decet:nō vſq; adeo decet.ē ꝯfirmatio.Haud ita decet.bn̄ additū eſt ita.ſi enī celāde nō vſq; adeo:vt diſcordiā pariāt. Aut ea refellēdo aut purgādo:refellit q̄ negat.purgat q̄ idē fatet.ꝫ ſic ꝯfendit.ḡ refellimꝰ ꝑ ꝯiecturā.purgamꝰ ꝑ ceteros ſtatꝰ. Te iudice ipo. Virgi.Pandēs a.m.ſ.i.e. quid enī eſt teipo niſi.ſ.reo culpe ꝫ tibi ipe arctiꝰ fauēti:vl qꝫ mea ſperes vnicꝰ.Vob corrigimꝰ:plꝰ dixit vob q̄ tibi.Sin ea cauſa ē retinēdi apđ vos.rephēſio.Arbitror Phidippe:bn̄ addidit nomē excitās audientē.At ita me dij amēt haud addidit iuſiurādū.vix enī credibile eſt tātūdē amare ſocerū q̄tū patrē.Vt mee domi curet diligēter:vt ne nō,ꝫ iūgedū eſt ſatis dil

facilitas

Virgi.

genter:nō enī meliꝰ ſatis.Et ſi illi p̄r es.Salu.in ꝑmo li.Et liberis eiꝰ auūculꝰ eraſ.Et ſi tu illi p̄r es:cōpēdiū attulit.Virgi.Heu fuge nate dea.h̄ enī ſentit:quāq̄ꝫ natꝰ dea ſis:fuge tm̄. Saluſtius Virg.
Id adeo gnati:honeſto amori nurꝰ rōnē ſubiecit piā.nā nō ꝯtinuo rectū eſt nimis amari a ſocero nurū:niſi poſt filiū diligaſ.bn̄ g̃ gnati cā. icredibile eſt enī p̄rem nō p̄ris pietate ſuperari. Quā ego intellexi:ꝛ cām ſui amoris oñdit ꝛ mariti.nullā erga ꝯiugē culpat quippe q̇ amat:et a ꝑmenone decm̄ eo amāte: Quē ego itellexi haud minꝰ ꝙ̄ ſe.i.m.h̄ ſubtiliť oneraſ culpa nurꝰ ſiq̇dē idignꝰ iuriā faciāt ſocero et marito. Neqꝫ adō clā me eſt ꝙ̄ eſſe igenioſe poeta iā ꝑparat cām ſilaturo ob hāc rē iracūdiā Pamphilo:Hec ꝑ uſq̄ꝫ ille huc redeat.h̄ ſubtiliter ꝛ iam terrorē inijcit iracundie

Uos qꝛ egra eſt.te mihi iniuriam facere arbitroꝛ
Phidippe ſi metuis ſatis ne vt mee domi curetur
Diligēter.at ita me dij amēt haud tibi hoc ꝯcedo
Et ſi illi p̄r es.vt tu illā ſaluā magis velis ꝙ̄ ego id
Adeo gnati cā.quē ego itellexi nō amare minꝰ ꝙ̄
Seipm.aut magnificare.neqꝫ adō clā me eſt ꝙ̄ eē
Eū grauiť laturꝫ credā.hec ſi reſciuerit eo donum
Studeo hāc priꝰ ꝙ̄ ille huc redeat Phi.laches et
Diligentiā veſtrā ꝛ benignitatē noui.ꝛ q̄ dicis eſſe
Oia vt dicis animū induco.ꝛ te mihi hoc cupio
Credere illā ad vos redire ſtudeo.ſi facere poſſim
Ullo mō.La.q̄ res id te facere ꝓhibet.eho nunq̇d
Nā accuſat virū:Phi.mime.nā poſtq̄ꝫ attēdi magiſ
Et vi cepit cogere vt rediret ſancte adiurat non
Poſſe apud vos pamphilo ſe abſente perdurare

mariti.Laches ꝛ diligētiā veſtrā:principiū ſiliter a ꝑſonis eſt factū.Laches ꝛ diligentiam veſtrā.remotiuo ſtatu agit Phidippꝰ ꝓ ꝑſona ſua.nā in filiā remouet culpā cur nō redeat ꝛ relatiuā ſiľ tēptat qualitatē.pōt.n.videri ea iniuria ſocrus ad hāc volūtatē eſſe cōpulſam Laches ꝛ.d.u.cepit quo maxīe notus eſt.ꝛ qd̄ in primis purgādū ſibi fuit ne ſuſpectā voluntatē:aut diligentiā habere videaſ affiniū:ꝛ cū affectu quodā ꝛ geminatu dixit Laches: qd̄ ille ait Phidippe ꝛ bn̄ a noīe cepit vt ꝯſentire illi videaſ:ꝛ diligētiā qd̄ ille ait.ſin metuis ſatis vt mee ꝛ cetera.Veſtrā.meliꝰ ꝙ̄ tuā cū ille dixerit de te tātū ꝛ benignitatem qd̄ ait. Haud tibi ꝯcedo:ꝛ ſi illi pater es:vt tu illā:ꝛ cetera:ꝛ diligentiā veſtrā ꝛ benignitatē ad vtrūqꝫ diligentiā qꝛ dixit vt mee domi curenſ.diligentiā benignitatē:qꝛ dixit haud tibi ꝯcedo:ꝛ ſi illi pater es:vt illā magis velis ꝙ̄ ego.Et q̄ dicis oīa eſſe vt dicis: qd̄ iurauit ꝛ dixit qd̄ gnati cauſa:ꝛ qd̄ addidit:ꝙ illā amet pāphilꝰ.Et te h̄ mihi cupio credere.meliꝰ ꝙ̄ ſi ꝛ hic iuraret.Et te h̄ mihi cupio credere.bn̄ collegit ex viciſſitudine qd̄ volebat.Si facere poſſū:h̄ remotio ſi facere poſſum.u.m.moliꝰ dixit ꝙ̄ ſi ꝛ hoc enī vult intelligi nolo ꝛ nō poſſum facere.Eho nunq̇d nā accuſat virū.geſticulatio quedā ſecretiora querentia.ſepe enī de maritis puelle parentibus queri,ſolent aliquid hmōi quod ſolis ipis cōmittendum eſt.Eho nunquid nam accuſaturum.eho interiectio pouentis aurem propriorem.nā illaqꝫ querit que ſolent de maritis puelle matribus queri.Nā poſtq̄ꝫ attendi.inſtiti vt viderem:et an deſit animum:vt ſit attendi animum.non enim plenum eſt:ſed nondum aduerti enim oculos;aut aīm ſubaudiſ.Sancte adiurat;ad nūc actiuū eſt,ſignificat.n.valde

Nõ poſſe apud vos pãphilo. ſ. a. bene hic addit ꝟba philomene ad que Phidippꝰ cũ dice-ret. Et ſi ſcio ego philomena. m. i. e. ⁊ cetera. Nõ poſſe. a. u. p. ſ. a. magnifice ꝯ illꝺ qꝺ Laches dixit egre laturũ pãphilũ: ⁊ ita locutꝰ eſt: quaſi h̃ Pãphilo gratꝰ eſſe debeat. Perdurare: ꝑ-prie ⁊ muliebriter dixit. Aliis fortaſſe. aliud enĩ eſt. ſic dixit ne diceretis ẽ coge vt redeat: et mollꝰ dixit aliis q̃ ſi tibi dixiſſet. Ego ſũ aio leni. hoc ꝯ illꝺ qꝺ primũ dictũ eſt vt ſi ego me oibꝰ ſ. a. d. p. o. Aio leni. h̃ ẽ plenum: nã aĩo leni vt dicimꝰ. ꝑ-fert. Nõ poſ-ſuz: ꝯcluſio. Ego ſuz aio leni q̃lita ſ ve-nial. Heu ſo-ſtrata: q̃ dixi-ſti non mea opera neq; pol. e. c. Heu me miſeram ad ſe redire totẽs q̃ſi de laſſa. a. ꝯque-rit. Ceterum ne ẽ iſtuc qꝺ Philomena non redeat. Nunq̃d vis: diſcedẽt ver-bũ. Tranſire cito ire.

Aliud fortaſſe aliis vitiis eſt: ego ſuz aio leni natꝰ.
Non poſſum aduerſari meis. La. hẽ. ſoſt. So. heu
Dico me miſeram. La. certũ ne eſt iſtuc? Ph. nunc
Quidem vt videt. ſed nũquid vis nam eſt qꝺ me
Ad forũ tranſire iam oportet. La. eo tecum vna

Soſtrata. Anus.

HEdepol ne nos ſumꝰ mlieres. atq; oẽs iuiſe
Viris ꝑpter paucas q̃ oẽs faciunt digne vt
Videamur malo. nã ita me dij amẽt qꝺ me accuſat
Nũc vir ſũ extra noxaz. ſz nõ facile ẽ expurgatu ita
Animũ induxerũt ſocrus oẽs ẽẽ iniq̃s. haud pol
Me quidẽ. nam nunq̃ ſecus habui illaz. ac ſi ex me
Eſſet nata. nec q̃d hoc mihi eueniat ſcio. niſi pol
Filiũ multis modis iam expecto vt redeat domũ.

Pãphilꝰ. Adoleſcẽs. Parmeno. Seruꝰ

NEmini ego plura acerba credo ẽẽ ex amore
Homini nunq̃z oblata q̃z mihi. heu
Me infelicem hanccine ego vitam parſi perdere?

AEdepol ne nos ſumꝰ mlieres. a. o. iuiſe. In hac ſcena ẽ allocutio: q̃ iducit ſecũ loq̃ns anus: ꝑ quã orationez mores eiꝰ ⁊ aius mitis itelligi poſſit. Aeq; comicũ ⁊ vide ſniaz defenſorẽ accuſa-turũ ſocrũ ꝯtinẽtẽ ꝯ illꝺ qꝺ ait. Ita vno aio. o. ſo. n. Officiũ. n. boi poete ẽ: nullũ genꝰ hoiz ſpãlit ledere. Sic Virg. Nõ ſepe male legere nouerce. i. nõ oẽs nouerce. h̃ tm̃ male. Aede-pol ne nos ſumꝰ. Laches generalr icuſauit locꝰ: h̃ ꝑimas ꝺfendit cãs. eq̃ enĩ iniq̃: nõ oẽs ſumꝰ male: Nã ita me dij amẽt: bñ iurat. nã ſine iureiurãdo icredibile ẽ ſit bona ſocrꝰ. Nõ me accuſat ꝺeſt i eo: vt ſit i eo qꝺ me accuſat. Nũc vir ſũ extra noxã. nã qꝺ pꝰ qꝺ ſocrꝰ oẽs i-iq̃s ẽẽ itelligit q̃bꝰ iiq̃s. i. nuribꝰ: q: ſocrꝰ nomẽ ẽ ad aliq̃d dictũ. Ita aim iduxerũt: iducer aiz eſt ita tenere vt admittãt. l. ꝑſuadere aio ſuo. Haud pol me q̃dẽ ẽẽ iniq̃: ſubaudiẽdũ a ſupi-ore ẽ: vt ſit poi ꝑ plene iuriurãdo. Haud pol me q̃dẽ: ſubaudiẽdũ ſcio ẽẽ aut noui ⁊ ẽẽ: aut tale q̃d ſcõm q̃ familiar ẽ his q̃ ſecũ loquũt. Nec h̃ q̃ mihi eueiat. q̃ vñ. Mltis mõis vehement iã expecto vt rdeat: q: nihil i mre ẽ expectar filiũ iceirco rdeat additũ mltis mõis.

Inducere animum

NEmi ego pl'a acerba. Hic allocutio ẽ ꝑ ꝯq̃õnẽ: ⁊ bñ ñ ſe amatoribꝰ mõ: ẽ ifelicibꝰ ama-toribꝰ cõparuit. ⁊ ꝑncipiũ ẽ a ſũma totꝰ mali: Nemi pl'a acerba: ab eo loco ꝯq̃õnis i q̃ ꝺr: qꝺ nuni fere talia aduerſa ꝯtigerit. Nemĩ ego pl'a acerba: nimis ꝯturbati ⁊ tragici i hac ſcena dolores eẽnt ñ comici: niſi adderet ex amore acerba credo ẽẽ. Ex amore acerba. duplr euenert ⁊ Pã. ex ꝑito ꝺ mertrici. ex pñti ꝺ vxore. Heu me ifelicẽ ab ipa ſimplici exclamatõe

Eryza

Hanceine ego vitã:ab eo qđ ab aduerſis ad aduerſa delat⁹ ſit. Parſi ꝑdere:ſi parco ꝯſeruo parſi facit parco.veniã do pepci mõ.ğ ꝯtinui abſtinui ſignificat.Cupid⁹ redeũdi domũ ab eo qđ cõtra ſpẽ ꝯtingit malũ.Heu me infelicẽ:lachrymas h̃ dicit.vbi vis gentiũ agere ma gna deteſtatio p̃ntis loci.eligere cuiuis terrã vel cuiuis gentiũ quã eã in qua eſt.Uir.Tolli te me teucri quaſcũq; abducite terras.⁊ gentiũ abundat h̃.⁊ bñ vbi vis gentiũ agere etatẽ Uir.

Haccine cã ego eraz tantopere cupidus rede undi
Domũ.cui quanto fuerat preſtabilius vbi vis
Gentiũ etatẽ agere quam huc redire:atq; ita eſſe
Miſertũ me reſciſcere.nam nos oẽs quibus eſt
Alicũde aliq̃s obiectus labor oẽ quod eſt:interea
Tps priuſq̃ id reſcitũ eſt lucro eſt.Par.at ſic citius
Qui te expedias his erumnis repias.ſi nõ rediſſes
He ire facte eſſent multo ampliores.ſed nunc
Aduentũ tuũ ambas pãphile ſcio reuerturas.rem
Cognoſces.irã expedies.rurſuz in grãz reſtitues
Leuia ſunt q̃ tu ꝑgrauia eẽ in aĩm induxti tuũ.q̃d
Cõſolare me:an q̃ſq̃ gẽtiũ eſt eque miſer priuſq̃
Hãc duxi vxorẽ.hẽbã alibi aĩm amori ꝺditũ iã i hac

q: ſupra dixe rat.hãccine ego vitã pſi nimis ei tra gicũ fieret ſa ti⁹ erat ĩ ma ri pire. Atq; h̃ ita eẽ miſe rũ me r̃ſciſce re qđ ait lach rymãtis ẽ.re ſciſcere ẽ vix repire qđ de ĩduſtria q̃rat celatũ. Nam nos oẽs q̃b⁹ ẽ alicũde aut deẽ apõ vł ſit vos oẽs aut nos oẽs pro nobis oĩbus naz nos oẽs rõ ſupioris ſenſus.et de

eſt apud:aut penes aut q̃d tale.nã nos oẽs quib⁹ eſt:cõſtat hanc retulit enĩ lucri eſt nõ ad nos oẽs:ſed a q̃b⁹ eſt alicũde:vt ſit ordo.Nã q̃b⁹ eſt alicũde aliq̃s obiect⁹ labor lucri eſt tps:hoc eſt nos oẽs.Nã nobis q̃b⁹ a.hac figura vſus eſt etiã Tull⁹ ꝓ Murena.Preterq̃ ne ſepulchrũ ac btm̃ putaret ei cq; carmẽ cõpoſitũ eſt:nã ille di..ũ caſum ſubiecit cũ ꝓpoſuiſſet btm̃.⁊ totũ Appollodori eſt q̃ ſic ait Quib⁹ eſt alicũde h̃ gen⁹ allocutõis abſolutũ dr.Tale eſt apud Uir.Craſtia lux mea ſi nõ irita dicta putaris.m.g.e.ſ.c.a.Reſcitũ eſt ſic ſed ſic.At ſic citi⁹ q̃ te.at h̃ mõ qđ veniſti:⁊ diſcordias eẽ didiciſti celeri⁹ repire poteris quõ erũnis te abſoluas ⁊ bñ expedias erũnis:aut enĩ ſoluũt nos cure abeũtes aut ĩpediũt ⁊ ligãt aduenientes vt ſoluite me Uir. teucri.ſ.c.at ſic citi⁹ q̃ ſnĩa ꝯ̃ria.Nã ſupra ſe collegit.ſi ignoraremala ſua vnicuiq; bonũ eſt ſequit̃ vt malũ ſit ea cito cognouiſſe.infra ſic ſi malis ſuis ſuccurrere vnicuiq; ꝙ plimũ bonũ eſt ſequit̃ vt ea cito cognouiſſe ſit ꝑ ꝙ optimũ.Sz nũc aduẽtũ tuũ ãbas.p.r.ne accuſare alterã alt̃a audeat.rẽ cognoſces meli⁹ ẽ rẽ ꝙ litẽ.Rẽ co.irã expedies.r.r.g.r.tricolos ſnĩa ⁊ bono ordĩe vſus.pri⁹ enĩ fit q̃rela deĩde ponit̃ iracũdia poſtrẽo redit̃ i ꝯſiliũ.leuia ſũt q̃ tu ꝑgrauia eẽ gen⁹ ꝯſolatõis nõ a ſuba ƀ a q̃ntitate nõ dic̃ nõ eẽ cãz ſollicitudis:ƀ leuẽ dicit q̃ tu ꝑgrauia eſſe bñ additũ ꝯtra leuia nõ g̃uia ƀ ꝑgrauia.leuia ſunt a quãtitate.q̃ tu in animuz id ꝑſuaſiſti tibi.q̃d ꝯſolare me.an quiſq̃ vſq̃ vt ſolet in vero amore ipa conſolatione egreſcit dolor:⁊ ingenioſe.nõ inq̃t verũ dicis ſed conſolaris me:⁊ hoc ipſo oſtendis ſcire te ꝙ miſer ſum.Priuſq̃ hanc vxorem duxi.hoc refert ad illud caput,in quo ait.Nemini.e.a.c.e.e.a.⁊c.Priuſq̃ hanc vxorem duxi ante rem.Habebã alibi aĩmuz amori deditum.an miſer ſit in amore ante rem in te ⁊ poſt rem

Hẽbã alibi graui⁹ dixit alibi ꝙ ſi in meretricẽ diceret ⁊ maluit alibi dicere ꝙ ad meretricẽ.

Quã mihi obtrudit recte eñi dici potuit quõ vxorẽ duxit ſi amabat. ⁊ bñ obtrudit q₂ inuito. Sic alibi. Aliqd.m.a.e.q.n.o.p.i.a.m.t. Obtrudit ꝑ obtrudebat. Energia tpis vix me
Vir. illuc extraxi. vix vel multis modis vel ſtatim ſignificat. atq₃ expediui aĩm meũ cure vt dixi nᵘ aut ligãt aut ſoluũt: vt Vir. q̃ mihi. r.c.u.e.m.ſ.a. amatorie eñi cure vincła dicunt. vixq₃ hic maluit q̄ vxorẽ dicere. eh hẽ noua res orta porro: porro deide ⁊ vi hȝ deide mõ iplicatõȝ ɔtinuaꝝ miſeriaruȝ referentis. que cũ ita eẽ iuenero: poſtremo q̃d reſtat porro niſi vt fiã miſer. ordinẽ ſeruauit allocutõiſ in q̃ a pteritiſ a pñtibᵘ a futuris iducit ꝑſone loq̃ntis orõ niſi vt fiaȝ porro poſtea vel i poſtremũ aliĩ cõiũctõȝ putãt. Pietas h̃ apte q₂ fere dixit: addit iubet. tũ vxori obnoxiᵘ ſum mr̃iſ cũ dixiſſet nõ intulit vxoris. ſed mutauit caſus.

Re vt taceã cui vis facile ẽ ſcitu q̄ fuerim miſer tñ
Nũq̄ auſus ſum recuſare eã quã mihi obtrudit pr̃
Vix me illic abſtraxit. atq₃ impeditũ in ea expediui
Aĩm meũ vixq₃ huc ɔtulerã. hẽ noua res orta eſt.
Porro ab hac q̃ me abſtrahat tũ matrẽ ex ea re aut
Vxorẽ i cłpã inuẽturũ arbitror q̃ cũ ita eẽ iuẽero q̃d
Reſtat porro niſi vt fiã miſer: nã mr̃is ferre iiurias
Pietas me ꝑmẽo iubet. tũ vxori obnoxiᵘ ſum ita oli
Suo ingẽio me ptulit tot meas iniurias q̄ nũquã
In nullo patefeci t loco: ſȝ magnũ neſcio q̃d nc̃e ẽ.
Inuẽiſſe ꝑmẽo. vñ ira int̃ eas interceſſit q̃ tã ꝑmãſit
Diu haud q̃dẽ hercle paruũ eſt ſi vis vo verã rõẽȝ
Exeq̃. Par. nõ maxias q̃ maxie ſunt interdũ ire
Iniurias faciũt. nã ſepe ẽ. i q̃bᵘ rebus aliᵘ ne iratus
Quideȝ eſt cũ de eadem cã eſt iracundᵘ factuſ alter

Ita olim ſuo me ingenio: olim ad adiutumitatẽ retulit: nõ ab ſpaciũ pteriti tpis. Tot meas iniurias: hec ſunt iniurie quas ſupra dixit: nocte illa. p.u.n.a.q.c.e.n.e.n. magis ⁊ deide q̃d.i.i.n.a.b.c. Tot meas iniurias aliã vim habet quod dixit me ptulit aliam qȏ adiecit iniurias meas: aliã quod reticuit. nõ dixit quas ſed que vt ad oĩa. non ad iniurias referat extrema concluſio. Sed magnũ neſcio quid neceſſe eſt: bene de ambabus ſentiens putat magnã cauſam eſſe que iam fecerit. ⁊ iram diuturnã. Que tam permanſit diu. ⁊ a re ⁊ a tempore. Haud quidem hercle paruum eſt: ſeruilis ratio ⁊ ſordida ⁊ non his reſpondens oĩbus que dixit Pamphilus: ſed tñ nouiſſime parti. Si vis vero veram rationem vero vel nomen eſt: vel coniunctio: vel aduerbium. Nõ maximas que maxime ſunt interdum ire. i.f. non iras. non ire iniurias. Sed hic faciunt dixit: ſcðm ſuperiorem rationem increpans errorẽ Pamphili qui de ire magnitudine exiſtimet iniurie quãtitatẽ. aliĩ faciũt. pbant: oſtendunt: intelligũt caute dixit interdum plerũq₃ eñi hic parũ ſubaudiendũ. Neceſſe eſt eueniſſe vel euenit. naȝ conſequẽs ſententia tollit quod ille dixit neceſſe eſt. Nõ maximas. q.ſ.m. ſenſus eſt in quo primum non ire iniurias faciunt accipiendum eſt ſecundum non maximas maxime faciũt pro oſtendunt. Cum de eadem cauſa: obſcurauit elocutionem ſuam. ſed cõuenit ſeruo hec humilitas rõnis: nã plenũ erat ſi diceret. Nã ſepe eſt q̃bᵘ in rebᵘ alius ne iratᵘ. q.e.e. cũ ȏ eiſ dẽ rebus ẽ. i.ſ.a. Eſt aũt ꝑ venit dixit. ⁊ eſt ordo cũ iõ qñ in quibus rebus alius ne iratus
Iratus eſt. de eadem cã eſt iracundus: factus inimiciſſimus. iracundus factus inimiciſſimus iratᵘ
Iracunduſ eſt q̃ ex aliqua re laceſſitus iraſcit. Iracunduſ qui ex parua nullaue cauſa precedente iraſcit

Pueri inter ſe. argumētū a ſimili: q̄ꝛ poſt Idē interrogat Quia enī q̄ eos gubernat anim⁹ Infirm⁹ eſt Iſta cōuenit ſuo. Itidē ille mulieres ſūt. f. u. p. Artificioſe a pſona: a ſilitudie pueri a facto iras gerūt ab accidētib⁹ ſilitudinis. Anim⁹ infirm⁹: a collatiōe pſone mulieris accidētiū leui ſnia: a facto fortaſſe vnū aliqd verbū: inter has irā. h. c. qua inia totū hic ſublatū eſt qd ait. Irā. h. c.

Inimiciſſim⁹. pueri int̄ ſeſe q̄ꝑ p leuib⁹ noxijs iras
Gerūt. Pā. q̄propter: Par. q̄ꝛ. n. q̄ eoſ gubernat aīm
Infirmū gerūt. itidē ille mulieres ſt̄ fer me: vt pueri
Leui ſnia. fortaſſe vnū aliqd v̄bū inter eas iras haſ
Cōciuerit. Pā. abi parmeno itro: atꝫ me veniſſe
Nūcia. Par. hē qd h⁹ ē: Pā. tace. Par. trepidari ſētio
Et curſari ſurſū rurſū: pꝛſū. Pā. agedū ad fores.
Accede ppi⁹. Par. hē ſenſiſti: Pā. noli fabularier. ph.
Iupiter clamorē audio. Par. tute loq̄ris: me vetas

Myrina. Paphil⁹. Parmeno.

Tace obſecro mea gnata Par. mr̄iſ vox viſa ē
Philomene. Pā. nll's ſū. Par. qd dū: Pā. q̄ꝛ
Perij. Par. q̄obrē: Pā. neſcio quod magnū maluꝫ
Profecto pmeno me celat. Par. vxorē philomenā
Pauitare neſcio quid dixerūt. id ſi forte eſt
Neſcio. pā. interij. cur id mihi nō dixti: par. quia
Nō poteram vna omnia. Pā. quid morbi eſt:
Par. neſcio: Pā. quid: nemon medicum adduxit.

Sꝫ magnū neſcio qd neceſſe eſt. e. p. u. t. i. ſic plautus. fortaſſe te amare ſuſpicauere. nā veteres infinitio mō adiūgebāt fortaſſe. Conciuerit, cōmouerit Quā p leuib⁹. n. i. interrogatie noxijs. Iniuriis culpiſ. Itidē. i. m. ſexus aliꝰ ad ingeniū ⁊ ſenſus idē eſt. ⁊ mire ſilitudinē ptinet ad id qd agit̄. Irā hāc pſciuerit legit̄ ⁊ cōſciuiſſe. ⁊ cōſciuiſſe eſt rem nouā feciſſe. Cōſciuit. decreuit. fecit. ⁊ curſari ſurſū. pꝛſū. rurſū, ppꝛie retro ante ſignificat. ⁊ eſt puerbiale: vt dicim⁹ ſurſū. deorſū. intro. foras. hac. illac. ⁊ ſilia greci Sentio trepidari. ⁊ curſari. trepidatio ad vocē refert̄ loquētiū. curſatio ad ſonū pedū. ⁊ trepidat̄ ab his q̄ morbū putāt curſat̄ ab his q̄ raptū ſciūt. Tute loqueris. me vetas. mire exp̄ſſus eſt mos auſcultantium.

Tace obſecro mea gnata. Nō ſolū hic Iuno Lucina nō inducit̄. ſed etiā ſilētiū parturiēti inſup imponit̄. q̄ꝛ furtiua pceptio ē. ⁊ tn̄ eiuſmodi v̄ba ſūt mr̄is. vt dūtaxat argumētū ſcientib⁹ manifeſtū ſit Pāphilo verbū. ⁊ Parmenoni tāq̄ꝑ egrā ptinētis filiā videant̄. Tace obſecro mea gnata. pcept⁹. u. ti pueīt naſci. Quia perij. ſatis amatorie Matris vox viſa eſt. oīa hec q̄ ſenſū pcipi poſſūt viſa dicim⁹. Virgi. Viſeq̄ꝫ canes vlulate pvmbrā. Vxorē philomenā pauitare. pauitare neſcio. neſcio qd pauere ⁊ timere. ⁊ ad corporis ⁊ ad animi pturbationē veteres iferebāt. Plaut⁹ i Bacchidib⁹. Nā ⁊ ex mari timida ecce ḡ prauitate egrotare. quia ſic horruiſſe. ac palpitare venis. q̄ꝛ nō poterā vna oīa. deeſt dicere. Nll's ſū. rurſus ſe infelicē ⁊ miſerū appellauit. h nll's ſum q̄ꝛ nō poterā vna oīa. cū ſtomacho pnūciauit. ⁊ deeſt dicere. Nemon medicū adduxit, ſ, ex q̄ ſcire poſſes, Neſcio pturbat⁹ Parmeno idē repetit v̄bū, ⁊ aptum eſt pſone ſeruili.

Plautus

Cōſciuiſſe

Virg.

Plautus

Ceſſo hinc ire intro:in vultu ꝓloquiū.ſic aūt agit poeta vt grauē morbū i vxore ſuſpectās
marit⁹ ꝓtin⁹ ingrediat̃:vt partū improuiſus offendat. Quonā modo Philomena:amatorie
Sic ī Phormiōe:ꝙ ſi mee fortune redeūt phaniū abs te.u.d.n.e. Nā
ſi periculū vllū in te ineſt.multū dixit ſi in te periculū ineſt me ꝑiſſe nō dubito.tāt⁹ aūt af-
fectus nō eſt mariti tātū.ſed amatoris quoqȝ.Nā ſi periculū vllum, nō ꝑmiſit amor dicere
perituram: ſed
ꝑiculū. Offē
dā affectam:
laſſā poſſeſ-
ſāqȝ morbo
ab eo qđ eſt
affici.vñ affe
ctus dicūtur
poſt quos affi-
cimur. Non
viſus ē facto.
vide artificē
Terētiū quē
admodū ali
as ꝑ pāphi-
lū: alias per
ipſū ꝑmeno
nē fuerit quē
admodū ne-
ſciat a ceter
virginē ante
nuptias ab
ipſo Pāphi-
lo vitiatā eē.
Nō viſus:nō
vtile. Facto
eſt.facto ab-
undat.nā in
uiſos omēs
nō eē ſentio.

Par.neſcio.Pā.ceſſo hic ire itro:vt hoc ꝙprimum
Quicq̄d eſt certū ſciā quonā mō philomena mea
Nūc te offendam affectā:naȝ ſi ꝑiculū vllū in te eſt
Periiſſe me vna haud dubiū ē.Par.nō viſus facto ē
Mihi.nūc hūc itro ſeq.naȝ inuiſos oēs nos eē ill'
Sentio.heri nemo voluit ſoſtratā itro admittere
Si forte morb⁹ amplior factus ſiet:qđ ſane nolim
Maxie heri cā mei:ſuū ilico ītroiſſe dicēt ſoſtrate
Aliquid tuliſſe cōminiſcent̃ mali:capiti
Atqȝ etati eoꝝ morbus qui auctus ſiet.hera
In litem veniet:ego vero in magnum malum

¶ Soſtrata.Parmeno.Pamphilus.

Neſcio q̄d iādudū audio,ħ tumltuari miſa
Male metuo ne philomene magis morb⁹
Aggraueſcat.quod te eſculapi.et te ſalus:
Ne quid huius ſit oro.nunc ibo ad eam viſam.
Par.heus ſoſtrata.So.hē.Par.iteꝝ iſtinc excludere
So.hem parmeno num hic eras:

acute eiuſmōi cām reppit.q̄ vel hoīem curioſe ꝯtineret:queqȝ nō ꝑmenonē mō ſ3 mox eti
am Soſtratā arceat ab igreſſu.Heri nēo voluit Soſtratā:q̄ſi aliū dixerit:vñ itelligi.Hec
nēo voluit Soſtratā:q̄ſi aliō dixerit:vñ itelligi.Heri ne vo.So.argumētū odij.Maxie he
ri:cāmqȝ bñ maxie:q̄ ꝛ p⁹ipaȝ:vl p⁹ iudiā ſocr⁹ nō vult fieri g̃uiorē morbū. Seruū itroire
ilico.mire vt crimioſi⁹ ſuſpicioſiuſqȝ ſit nō Lachetꝭ:aut pāphili ſuū.ſ3 Soſtrate.nec ꝑme-
nonē ſaltē. Cōmiſcēt̃.dicēt ꝯfinxerint.Capiti atqȝ etati.id eſt bñ malluit.
maluit illoꝝ ꝙ puelle dice qđ vtiqȝ itelligit̃.q̄ vñ.Hera Soſtrata.In litē.ego vō i magnū
Neſcio q̄d iādudū audio ħ tumltuari.In hac ſcena qua- malū:in qōnis tormēta.
ſi quedā deliberatio eſt ꝯtinēs ſuaſiōis:diſſuaſiōiſqȝ ptes:q̄s i ſubditis ꝯſiderabi
m⁹.ħ q: nimis vicini ſūt magis morb⁹ grauior fiat:ꝓprie q: morbi g̃ues ſūt dicti
Virgi. Ubi aut morbi g̃ues.Sa.Morbi g̃ues ōb mediā īſolitā veſcētib⁹. Male metuo
ne Philomene:magi iſtat Terēti.bonā ſocrū facere:vt bonā meſtricē faciat. Nō te Aeſcu-
Virg. lapi.ꝛ te deeſt p⁹.vt ſit p⁹ qđ.Nūc ad eā viſaȝ.ſic Virgi.Reſpice ad hec.Hē.interiectio.eſt
nouas res audiētis.He⁹ Soſtrata.vide queadmodū ꝑ ſeipȝ.ꝑ Parmenonē.arceat̃. So.
q̄ neqȝ deeſſe p⁹ officiū,neqȝ ingredi poſt ſocrū inducit̃.Iteꝝ ne iſtic excluder̃,bñ iteꝝ.vt illi

pudorē incuteret de repetitione iniurie ⁊ memoriꝫ.iā enī dixit nr̄a ilico.i.t.n.a.a.n.⁊ ſil' vi-de ꝙ̄ vehementi⁹ ad iniuriā ſonet excludi ꝙ̄ nō amitti. Hem Parmeno hem interiectio eſt ei⁹ q̄ cōmota ſit noua re. Nō viſaꝫ vxorē Pamphili: vt dixit ſupra ſeruū Soſtrate: nō pme nomē ſic vxorē pāphili dixit.magis ꝙ̄ philomenā.vt aiuꝫ ⁊ officiū euſdē ſocrus ⁊ matris breuiꝫ demōſtraret: nō viſus: hē vnā rem ſoſtrata ꝯſuluit hic de duab⁹.nāqꝫ ⁊ illū nō vult i

Perij q̄d faciā miha nō viſam vxorē pāphili .cū in
Proxio h ſit egra.Par.nō viſas: nec mittas q̄dem
Viſēdi cā queꝙ̄ nā q̄ amat cui odio ipſus ē h facer
Stulte dico laborē ianē ipſus capit ⁊ illi moleſtiaꝫ
Affert tū fili⁹ tu⁹ itroijt videre vt venit: q̄d agat.S.
Quid ais: an venit pāphil⁹: Par.vēit.So.dijs gras
Heō hē iſtoc v̄bo aini⁹ mihi redijt: ⁊ cura ex corde
Exceſſit.Par.ita te ea cā maxie nūc huc itroire volo
Nā ſi remittēt q̄ppiā philomenā dolores oēꝫ rem
Narrabit ſcio: ꝯtinuo ſola ſoli q̄ int vos interuenit
Vn̄ ortū eſt initiū ire: atqꝫ eccū video ipm egredi .
Quā triſtiſ ē.ſo.oh mihi gnate.pā.o mea mr ſalue
So.Gaudeo veniſſe te ſaluū ſaluan philomēa eſt:
Pā.meliuſcl'a ē.So.vtinaꝫ iſtuc ita dij faxint
Quid tu igit lacrimas: aut es tā triſtis.Pam. recte
Mat.So.q̄d fuit tumlti: dic mihi an doloꝛ repēte

gredi: ⁊ caue ne ipe mittatur: ⁊ bn̄ quē ꝙ̄ ne apte ꝓ ſe loq̄ videat Nā q̄ amat cui odio ipſ' ē: allā cāꝫ ſb iūxit: q: dūꝫ ferat ipi ſoſtrate dici: qđ ſupra dictū eſt.naꝫ q̄ amat cā a ſētētia morali: deeſt cā l' cū ⁊ illi modeſtiā affert bn̄ adiecit ne q̄d amet h dicat laborē dū ꝓmeria quē amat.tū filiuſ tu⁹ alia cā ab euētu. Videre vt vēit qđ agat: qđ ſup

viſere: an viſere officij eſt apud egros videre cognitōis: ⁊ iō additū: q̄d agat. An venit pāphilus: bn̄ ſimitat affectū. Hē interiectio femina.ac matronalis. Ex corde exceſſit'.geminauit ꝓpoſitōꝫ.laborē inanē ipſus capit: ⁊ illi moleſtiā affert h validiſſimū ad diſſuadendū fuit Nūc huc introire volo.cur ſi venit pāphil⁹ nō ſit introeūdū: cā narrat. Nā ſi remittēt q̄ppiam: verbū actiuū quaſi neutrū poſuit Philomene dolores dramaticos errat.n̄ enī vere doloꝛ morbi eſt.cū ſit ꝑtus. Scio ꝯtinuo ſola ſoli.vt haud credo inuiſus.c.a.u.c.ſi ſic ſola ſoli dr.quō p̄ns p̄ſenti.ſic. Vir. Illū abſens.a.a.q.u.vn̄ ortū eſt tertiū. Que Vir.
inter vos interuenit: melius ſic ꝙ̄ ſi diceret: q̄ illi feceris. Quā triſtis eſt: lo
cuturi pamphili. Oh mi gnate: ordo ē. O mi gnate gaudeo te ſaluū veniſſe h intercedit pāphilus triſtis. Saluan philomēa eſt: Cito ꝓbat pamphilo ſe amare nuꝫ cū poſt ſalutatōꝫ nihil priuſꝙ̄ de ſalute vxoris inq̄rat. Saluan philomena eſt: mire obuiā ſibi exeuntē filiū nihil aliud niſi de philomēa interrogauit.vt oñderet ei⁹ morbū cure ſibi eſſe. Meliuſcl'a eſt veꝝ eſt veꝝ eſt quātū ad morbū ꝑtinet. Meliuſcula eſt hoc ad morbū.⁊ ad euentū partitudinis. Verum eſt ita non mentitur Pamphilus matri. Vtinam iſtuc dij faxint. diligentiore officio loquitur: vt rea apud filium ſocrus. Quid tu igit lachrymas: locum ire igitur ſignificat: ſi ita eſt: quare ergo tu triſtis es: Recte mater: ſic dicimus cū ſine iniuria interrogātis aliq̄d retinem⁹.⁊ bn̄ additū mater: vt duritia reticētie blando noīe mollireꝫ.alij recte ſic Senatus
accipiūt vt itelligāt nihil ē mali. q̄d fuit tumulti: ātiq̄ ſic decliauerūt tumulti ſenati vt Sa. Senati

Saluſtius Decretū ſenati ſit. Eſto dic mi. dic verbū eſt inſtātis audire ⁊ curioſe interrogātis. Uirgi.
Uir. dic mihi Dame. cuiū pec⁹. Dolor repēte inuaſit. ꝓprie inuaſit. q꞉ repēte. Ita factū eſt amo
ris eſt aſſentiri ad dicta interrogantiū q̄ q̄ vera ſunt celāt. Ita aiūt bn̄ alijs aſcripſit ſi fal
ſum ſit in ipis aſcribaꝫ mēdaciū. Ita aiūt in hac tota interrogatōe ⁊ īſſiōe colorē induxit
ſecretū egre obiurgātis. ita aiūt religioſe mēdaciū. ad rumorē retulit: aiūt inq̄t ne ipe falſā

Inuaſit: Pā. ita fctm̄ ē. So. q̄d morbi ē: Pā. febris.
So. quotidiana: Pā. ita aiūt. I ſodes itro ꝯſequar
Iā te mea maꝫ. So. fiat. Pā. tu pueris curre ꝑmēo
Obuiā atqꝫ his onera adiuta. Par. quid: neſciunt
Ipi viam domum qua redeant. Pā. ceſſas.

Pamphilus

NEgo meaꝝ reꝝ initiuꝫ vllū iuenire idoneū
Vn̄ exordiar narrare q̄ nūc mihi opinanti
Acciderūt ꝑtim que ꝓſpexi his oculis: partim que
Accepi auribus. quapropter me exaīatū oci⁹ eduxi
Foras. nā mō itro mevt corripui tid⁹ alio ſuſpicās
Morbo me viſuꝝ affectā ac ſenſi vxorē eē hei mihi
Poſtq̄ꝫ me aſpexere ācille adueiſſe ilico oēs ſimul
Lete clamāt venire id qᷣ me repēte aſpexerūt. ſed

dicere videre
tur. I ſodes
itro. ne igre
diaꝫ matad
ſoceros. ⁊ iō
dic. I ſodes
itro: ⁊ appet
itro dicentez
manu ānue
re: vt domuꝫ
redeat ⁊ ſiꝫ q̄
magiſ faciat
reddit cām.
Cōſequēter
te iā mea mr̄
adiecit ⁊ tpſ
tā. Mea. ne
ceſſario addi
tū. Mea mr̄
⁊ ſodes: q꞉ i
tro dictū eſt.
Fiat abiēſ di
xit ƀ mr̄ fiat.
ne oia iuſſis
alienis parere videaꝫ. q̄ſi imꝑam⁹ ⁊ nos q̄ nos ipi facturi ſum⁹. Tu pueris curre parmēo ꝓ
babili cā q̄ ablegat etiā ꝑmenonē dū iubet eū pueris occurrere. ⁊ ſiꝫ notandū ꝙ i hac fabu
la ridicule vexaꝫ vſqꝫ ad vltimū ſeru⁹: ⁊ ablegaꝫ cū ſit ⁊ piger ⁊ curioſus. Atqꝫ eis onera ad
iuta locutio ātiq̄ figurata ⁊ ē ꝓ ipos onera portātes. atqꝫ eis onera adiuta q̄d nōſci
unt ipi viā domū q̄ redeāt iā. vide queādmodū ſeruetꝫ ꝑmenoni ꝑſōa loq̄tis: curioſi: pigri
Domū aduerbiale eſt. Domū q̄ redeāt. q̄ſi locū ſignificet videtꝫ reliquū ꝓceptū ſeruus non
audiuiſſe. ƀ audiuit. q̄. quō itelligim⁹. i. queādmodū on⁹ portēt de naui: ⁊ q̄d fieret ⁊ q̄ fierꝫ
ceſſas ꝺ induſtria oēs ablegauit ſuoſ vt n̄ audirēt q̄ int⁹ p⁹ cenā ſūt acta q̄ iā ꝑpl̄o ē narratur⁹

NEqueo mearū reꝝ initiū nullū inuenire idoneū. In hac cena ꝯq̄ſtio eſt ad deli
berationē deſcendēs an habeat pāphilus: an excludat vxorē. in qua tota oratio
pāphili ad argumētū ſpectās amatoria magis ꝙ maritalis eſt. nā aliter non ꝑ
ueniretꝫ ad vltimā cognitionem oiuꝫ rerum: niſi adoleſcens furtiuū conceptū vxoris ⁊ par
tum aliquāto lenius ꝙ cōiugalis dolor expetit tolleraiuſſe. Nequeo meaꝝ rerū: hec eſt ho
merica illa. Nequeo. m. r. i. hoc principiū magna oneraꝫ vt oſtē
dant erūne ⁊ multe ⁊ graues. Idoneū aptū: cōueniēs. Vn̄ a quo partim q̄ ꝓſpexi his ocul
Uir. his quaſi miſeris: vel intellige quib⁹ ꝓſpexi vel audiui mala: an ſic dictū eſt. vt apud Uir.
Exaīatus Uocemqꝫ his auribus. h. Qua meꝓpter exaīatū inter exaīatū ⁊ exanimū ƀ intēſt exaīat⁹ ē
Exanimus ꝯterrit⁹. ꝯturbat⁹. vt ƀ q̄dnā pāphilū exaīatū video. ⁊ Uir. Exaīata. f. i. a. m. Exaīm⁹ ē occi
Uir. ſus. vt Uir. Corp⁹ vbi exaīm. p. u. a. Me itro vt corripui igreſſus ſum. Timid⁹ ꝓ timēs ro
Idem mē loco ꝑcipij. morbo me viſurū affectā q꞉ ⁊ ƀ morb⁹ ē. hei mihi iteriectio dolētis ē. Uir.
Eloq̄r an ſileā: ⁊ ꝺ hec figura Hei mihi mire interpoſuit Id qᷣ me repēte

deeſt poſt:vt ſit poſt id.ac ꝓ hoc iō. Jō id qđ me repēte aſpexerāt:cā cur lete exclamauerit id ḡ ob id. Sꝫ ↄtinuo vultū eaꝝ ſenſi īmutari oīm:mire Pāphilus etiā ācillaꝝ metu īpellitur:vt alienū naſci puerū ſuſpicef.nec vllo mō in memoriā redeat hāc ſe puellā vř hmōi vitiaſſe.vultū eaꝝ q̄ viderint:fors obtulerat.offerri dicunf tā bona ꝙ mala ſi inſperata obijciant aſpectib⁹.Obtulerat oblatū đr in vtrāq3 ꝑtē q̄cq̄d expectatōꝫ ꝑuenit.ego ei⁹ vidēde cupidus:nō erit plēa vis ꝓpētini doloris ſi aliq̄d ꝑſentis ſuſpicaf ⁊ iō addidit.Ego eiuſ vidēde cupidus.recta cōſeq̄r abſolute ⁊ ſine obiectōe.nō ei addidit vna ex tēplo eiuſ morbū morbū mitiore animo ꝙ vitium dixit alio me ſuſpicās m.n.a.ꝙ.ſ.e u. Spaciuꝫ morā ac res mōebat: ꝑ⁹ O facin⁹ idignū facinus idignū ñ ad illā ꝟ ē philomenā.ꝟ ad auctorē vitij referf.⁊ corripui ilico.ardēs.ſ.dolore.⁊ eſt cā cur cito exierit.lachrymās nō furē:ꝟ lachrymās.nō irat⁹ꝟ miſert⁹.atq3 atroci.i.vehemēti. Mař ↄſequif iā vt.l.e.oñdit affectū mře ſue matrem pon⁹ dicēdo ꝙ Mirinā.et addēdo miſeram miſertū.vt recte ſuꝑ dictū ſit:de illa piū.⁊.p.i.n. Ad genua accidit accidere eſt geſtu corpis oñdere inhūilitatē cadētis.poſt qđ eſt iuxta ⁊ cadere. Salu.aūt ſine ꝑpoſitōe dixit.q̄ accidaꝫ aut q̄ Lachrymās miſera.miſerabilif ſe hñs.Miſertū eſt hoc ipe ſibi.Oibus nobis vt res dāt.ſ.m.a.mire dixit dant ſeſe.Homer⁹ Sꝫ ꝟ ſeſe ex illo ⁊ validius dixit ⁊ eſt ꝟ catholica ſnīa Appollodor⁹ O pāphile mi abs te ꝙobrē a noīe ⁊ blādimēto mire ſecreta ↄfitef.vt Uir.Anna fatebor em̄ mihi poſt facta Sichei.a ꝑncipio idē elaborauit:vt aduerſus pudorē ↄſcia ⁊ voce ⁊ cōfeſſiōe duraret.O pāphile mi abs te ꝙobrē venialiſ ſtat⁹ in q̄ ↄfeſſio eſt ꝑcatio.abs te ꝙobrē:morale blandimētū añ ↄfeſſionē.nā vitiū ē ↄfeſſio.nā viciū eſt occepit a cā.Oblatū ad repētina ꝑtinet eſupi⁹ ānotauim⁹:Oblatū q̄ſi non expectatū ⁊ nolēti ꝟgini q̄ſi q̄ falli poſſet. Olim recte olim q: facili⁹ venia circa vetera iā delicta.vñ tēptat tpis longitudine extenuare pctm̄. Olim ḡ ante menſes nouem. Ah neſcio quo improbo:mire cōtempſit perſonā dicendo .Neſcio quo.i.neſcio quē dixit.vt oñdat ignobilē ita abiectū.Nam ſi nomē eſt habet ⁊ dignitatē vt ⁊ nos aliqđ nomenq3 decuſq3: et ne placere videaf is q̄ facit improbū dixit. Nequeo q̄ lachrymem miſer videtur quaſi diſtillātes fletus detergere. Nequeo deeſt continere, Sed cum orata eius bona parentheſis.

Offerre

Cōtinuo vultū eaꝝ ſēſi mutāri oīꝫ q̄d ita icōmode
Illiſ fors attulerat aduētū meū vna;illaꝝ forte ifea
Prope ꝑcurrit:nūciās me vēiſſe.ego ei⁹ vidende
Cupidus recta ↄſequor.poſtꝙ introij ex tēplo ei⁹
Morbū cognoui mih.nā neq3 vt celari poſſet.tēp⁹.
Spaciū vllū dabat neq3 aliā ac reſ mōebat ipā voce
Poterat ↄqueri poſtꝙ aſpexi.o facin⁹ idignū inꝙ
Et corripui ilico me ide lacrymāſ icredibili re atq3
Atroci ꝑcit⁹.mř ↄquerif iā vt limē exirē.ad genua
Accidit lacrimās mih a miſertū ē.profecto hoc ſic ē
Ut puto oib⁹ nobis vt res dāt ſeſe.ita magni atq3
Hūiles ſum⁹ hāc hr̄e orōnē mecū a ꝑncipio inſtituit
O mi pāphile abs te q̄zobrē hec abierit vides cām
Nā vitiū eſt oblatū ꝟgini oli.ah neſcio quo iprobo
Nūc huc ↄfugi te atq3 alios ꝑtū vt celaret ſuū ſed
Cum orata eius remiſcor.nequeo q̄n lachrymem.

Saluſtius

Uir.

ꝛ

Uir. Queqꝫ fors fortuna. p̄catio fors fortuna .i. ſubita fortuna. ⁊ fortūa in incerto. Fors fortūa in bono ponit᷑. Uir. ſi q̄ in te fortūa fuiſſet. Et ipē. O fors fortuna, p eam te obſecro. oratorie inducunt᷑. i. p tacentibꝰ p̄ces. p eam te obſecro. Obteſtatio eſt p̄catio cuꝫ mentiōe eaꝝ reꝝ p quas petimꝰ. vt p aduerſa. e. o. ſ. t. e. o. Si vis ſi fas eſt vtꝝ h̄ inuidioſe an q̄ſi femia q̄ leges neſciat, vti aduerſa eiꝰ mire nō crimē h̄ aduerſa pte tecta tacitaqꝫ tecta

ſi reducis. tacita ſi repudias ſ̄ba liā excuſatiōe an idē ſignificēt: an potiꝰ neqꝫ re neqꝫ v̄bo indices: an recta ne videātur: tacita ne dicat᷑. ſi vnq̄ꝫ erga te Uir. Si ꝯceſſa. p. i. d. e. p. terētiꝰ. ſic ſi te in germani fr̄is dilexi loco ſiue h̄ te ſp fec maximi. Si vnq̄ꝫ erga te ab añ facta vita. Tecta tacitaqꝫ: tecta ſint ne h̄ alij ſciant. tacita ne ipa indice:

Mih̄ q̄qꝫ fors fortūa inq̄t nob̄ q̄ te hodie obtulit
Per eaꝫ te obſecramꝰ ambe ſi vis ſi fas ē vti aduerſa
Eiꝰ pte tecta tacitaqꝫ apud oēs ſient ſi vnq̄ꝫ erga
Te aio eē amico ſenſiſti eam mi pamphile ſine
Labore hanc grāꝫ te vti ſibi des. illa nūc rogat:
Ceteꝝ de reducēda id faciaſ qd̄ in rē ſit tuā pturire
Eā. neqꝫ grauidā eſſe ex te ſolus cōſciꝰ es nā aiunt
Tecū poſt duobꝰ cōcubuiſſe eā menſibꝰ. tū poſtq̄ꝫ
Ad te venit mēſis agit᷑ hic iam ſeptimꝰ qd̄ te noſſe
Ipſa indicat res. nūc ſi potis eſt pamphile maxie
Uolo doqꝫ operā. vt clā ptus eueniat patrē atqꝫ
Adeo oēs. ſꝫ ſi fieri id nō pōt quin ſentiat dicam
Abortū eē ſcio nemini alit᷑ ſuſpectū fore q̄n quod
Uerisil̄e eſt ex te recte eū natū putēt cōtinuo expōet᷑
Hic tibi nihil ē q̄cq̄ꝫ icōmodi vt illi miſere indigne

vt ſibi des ſubaudiat᷑ gr̄a. Ceteꝝ de reducēda. Si te in germani fr̄is. tēptat etiā hoc pſuadere: ſed oratorie ⁊ veracūde ⁊ mire de reducenda dixit nō de reſpuēda. Qd̄ in rē ſit: nā reducēda dos erit. Solus cōſcius: a poſſibili. nā hoc noīe oſ̄dit tacere eū poſſe qd̄ ꝯſciꝰ ſit ipē ſolus. Nā aiūt honeſtiꝰ aiūt p ait dixit. nam q̄ aiūt ſcire dicere potuit niſi philomēa. ḡ recte aiūt eīm potiꝰ honeſtū eſt q̄ꝫ ait. Poſt duobꝰ cōcubuiſſe eā mēſibus: poſt duobus ſimpl̄r accipiēdū nō poſt duos. eſt eīm ātiphōis poſt duos ſtatim vt nupta ſit h̄ poſt q̄ꝫ nupta eſt poſt duos mēſes nuptiaꝝ vt ſint quinqꝫ mēſes: ⁊ hinc appet añ duos mēſes:
priuſq̄ꝫ nuberet vitiata: quattuor mēſibꝰ cū pāphilo fuiſſe: ex q̄bꝰ duobꝰ poſteriorībꝰ amatā
Plautus eſſe: reliq̄s tribꝰ pegrinatū fuiſſe pāphilū. an poſt duobꝰ p poſt duos. vt Plautꝰ poſt p̄ncipio. deniqꝫ ⁊ paulo poſt. qd̄ reſcire ipa res indicat: q2 ꝯtriſtatꝰ eēt corripuiſſe foras. Eueniat
Abortum facere ptus philomene. ſ. abortū eē: nō eſt latinū aborſuꝫ eſt. h̄ abortū fac. Aborū eſſe: deeſt natū vel factū vel abſolute quō dicimꝰ here nata: vel queadmodū dicimꝰ ex te mihi orta eſt iniuria. Dicā abortū eē rōnabilit᷑ dixit: fit eī abortꝰ mēſe ſeptio ſine pnicie femie. Suſpectā fore ſuſpicabilē ſuſpicioſuꝫ. Ex te recte eū gnatū putēt noue dixit natū abortū. q̄i abortꝰ naſcat᷑ natū ḡ p facto ꝯceptoqꝫ dixit. ꝯtiuo expōet᷑ cū alienꝰ expōet᷑ ⁊ nō tollit᷑ p tuo ⁊ mire necā di pueri nō ſit mētio q2 pāphilꝰ filiꝰ inuenie᷑ cū ei etiā p p̄reꝫ puella ꝯcurrit. exponet᷑ ad mortē. i. h̄ tibi mihi ē q̄cq̄ꝫ icōmodi, ab vtili ⁊ ē pelcō. iiij. vt nihil vidi q̄cq̄ꝫ letiꝰ vt illi miſere idigne vt ne nō ſic ⁊ ſupiori v̄ſu ita eſt addēdū. vt ſit tibi nihil icōmodi. factā iniuriā mire iniuriam dixit vt nō ꝯtemnenda ſit tollenda vel dolenda. Pollicitus ſum pluſq̄ꝫ promiſi. Ut illi miſere; concluſio p enumerationem, ⁊ non leſeris inquit; ⁊ proderis miſere.

Lectura

Quod dixi fidẽ. quod ꝓmiſi id vo. Neutiq̃ honeſtũ eſſe arbitror. neutiq̃ nõ eſt oĩno negatiuũ. ſ aliq̃d aſſentatiõis habet: eſt enĩ neutiq̃. nõ min⁹ nõ valde. Ne faciaz. bñ addidit ne faciã. multa enĩ amare ſuſpicim⁹. amare etiã honeſta. Et ſi me amor grauiter cõſuetudoq̃ꝫ. gemitu totũ. Et ſi. nõ cõplexiuũ neqꝫ ꝑpoſitiuũ. ſ ſubiũctiuũ. i. ꝓ cũ. vt ſit ꝯſuetudoqꝫ dicẽſ ꝯtra honeſtuz ꝛ vtile. validiſſime. ꝛ bene tenet non tenuit. Lachrymo q̃ oPſt hac futura eſt vita: bñ ꝓpẽſior ĩ affectu eſt: vt veriſiſe fiat potuiſſe tacere. Et lachrymo: nõ pẽdet ad ſuꝑiora: ſ infpoſit] diu fletib⁹ dixit. Lachrymo q̃ p⁹ hac q̃ nõ vim ꝓnoĩs nõ tenet: ſ q̃rela: et lachrymo ſic dixit vt Uirgi. Sic effata ſin⁹ lachrymis impleuit abort] ꝛ ẽ ordo: lachrymo quũ in mẽtẽ veit. O fortuna: ſ fortunã pro bonã poſuit Ut nũq̃ perpetuo es bona: legit ꝛ data. nã ꝛ ſic ꝓ bona ĩtelligitur neceſſario.

Neutiq̃

Factã iiuriã texeris. pollicit⁹ ſum: ꝛ ſeruare in eo
Certũ eſt qḋ dixi fidẽ: nam de reducenda id vero
Neutiqꝫ honeſtũ eẽ. arbitror ne faciã: ꝛ ſi me amor
Grauiter ꝯſuetudoqꝫ tenet lachrymo. q̃ poſt hac
Futura eſt vita quũ in mentẽ venit ſolitudo:
O fortuna vt nunq̃ ꝑpetuo es bona. ſed iã prior
Amor me ad hanc rẽ exercitatũ reddidit: quẽ ego
Tamẽ ꝯſilio miſſum feci: idẽ nũc huic operã dabo:
Adeſt parmeno cũ pueris. hũc minime eſt opus
In hac re adeſſe. nã olim illi ſoli credidi ea me
Abſtinuiſſe ĩ pncipio quũ data ẽ. vereor ſi clamorẽ
Ei⁹ hic crebro exaudiat. ne ꝑturire ĩtelligat aliquo
Mihi ẽ hinc ablegandus dũ parit philomena.

Uirg.

¶ Parmeno. Soſia. Pamphilus.

In tu tibi hoc incõmodũ eueniſſe iter. So.
Nõ hercle. Par. verbis dici põt tñ q̃ re ipſa
Nauigare incõmodũ eſt. Par. ita ne eſt: So.
O fortunate neſcis quid mali ꝑterieris q̃ nũq̃ es
Ingreſſus mare. nam vt alias omittam

Idẽ nũc huic ego. i. qꝛ idẽ ego ſi eidẽ hoc eſt amori opam dabo. difficultatẽ rei oſtẽdit dicẽdo operã dabo. Adeſt parmeno cũ pueris: qꝛ idem parmeno cõſors ſecreto rũqꝫ cõſci⁹ addidit cũ pueris. Minime op⁹. i. oĩno nõ eſt opus. Aliquo mihi eſt ablegandus dũ parit philomena: in tota comedia nõ ceſſauit cũ ſit piger. Ne reſciſcet aliq̃d cum ſit curioſus parmeno. Dũ parit philomena. dũ alias dũmodo. Alias donec. nunq̃ diu.

In tu ſ incõmodũ eueniſſe iter. Alia rõ eſt currẽtis ad argumẽta. Alia actuũ comicor. ſ ꝑfecti poete eſt ita ſuire argumẽto. vt tñ ſpectator nouis delectatõib⁹ teneat. Nã ĩ hac ſcena donec ꝑueniat ad pãphilũ ꝑmeno ſ ĩducit cũ ſ oñdat. quid mali ſit nauigatio. Ain tu. ꝓ ais ne. ꝛ ſic iã aliq̃d dixiſſe magni ꝑcedentis orõnis. ꝛ rñdere ſuo dmõſtrat. Ain tu. ĩ ſcena naſcit orõ. autẽ ſcena defert tãtũ q̃tũ re ipſa incõmodum eſt. Anacoluthon q̃rtũ. nõ enĩ ĩtulit q̃tũ vt Uirgi. Quãtũ ille mag]. f. ſ. u. O fortunate neſcis q̃d mali ꝑterieris. bñ maiori affectu dicẽs o fortũate. q̃ ſi rñderet ita. Qui nũq̃ es ĩgreſſus mare, ꝓpe dixit ĩgreſſus. q̃ iã nauigauit egreſſus dr, ſic Uirgi. Egreſſi optata potiũt troes harena. Nã alias vt omittã, m. oratoria, ꝛ miſias nauigatiões. ſ.

Uirg.

Idem

Dies trigĩta: actũs caſus plenũ numeꝝ ⁊ ꝯtinuationẽ rei ſignificat. Dies trigĩta aut plus: hoc exitioſũ vl ſine ꝑiculo videri põt. Sꝫ vide q̃d addat. Aut pl⁹ eo in naui: abſolute eo: Virgi. vt alibi. Annos ſexagĩta nat⁹ es: aut pl⁹ eo. Mortẽ. ſ. e. q̃ da eſt expectatio mali. Virgi. i. ꝑ. e. Semꝑ miſer expectabã. i. horis oĩb⁹ cũ ꝯtinuatiõe trigĩta dieꝝ. Ita: vſq; vl ꝯdiu vel valde. Odioſũ. ſ. in mari trigita dies ⁊ nomẽ ꝓ aduerbio poſuit. odioſuz ꝓ odioſe. Haud clã me eſt ꝑ q̃ maxĩe in telligo q̃ odioſuz ſit. nã q̃ iũgũt ⁊ ſic legũt errant et nõ ĩtelligũt. Aufugerim: ꝯiũctiuum mõ poſuit ꝓ ĩdicatiuo futuro: vel vt aliĳ dicũt ꝑmiſſiuo. Aufugeri: ſic veteres q̃ nos fugeri. Olim q̃dẽ te cauſe impellebãt: mire ĩ ſuum fugitiuũ qui ob vitiũ huiuſmõi non ob cãm fugiat: ⁊ bñ leues dixit. h̃ enim nõ eſt leuis.

Mihi ſias. vnã hãc vide. dies trigĩta aut pl⁹ eo ĩ naui
Fui. tũ ĩterea ſemꝑ mortẽ expectabam miſer. ita
Aduerſa vſq; tẽpeſtate vſi ſum⁹. Pã. odioſum. So.
Haud clã me ẽ. deĩq; hercle aufugeri poti⁹ q̃ꝫ r̃deã
Si eo mihi redeũdũ ſciã. Par. olim te q̃dem cauſe
Impellebãt leues q̃d nũc mitare facere. vt faceres
Soſia. ſꝫ Pã. ipꝫ video ſtare añ hoſtiũ. ite intro ego
Hũc adibo ſi q̃d me velit. here etiã tu nũc h̃ ſtas:
Pã. eq̃dẽ te expecto. Pa. q̃d ẽ: Pã. ĩ arcẽ trãſcurſo
Opus eſt. Par. cui hoĩ: Pã. tibi. Par. in arcẽ q̃d eo
Pã. callidẽ idem hoſpitem myconiũ. q̃ mecũ vna
Aduect⁹ eſt cõueni. P. ꝑĳ. nouiſſe hunc dicã. ſi salu⁹
Domũ rediſſet vnq̃ꝫ. vt me ambulando rũperet
Pã. q̃d ceſſas: Par. q̃d vis nunciẽ: an cõueniã mõ:
Pam. imo q̃ cõſtitui me hodie cõuenturũ eũ non
Poſſe. ne me fruſtra illic expectet. vola. P. at non

Nõ nũc mitare facere: vt faceres: ordo oli q̃dẽ te cãe ĩpellebãt leues Soſia vt faceres q̃d facere mitaris hac occaſiõe: artifice: ⁊ in An. ſic ait. Recuſanti ꝑiuriũ ſuo miſis noua. r. i. i. m. facere: vt faceres facere comicũ ẽ: ⁊ Terẽtianũ. Sꝫ pãphilũ ipꝫ video: a q̃ miſſus ſũ: vl dñm: vt greci dicũt Ego hũc adibo: vl noua curioſitate ait Parmeno. Aeq̃dẽ te expecto: bñ excepit Pãphil⁹ Parmenonẽ. vt videat vera dictur⁹. Aeq̃dẽ te expecto: apparet Pãphilũ ꝑmenonis abſentiã ꝯſideraſ: eo q̃ ꝑor ꝑmenonẽ alloq̃t: In arcẽ. t. o. e. oſtẽdit q̃ lõge ſit: vt ĩ arcẽ dicat: ⁊ bñ in arcẽ minerua ꝯdidit: ⁊ trãſcurſo ꝓ trãſcurrere. Cui hoĩ cũ recuſatõe ꝓnũciãdũ ⁊ ẽ pigri miſio laborẽ ad aliũ trãſferẽtis. In arcẽ: ꝓnũcia: vt oñdas q̃ lõge ſit ĩ arcẽ trãſcurrere Qui mecũ vna aduect⁹ eſt: appeat eũ cũ eo aliq̃d negocĳ habere cũ dicit. Qui mecũ vna aduect⁹. Nouiſſe hũc dicã ſi salu⁹. d. r. facere dixit. timore enim h̃ fit coꝝ q̃ lõgis itinerib⁹ maris ꝑiclitaturi vouẽt aliq̃d ſi ꝑuenerit: ⁊ ꝑuenit h̃ pãphilo: quẽ ſuꝑ male nauigaſſe audierat. q̃d vis nũciẽ: an ꝯueniã mõ: nõ eñi mãdauerat q̃cq̃: q̃ ſine cauſa mittebat oblit⁹ bñ diſſilare: vt q̃ mentiũſ: ⁊ ſic ꝓnũciandũ an ꝯueniã mõ: vt repħẽdere dominũ ꝑmeno videaſ. Immo q̃d ꝯſtitui me hodie: deeſt nũcia. ⁊ ſumiſ a ſupiori ſnia: q: dixit q̃d vis nũciẽ: an ꝯueniã mõ ironicos dixit: nã nõ h̃ interrogãtis ſimpliciſ. Immo q̃d cõſtitui me hodie: apparet eũ hãc cõgitã: ⁊ vix ſcorroſam ĩueniſſe cãm. Vola viũs ẽ: ita curras: vt volare magis q̃ currere videaris: ⁊ trãſcurrere iuſſerat. nũc adiecit ipſi: nõ curre: ſꝫ vola. At nõ noui hoĩs faciẽ: moraſ expſſio pigricie ĩ tot excuſatões poſita ẽ.

At faciã vt noueris ſtomache ꝓnũciandũ.id. ꝙ pãphilꝰ repetit dicẽs.at magnꝰ rubicũdꝰ criſpꝰ:ceſſius craſſus.c.f.ꝑ gatio.archaiſmas ⁊ acerbo ſine ꝯiunctiuo eſt vſus. Magnꝰ. rubicũdus:impite Terentiũ de Myconio criſpũ dixiſſe aiũt cũ Apollodo .caluũ dixerit qḋ ꝓpriũ Miconijs eſt.vt Lucilꝰ Miconij calua oĩs iuuentꝰ.vñ etiã ꝓuerbiũ grecũ
sed ego terẽtiũ puto ſcientẽ facetꝰ Miconiũ criſpũ dixiſſe Ceſiꝰ glaucq̄ oculis q̄ſi fellis oculos hñs: ⁊ glaucos cadauerosa facie ſublíuida ac ꝑſoata rubore :liuore: rubicũdi eñi craſſitatẽ et craſſaꝫ faciẽ ſepe hñt .qḋ eſt ꝓpriũ cadaueris põt ⁊ pulpoſa intelligi: ⁊ craſſa q̄ſi cadauerosa.caro eñi dicta ẽ eo ꝙ careat aĩa :et c ro ꝓprie ꝺr n o:tuorum. Uir. Et corꝑa luce carẽ tũ.vñ carnifices dicti q̄ carnes ex hoĩe faciãt: Pulpa vͦo ꝓprie ea q̄ mãducaꝛ.eo ꝙ pulſeꝛ ⁊ cõcidaꝛ.põt ⁊.r.p.d.poni:vt caro ſit dicta q̄ſi cado vt Uir. Belloq̄ꝫ caduci dardanide qḋ iã f.ſine aĩa ſit ⁊ cadat.Dij illũ.p.more pigroꝝ male optate ei pꝰ quẽ mittiꝛ.Qḋ ſi nõ iuenerit oĩa dicit. Maneto curre:etiã pãphilꝰ tanq̄ de induſtria ꝑcucurrerat.nõ q̄o ita defeſſus ſuꝫ:h̄ in geſtu: ⁊ ſpectaculo plus eſt .nã inceſſu ⁊ actor exꝑmit laſſitudinẽ.ille abijt q̄ſi dicat lꝫ iã loq̄. Ille abijt q̄ſi cũ difficultate cõpletã rem oñdit hoc dicto. Sue gnate.p. Ephexegeſis. Qḋ potero faciã.i.celabo q̄tũ potero an q̄ſi ꝓijciẽs curas: ⁊ feſſus angore ꝺixit. Qḋ potero faciã.i.ſi nõ potero cedã amori: ⁊ rurſus tanq̄ pietatis admonitꝰ adiecit exceptõꝫ :tñ vt pietatẽ colã ſeruat eñi in illo amorẽ poeta.cuiꝰ non penitebit recõdito terrore ⁊ ſublato. Qḋ potero faciã.i.amori obſequar.nã mĩa mulieris de amore deſcẽdit. Qḋ potero.f. appet h̄ dictũ defectꝰ eſſe nõ veritatis. Tñ vt pietatẽ colã recordatꝰ eſt leſam matrẽ eẽ ab vxore.hoc eñi credit: ⁊ iõ ſe ad exceptõꝫ reuocauit:ita ſe amori credere opteret:ut nec obliuiſcaꝛ oĩno pietatis: ⁊ bñ in eam cãm ꝯtulit ncitatẽ nõ reducẽde vxoris:q̄ inueniꝛ nulla eẽ. Sũt tñ q̄ manente eadẽ ſnĩa totũ hoc iungunt. Qḋ potero faciã.tñ vt pietatem colam:hoc eſt ĩ quantũ potero dabo operã aduerſus amorẽ:vt omiſſo eo pietatem colã.deeſt ita vt ſit tñ ꝓdumtaxat.vt pietatẽ colam.dixerat eñi ꝙ potero. ⁊ ideo addidit exceptionem: vt pietatẽ colã.i.non ſum oblitus ⁊ matris. Tuꝫ ꝑ ita tñ. Nã me parẽti potiꝰ q̄ amori:amori plus q̄ vxori:q̄ꝛ dixit qḋ potero faciã ⁊ h̄ eſt qḋ potero faciam. At at interiectio eſt cõterriti ⁊ ꝯturbati. Horſum ꝑgunt.mõ pergunt ꝓ eunt:alias perſeuerant.

Noui faciã hoĩs. Pã.at faciã ego vt noueris magnꝰ
Rubicũdꝰ criſpꝰ craſſus ceſiꝰ. Pa.cadauerosa facies
Dij illũ ꝑdãt qḋ ſi ñ vẽiet maneã ne vſq̄ꝫ ad veſpeꝝ
Pã.mãeto.curre. Pa.nõ q̄o ita defeſſus ſum: Pa.ille
Abijt q̄d agã ĩfelix ꝓrſus neſcio quo pacto hoc celẽ
Qḋ me orauit myrina:ſue gnate ꝑtũ.nã me mihet
Mulieris qḋ potero faciã:tñ vt pietatem colam
Nam me parenti:potius q̄ amori obſequi oportet
At at eccum phidippum ⁊ patrem video.
Horſum ꝑgunt:quid dicã hiſce incertus ſum.

Laches: Phidippus: Pamphilus.

Dixti dudũ illã dixiſſe expectarꝫ filiũ ſe: phi.fctm̃
La.vẽiſſe aiũt redeat. Pã.quã cãm dicam patri

Dixtin dudũ illã dixiſſe expectare filiũ: Facete principiũ interrogãtis ẽ ita vt ſciat q̄d ſibi rñſurꝰ ſit:quẽ ĩterrogat illaturꝰ eſt eñi argumẽtũ ꝑ. Dixti iã dudũ illã q̄ꝛ dixerat ſctẽ adiuras ꝯ ñ poſſe illic.p.t.a.p. Dixti iãdudũ captioſa interrogatõe ĩcepit: dicturꝰ

Lucilius
Caro
Carnifices
Uir.
Pulpa
Uir:

Veniſſe aiũt:redeat.Factũ.i.dixiſſe illã aut me:ꝛ deceſt.eſt:vt ſit factũ eſt.Quãobrē nõ redu
cã neſcio:hꝫ cãm:ſed nõ vult verã dicere cãm:ꝛ ꝓpterea nõ vult cũ inuidia mr̃is ſue loq:ſi
ſn illã ↄferat:vt vxorē nõ reducat domũ.quē ego ħ audiui loq vt ſoler p:mo pſonaſ inducit
ſecũ loquētes.deinde ipas ↄuenire inuicē vt alibi.q̇s hic loquiꝰ Myſis ſalue. Certũ obfir
Certuz ob firmare mare eſt aduerſus oĩa obſtinate agere,i.cõtra oēs.Obfirmare viã me quã decreui,pſeq.i.
vt mr̃i:potiꝰ
ꝙ amori mo
rē gerat.Et
adeo maxi-
mũ ē ſaluuz
atqꝫ validuz
ordo eſt pri-
mũ aduenis-
ſe:deinde ſal
uũ poſtremũ
validũ.Sal
uũ atqꝫ vali-
dũ Anxeſis
ad ſalutē va-
lidus.nãqꝫ
robuſtꝰ ꝛ ha
bitior cor-
pi reddiꝰ.cre
diꝰ:niniꝰ;blã
de rũdet ō re
pudio voca-
turꝰ.qȯ ma-
ximũ ē:legiꝰ

Quãobrē ñ reducã neſcio.La.quē ego audiui ħ loq
Pã.certũ ē obfirmaꝛ viã me q̄ꝫ dcreui pſeq.La.ipſꝰē
Be qꝰ ħ aiebã tecũ.Pã.ſalue mi pater.La.ſalue mi
Gnate.phi.bñfctm̃ te aduēiſſe pãphile.ꝛ adeo qȯ
Maximũ ē ſaluũ atqꝫ validũ.Pã.crediꝰ.la.aduēis
Mõ.pã.admõꝫ.la.cedo q̇d reliq̇t phãio ↄſobrinꝰ nr̃
Pã.ſane hercle nõ voluptati obſeq̄ns fuit dũ vixit.
Et q̇ ſic ſũt haud mltũ heredē adiuuãt.ſibi ꝟo hãc
Laudē reliq̇t.vixit dũ vixit bñ.La.dũ tu igiꝰ nihil
Attuliſti huc plꝰ vna ſnĩa.Pã.q̇cq̇d ē id qȯ reliquit
Profuit.La.imo obfuit nã illũ viuũ ꝛ ſaluum vellē.
Phi.ipune optare iſtuc licet.ille reuiuiſcet iaꝫ nũq̄ꝫ
Et tñ vtrum malis ſcio.La.heri philomenaꝫ ad ſe

ꝛ qȯ maxie eſt.aduenis mõ:difficile inueniꝰ pñtis tpis mõ.atqꝫ vt oñdat eē momentũ eti
Vir. am pñtis tpis dixit.Admodũ qȯ eſt nimis aduenis mõ.Vir.Vigilias ne dũ gēs enea vi-
gila.admodũ excuſatio cur adhuc nõ viderit prēm.Cedo q̇d reliq̇t ↄſobrinꝰ nr̃.vtꝛ iactan
ter Laches loquiꝰ pñte ſocero vt illũ cupidiorē faciat ad reuocandã filiã:ꝛ fit ſepe hoc:vt
ex alio ꝑncipio ↄuenire queanꝰ:ad ea que volumus dicere:an hic vt ſe iactet Chremeti:ꝛ
Sobrini diuicias ſuas cupidiorē ſocerũ reddit.Cõſobrinus noſter quaſi ſororinꝰ.Sobrini ſunt ex
Cõſobrini duabꝰ ſororibꝰ.Cõſobrin ex f̃re ꝛ ſorore ac ꝓpinq̇tatis frequētat.Terentiꝰ monet:aut ha-
bendũ cõſobrinꝰ noſter:quũ de fratre natꝰ eſt alter ꝛ alter ex ſorore cũ ex f̃ribꝰ patrueles
dicunꝰ.Sane hercle nõ voluptati obſequēs fuit.i.ſatis valde.nã q̇ ſanus ꝛ validus eſt.vo
luptati ob.ſ.ↄtra facit Pãphilus:diſiurgiũ volēs:nihil dicit vel paꝝ relictũ.Haud multũ
hercle paꝝ ↄſuluit heredi.ſibi ꝟo hanc laudē reliꝗ vixit dũ vixit bñ vnũ vidit ꝛ aliud ſignifi
cat.Nihil attuliſti vixit dũ vixi.ħ.ſ.eñ reliq̇t vna ſnĩa exꝑſſit aĩm auari ſenis.Quicq̇d eſt id
qȯ reliq̇t ꝓfuit q̇cq̇d ꝛ ad paruitatē referꝰ.vt aut.n.id mihi ſatis id qȯ et mire opiniõis.q̇c
q̇d eſt ſiliq̇d eſt quaſi nullũ in hoc ſene fuit doloris effectũ anteꝙ ſciret aliq̇d relictũ.Profu
it.i.ꝓ nobis fuit ac ꝑ hoc nr̃m eſt.põt eñ ipe ꝓfuiſſe poſt res eius.Inmo obfuit:morē eo
rũ exꝑſſit quibꝰ relinquiꝰ:q̇ cum audierũt ſibi aliq̇d eſſe relictũ tunc triſtes ſe fingũt.Adeo
nã illũ viuũ ꝛ ſaluũ vellē:nõ idem viuũ ꝙ ſaluũ.Impune optare iſtuc.lꝫ q̄ꝛ heredi pena ē
mortuos aut ſane optas.vt cũ medicꝰ dicit ꝛ iam mortuo ego illũ ſi curarem viueret.Im-
pune optare.ſi optata eñ venirēt nunꝙ inq̇t optares vt illi reuiuiſceret.Ille reuiuiſce iã
nunꝙ:plus eſt nunꝙ ꝙ nõ.Et tñ vtrũ malis ſcio:mortuũ illũ magis ꝙ vt reuiuiſcat de-
nuo.Et tñ vtrũ malis ſcio q̇d malis de duobꝰ ſcio vtrũ illũ mortuũ.qȯ et permanere an re-
uiuiſcere quod optas.Heri Philomenam ad ſe hoc erat quo omnis tendebat oratio.

Ecyra

Ad ſe accerſi iuſſit. bñ ⁊ accerſi. ⁊ iuſſit. vt nihil vxor ſua ſpōte faceret. ⁊ heri ⁊ iuſſit. vnde ⁊ breue tp̄s ſit. ⁊ coacta videat̄ exiſſe. nō abduci. ſ; accerſi. nec a nob. ſ; a ſe. Oēm rē ſcio. vt ſit geſta. Uirgi. Troianas vt opes. Ac iſtoc īuidos dij pdāt. bñ īuidos q̄ mr̄imonio īuidēt. ꝗ reuocāda vxor eſt. ⁊ adeo nō puduit mēdaci honeſte dephēſuz ſenē. vt īuidos faceret. q̄ vera pdiderūt. Ego me ſcio cauiſſe. principiū a tp̄e a dictis factiſq; ſuis. qd̄ aduerſario et ab — Uirg.

Accerſi iuſſit h. dic iuſſiſſe te. Phi. noli fodere latus
Juſſi. La. ſ; iā remittet eā. Phi. ſc;. Pā. oēm rē ſcio.
Ut ſit geſta. aduenīēs audiui oīa mō. La. at iſtos
Jnuidos dij pdāt q̄ hec libēter nūciāt. Pā. ego me
Scio cauiſſe: ne vlla merito ꝯtumelia fieri a vobis
Poſſet. idq; ſi nūc cōmēorare veliz h quā fideli aīo
Et benigno in illā ⁊ clemēti fui vere poſſū: niſi te
Ex ip̄a id malim reſciſcere. nāq; eo pacto maxime
Apud te meo erit ingenio fides. cū illa q̄ nūc ī me
Jniq̄ ē: equa de me dixerit. neq; culpa hoc diſſidiū
Eueniſſe mea id teſtor deos ſ; qn̄ ſeſe eē indignā
Putat mr̄i mee cui ꝯcedat cuiuſq; mores tolleret
Sua moleſtia: neq; alio pacto cōponi pōt int̄ eas
Gr̄a: ſegregāda aut mr̄ ē a me phidippe: aut. Phi.
Nūc me pietas mr̄is potiꝰ cōmodū ſuadet ſeq̄. La.
Pāphile haud īuito ad aures ſermo mihi acceſſit

anteacta vita ⁊ preſenti. Ego ſcio me cauiſſe: ne vlla merito cōtumelia mire addidit merito. Nō eniz cauere inq̄t: ne fieret caui. Jgit̄ ne merito fieret: q̄ ī me fuit. Jdq; ſi nūc: ab anteacta vita. Et clemēti fui p fuerī: indicatiuū p ꝯiūctiuo poſuit. Et id re ex ip̄a. Nāq; eo pacto maxime mō erit ingenio cū illa q̄ nūc ī me iniq̄ et equa ſūt. Terētianū ⁊ bonū argumentū clamat. Uirgi. Jp̄e hoſtis teucros inſigni laude ferebat. Inq̄t Cicero. Te ip̄o teſte, iniquo atq; īprobo vez ad hāc rē a te inq̄ teſte. d. Jniqua ⁊ equa de me. d. q̄ aduerſarij teſtimoniū ſignificat: ſi dicat tā graue eſt q̄ boni viri. Neq; mea culpa: nō ego qd̄ fiat: vtꝝ ſ; p nos fiat: ſ; q̄rendū ē: ⁊ mirꝰ abrupte dixit eueniſſe: nō euenire. Hoc diſſidiū eueniſſe ad ꝯfirmationē nō euenire: ſ; eueniſſe dixit. S; qn̄ indignā hoc ſic pfert vt eā oñdat eſſe diſſidij: ⁊ h ip̄m tēptat vtꝝ dotē relinq̄re poſſit: ⁊ ideo ſemp neq; mea culpa h diſſidiū eueniſſe inq̄t. Deputat mr̄i mee cui ꝯcedat mr̄i mee vt idonea ſit cā repudij dat. Cuiuſq; tolleret: h meliꝰ q̄ obſeq̄t̄: vt inbuiat. Mores tolleret anicla nō eni pu̇itatē: vn̄ ſenes moroſi appellāt̄. Hora. Donec virēti canities abeſt moroſa. Mores. t. a. ob tēpamētū mores: potiꝰ q̄ iiurias dixit. Neq; alio pacto. c. p. niſi vt ꝯcedat mater tolleretq; mores eiꝰ. Segregāda aut mater eſt. a. p. bñ tāq̄ ex ꝯliberatōe colligit: qd̄ facturus eſt. ⁊ molliꝰ ſegregāda q̄ excludēda. Nūc me pietas. p. potiꝰ q̄ molliꝰ ꝟbis repudium nuptiaꝝ eſt Pāphile haud īuito ad. a. ſ. optie dicto haud īuito, nō eni in totū nolenti quippe de diſſidio: ſed tantū q2 pietatis eſt: locutꝰ eſt mediocriter approbauit. Pāphile. h. ī grauis oratio eſt a noīe incepta. Uirgi. O p̄ſtās animi iuuenis: ⁊ eſt figura Uirgi. Poſthabita coluiſſe Samo. Haud in ſenili. l. pfecte locutꝰ eſt. Oēs res plus dixit: q̄ ſi vxorē diceret. Pro parente. i. bñ p parente qd̄ nomē cōmune: ⁊ cuz patre eſt ⁊ cum omnibus quos hec neceſſitudo coniungit. melius ergo quam ſi diceret matrem

Uirg. Cicero — Horatius — Uirg. Idem

Verꝫ vide:ne leniter ⁊ ſuadēter.nā nō ꝗ iudicio.Inſiſtas pāphile.nō.n.incipe:ſ inſiſtere
hꝫ mō eſt.Quibꝰiris.i.ita vt iris matris ⁊ mee vxoris:aut oīm triū. Quibꝰ iris.i.recte non
vult irā eē:ne peccaſſe videaꝛ vxor.Sic.n.aut q̄ſi ne ipa peccauerit.Quibꝰiris ille irā ſingu
larē dicit hꝫ iras ꝑraliter:ne videaꝛ vniꝰire cā mittere vxorē.q nūq̄ q̄cq̄ erga me.c.p.aduer-
Mereri te pietatē expſſe.Cōmerita:⁊ merēdi ⁊ ſepe merita q̄d vellē ſcio:mereri bona dicunꝰ cōme-
Cōmereri reri mala.i.d
linq̄re pecca
re.ꝗ hꝫ meri-
tā ꝓ ꝯſtituiſſe
Virg. dixit. Virgi.
ego te q̄ plu-
rima fādo.e.
n.Nūq̄ regi-
na negabo ꝓ
meritā.Amo
⁊.l.nō ſtatī q̄
amāꝛ:laudā
tur:⁊ ꝯtinuo
deſiderantur
Mēta ꝗ que
dixit amo et
laudo:⁊ ve-
hemēter de-
ſidero:amo-
ris impulſuſ
nimis.i.cir-
ca vxorē:⁊ q̄-
ſi oblitꝰ ⁊ ſue
matris ⁊ vi-

Tuꝰ.quū te pꝰputaſſe oēs res ꝑperāte ītelligo.verꝫ
Uide ne īpulſus ira praue īſiſtas pāphile.Pam.
Quibꝰ iris īpulſus nūc ī illā iniquꝰ ſim q̄ nūq̄ q̄cq̄
Erga me cōmerita eſt pr̄:qȯ nollē.fac ſepe quod
Vellē meritā ſcio:amoq̄ ⁊ laudo ⁊ vehementer
Deſidero.nā fuiſſe erga me miro īgenio expꝰ ſum
Illicq̄ exopto vt reliquā vitā exigat cū eo viro me
Qui ſit fortunatior:qñq̄dem illā a me diſtrahit
Neceſſitas:Phi.tibi in manu eſt ne fiat.La.ſi ſanꝰ
Es ſatis iube illā redire.Pā.nō ē ꝯſiliū pr̄:matris
Seruibo cōmodis.La.quo abis:māe māe iq̄ quo
Vadis:Phi.q̄ ē hec ꝑtīacia.La.dixi phidippe hāc
Rē egre laturꝫ eē eū:q̄obrē te orabam vt filiam
Remitteres.Phi.nō credidi edepol adeo inhūanū

tiate loq̄r.ſ tali opꝰ eſt pāphilo ad eiuſmōi argumētū donec ꝑueniat
in q̄ vxore reduci neceſſe eſt.Erga me:hꝫ totū repudiaturꝰ inaniter diceret:niſi ad exitū fa-
bule poeta reſpiciēs reducturi aīm in pāphilo reſeruaret.⁊ nota repudiātē quō laudat pie-
Virgi. tate ſola cōpulſus.Nā fuiſſe erga me,ꝗtū valet qȯ fuiſſe dixit:⁊ nō eē q̄ſi retrāſacta.Vt reli
quā vitā:ſatis fideliter dixit reliquā exigat. Virgi.Oēs vt tecū meritis ꝓ talibꝰ annos exi-
gat.Cū eo viro:nō iudere tā nō eſt mariti.qñq̄dē.a.m.d.ne ꝓcedas oēm ꝯcluſionē v̄bor
Pāphili repudij:ꝯtinet plꝰtū ſnīa ſeq̄nti q̄ ī v̄bis.Qñquidē.a.m.d.n.nūq̄d dixit tā illū ex
pellit nō diſtrahit:ſ in ipa cā ſit neceſſitas,excuſatio in neceſſitate:q̄ eſt iexorabilꝭ:cū neceſ-
ſitas ꝑtus.ſ.quā neceſſitatē domi offēdit:qȯ ex alio.ſ.ꝑpepit:ſ mōvult nō neceſſitatē mater
videri:ne iracūdie q̄ a nuru iſta offenſa ſit.Tibi in.m.e.n.f.ne fiat hꝫ oppoſuit:⁊ qȯ mīme
vult pāphilꝰ videri:⁊ qȯ ꝓdeſt ſocero.Si ſanꝰes,qȯ ſi ſanꝰes.nā aliter iubeas dicere. Si
ſanꝰ:bn̄ pater ſup irā dixit:nūc inſaniā ſignificat Pāphile
ſi ſanꝰes:nō ꝗ culpa eſt:vt redeat:iubere pōt.Nō eſt ꝯſiliū durꝰ erat nolo reducere.ꝗ leniꝰ
dixit matris ſuibo cōmodis.hꝫ v̄bo neceſſitatē q̄ negaꝛ oñdit.Quo abis:adeo factū pam-
phili ex patris v̄bis oñdiꝛ q̄ diſceſſit:⁊ bn̄.nā vlteriꝰ ꝑſente patre reſiſtere durū fuit.Mane
mq̄ q̄ hec eſt ꝑtinacia.ſicut decuit ſocerū ⁊ ſubdiſtinguaꝛ:qr corā vbi ſit ꝯtūelia.Dixin phi
dippe.artificioſe Laches vt minꝰ mireꝛ:⁊ minꝰ indigneꝛ ſocer iraſci pāphilū:qñ ⁊ ꝑdictū:⁊
ſic oportuit.Dixin phidippe.renouauit v̄ba ſua:v̄ba ſua eidē ꝑſone.nā ita dixerat:ne adeo
me eſt q̄ inde eē eū egre laturū:⁊ cetera.Quāobrē te orbā.u.f.r.inuidioſū aduerſum phidip
pū tāq̄ ī illo ſit.vñ ſe purget:⁊ nō accuſet pāphilū.Nō credidi edepol.bn̄ q̄ſi iratꝰ inhuma-
nū eē inq̄t ſic:nō edepol credidi vſq̄ adeo.potuit.n.dicere,nō credidi īhūanū fore:ſ acer-

ba addidit adeo. Ita, is ſibi me putat ſibi ⁊ me ⁊ magno pōdere legēdū eſt vtrūqꝫ pnomē vt Cātādo tu illū.i.genero ſocrū pāphilo Phidippū. vł ſi qd tale iueneris. Supplicatu ꝑax eſt ſatiſfactu addidit. Sin alio ē aio, r.d.nō tā vt dotē recipiat: ꝙ vt teneat h dicit: et renūeret, ꝓprie: qꝛ dos pecunia eſt: ⁊ hinc iraſcētis eſt: ⁊ exigētis debitū nō mire dictū: qſi ipe ꝓpiciat: qꝛ iubet ire: ⁊ ſil' h vbo: qꝛ renūciatōe charitas eſt. Renūeret dotem huc

Fore ita nūc is ſibi me ſupplicatu putat. ſi eſt vt
Velit reducere vxorē licꝫ. ſin alio ē aio renūeret
Dotē huc eat. La. ecce aūt tu quoqꝫ pterue iracūd⁹
Es. Phi. ꝑcōtumax rediſti huc nob. Pā. La. ꝺcidet
Iā ira hec: ⁊ ſi imerito irat⁹ ē. Phi. qꝛ paululū vob
Acceſſit pecūie ſublati ſt ani. La. etiā mecū litigas
Phi. ꝺliberet. renūcietqꝫ hodie mihi velit ne an nō.
Vt alij ſi huic nō ſit ſiet. La. phidippe ades. audi
Paucis. abijt qd meo poſtreō int ſe. trāſigāt ipi vt
Lubet. qn nec gnat⁹. neqꝫ h qcqꝫ mihi obtēperant.
Que dico ꝑuipēdūt porro hoc iurgiū ad vxorem.
Cui⁹ hc fiūt ꝯſilio oia atꝫ i eā h⁹ qd mihi ē egre euomam.

Myrina. Phidipp⁹.

PEríj qd agā: quo me vortā: qd viro meo rn̄debo

eat: īpēte terrorem dotis oñdit. cū dixit renūeret dotē ſił cū iniuria. Huc eat. ecce aūt tu qꝫ pterue dicēdo qꝫ: non nihil aſſentatur eſt qd dicat quō pamphilus. Proterue īmoderate ⁊ ſupbe dictū eſt ideo ꝙ pterua taliū: ꝗ pteru⁹ eſt: q dū ob⁹ ui⁹ ꝑterit qd faciunt: quia thaux in appetitu coitus femiarū i qs cadēs. Percōtmax ſed ꝓpe ꝯtūax dr ꝯtēptor potior. ⁊ p ꝯtūax: h nob reb⁹ magne indignatiōis eſt abſentes alloq: vt alibi: o pāphile haud. Nob pāphilū: nob nā aut abūdat: aut ſignificatui adiuuat ſignificationē. Decidet iā ira hec: qſi in ira ſit culpa non deponet ira: ſ decidet. Quia paululū. u.a.p. recte. q.d. qꝛ habetis vn̄ dotē reddatis qſi nullā cām habetis repudij: ſ qratis ꝯiūctionē: qꝛ. p.n.n.a.p. es fact⁹ pāphil⁹ ſił maiori ſtomacho: qd cū labore celabat: apte oñdit. Sublati ai: nō ꝑlati. ſublati dixit. ⁊ h ꝓprie: tollitqꝫ aios penor qlis man⁹. nā beſtie ꝑ aialia vł frigūt corpa: vł deponūt. Etiam mecū litigas: bellū ⁊ illū ex iuidia iracūdiorē. ⁊ hūc ad ſe dicentē. qd poſt pāphilū dicebat etiā efficit. Mecū litigas. iuidioſe qſi iā cū pāphilo litigauerit. Deliberet. denūcietqꝫ hodie. ferociter ſocero denūciet. tn̄ mature ꝑ ꝺliberet dixit. Vt alij ſi magna fiducia ꝯditione filie aſſerit. qm̄ iā ſi pāphil⁹ nolit. patū alterū dicit eē. Si huic nō ſit ſubaudit vxor. ſ dira dictu reticuit vt debebat. Phidippe ades noie appellat. qd facere ſolem⁹. iratos mitigare cogētes: Poſtremo int ſe exigāt niſi. nō. n. h nociua ſūt qb⁹ int ſe delectēt. Qn̄ nec gnatus neqꝫ h iuidioſe gnat⁹. Nō obtēpat. ⁊ h nō familiariter dictū. qſi ab irato. Que dico. p. quia obtēperam⁹ etiā tāte volūtati. Que dico. p.p.h. iurgiū. bn̄ h rurſus i merorē reddit. nec vera ſūt ꝯ fabule ꝓpoſitū. ⁊ cognoſcant. Porro h iurgiū. porro qſi ad aliqd magnū. Cui⁹ hec facta ſūt ꝯſilio oia nō trāſacta obijciūt vxori. ſ. q nūc agunt ꝯſilio. vnū depoſitiōe i yromā male ꝯſentientē. Atqꝫ in eā oīe qd mihi egre eſt. nō qd iraſcit. ſ qd egre eſt dixit. Euomā. bn̄ i egritudie ſolet vomit⁹ releuare. ſic Cicero cū dicit. Que qdē mihi. n q.t.

PErij qd agā: Mire i hac ſcena iter rixa ē ſenis atqꝫ an⁹. ⁊ tn̄ varie ⁊ alio mōvt mores intra ſe diuerſos, ⁊ tn̄ notos poſſum⁹ agnoſcere. Perij qd agā. h ꝓloq oportet

Proteru⁹ Cōtumax

Cicero

Myrinā.vt ⁊ ei⁹ pſona remiſcaṫ ſpectator ⁊ geſte rei.ſilicꝫ ex hui⁹ pſone ỽbis.q̄d agat altera pſona mōſtreṫ.Nā pſcrutari phidippū in vniuerſa cōclamare.⁊ ire p totā domū cognito partu filie ſue appet ex pſentib⁹ dictis.Perij.q.a.q.m.u.figura apta turbāti.Nō audiuiſſe.u.p.Uirgi.Cōtinuo audite voces vagit⁹ ⁊ ingēs:naꝫ vox ipa ſic eſt vt quaſi vagit⁹ ſepe ſonet.Pueri viſus eſt,u.ppꝛie dixit vagit⁹ quaſi ingēs infantiū ē.Uirg.

Uirgi.
Idem

Quō audire viſa ſum mō militis.Ita corripuit:captam intulit Et derepēte vna ps oratiōis ē:vt defeſſus:aduerbijs.n.ppōnēs ſepatura nō adduṫ.Derepēte nā ſi ſepaueris nō eſt latinū de repente.Nō:p nam aut ita.Sed nos enim in hmōi ſignificatiōe ſic dicim⁹ Nō ſi.r.ſcim⁹ manifeſta reſcim⁹ occlta.

Miſera:nā audiſſe vocē pueri viſus ē vagiētis.ita
Corripuit derepēte tacit⁹ ſeſe ad filiā.qd ſi reſciuerit
Pepiſſe eā id p q̄ cā clā me hūiſſe dicam nō edepol
Scio ſꝫ hoſtiū crepuit.credo ipm ad me exire.nlla
Sū.P.vxoꝛ vbi me ad filiā ire ſēſit,ſeduxit foꝛas:
Atqꝫ eccā vido:q̄d agis myria:he⁹ tibi dico.My.
Mihi ne mi vir.Phi.vir ego tu⁹ ſū.tu ne virū me
Aut hoiem deputas adeo eē.nā ſi vtrūuis hoꝛum
Mlier vnq̄ tibi viſus foꝛē.n ſic ludibꝛio tuis factis
Hit⁹ eēm.My.q̄b⁹.Phi.an rogitaſ:pepit filia.hem
Taceſ.ex quo.My.iſtuc patrē cogitare ē equū pij.
Ex quo cēſes.niſi ex illo cui data ē nuptū obſecro.
Phi.credo.necꝫ adeo arbitrari patris eſt aliter

Scire
Reſcire

Id q̄ cā:id ħ ipm:pepiſſe eā.Nō edepol ſcio.ideo q: vera cā dici nō pōt.Sꝫ hoſtiū.c.pl⁹ eſt q̄ crepuit.nā eo mō iūctū.Ad me:hī ad me q̄ſi litigaturū.Ubi me ad filiā:ħ añ rē ⁊ ſiṫ argumētū delicti eſt q̄ exuli a filia marito ingreſſo mulier Uxoꝛ.u.m.mirātis eſt geſtū:⁊ dixit ſeduxit foꝛas:oꝛdo duxit ſe:⁊ ỽbis viſus ē mater domeſticos parietes ⁊ arces Seduxit:p abijt.Atqꝫ eccā.u.apparet mulierē fugere:⁊ aduerſarij abſentia:⁊ iō ſi ħ ſepatim pnūciandū.Heu tibi.d.oñdit Myrinā aduertētēqꝫ nihil īueniat q̄d dicat⁹ō filia.Mihi ne mi vir:iā ⁊ in Andria turbatū ſe oñdit.Dauus Uir.

Uirgi.
Idem

ad maritalē cōditionē retulit:nō ad ſexū:vt Uirgi.in Buc.Uir gregis.i.c.Tu ne vir acCuſationē ab increpatiōe incipiētis.Aut hoiem auxeſis pūerſa adeo eē abūdat.Uirgi.Tu qꝫ adeo quē mox.Nā ſi vtrū viſ hoꝛ:vir aut hō.Mlier nūq̄ tibi.u.acerbe vt ſup.Tu nūq̄ mlier q̄ me. q̄b⁹:callidē mlier ⁊ q̄ſi nulli⁹ culpe cōſcia:q̄b⁹ dixit:vt q̄b⁹ factis.At rogitas:hī iraſciṫ īnterrogāti.Nā interrogare q̄ ſciat ipudētia ē.Hē taceſ:nō taces nūc:ſꝫ taces celas:ex q̄b⁹ hī exeq̄ q: argumētū ipudētie ē puerpiū tacituꝛ.Pepit filia:ppoſitio crimis.Iſtuc patrē:mira calliditas rea mlier ħ ſolo defendiṫ qd accuſat.Perij ex qui:mire additū ad effectū perij.Obſecro iſtuc.p.r.ex ſua interrogatiōe accuſauit accuſatoꝛē.Niſi ex illo cui data eſt.n.diſſike argumētū.Niſi ex.i.c.d.n.ſolutio crimis pfiduciā rñdētis.Salu.

Salustius

Ita fiducia q̄ argumēti purgatoꝛ ē.Credo necꝫ.a.a.ab accuſatōe marit⁹ ad ōfenſionē ſui euerſus amiſit qd cepat.Sꝫ dmiroꝛ.q.ſ.mollioꝛ fact⁹ iā nō iraſciṫ:ſ miraṫ.Necꝫ adeo ar.patris ē aliṫ:ħ ē qd ait Salu.Ita fiducia argumēti.p.d.Adeon vides phidippū:nlla re aliq̄ mlieris correptōe leniṫ.Quāobrē.t.alia itētio crimis.Oēs nos.c.u.recte q: putat ⁊ Pamphilū eē celatuꝛ.Oēs nos.c.due ſūt cāe celādi ptus ſi nō tpe ſuo venerit:qd indiciū ſtupꝛi eſt:⁊ ſi nō rōne euenerit:ħ eſt mōſtri aliq̄d natū fuerit,ħ aūt ⁊ tpe ſuo:⁊ rōne natū pdicat.

Salustius

Demiror valde miror qđ mihi eſt ꝙ iraſcor pſertim cũ ⁊ rõne attulit mulier cõpendiũ cru-delitatis ſenis ſemel correpti. ne alit ſuſpicet. oẽs nos. c. u. ãtiqua locutio illã rẽ celo te. p-ſertim cũ ⁊. r. ⁊. ſ. t. p. itẽ ad illud ptinere qđ nõ monſtꝝ pepit. tpe. ſ. ad ſpaciũ q pgnãtes eẽ pſueuerũt. i. ad menſiũ dinũeratoꝝ: qꝛ ⁊ ſeptimini naſci ſolẽt. adeõ puicaci eẽ inẽtio. vt pu erũ poptares pire, ad etatẽ infãtis inuidia, adeõ puicaci eſſe puicax eſt pſueuerãſ cũ qdã vi Peruicax

Sed demiror qđ ſit ꝙobrẽ tantope hunc oẽs nos
Celare volueris partũ: pſertim cum ⁊ recte. ⁊ tpe
Suo pepit: adeõ peruicaci eẽ aĩo: vt puerũ
Preoptares perire. ex quo firmiorẽ int nos fore
amicitiã poſthac ſcires potiuſꝙ aduorſuz aĩmi tui
Libidinẽ eẽt cũ illo nupta. ego etiã illoꝝ eẽ clpã hãc
Credidi q te ẽ penes. My. miſa ſũ. phi. vtinã ſciaz
Ita eẽ iſtuc. ſz nũc mihi in mẽtẽ vẽit ex hac re ꝙ
Locuta eſ oli cũ illũ generꝝ cepim⁹ nã negabaſ nuptã
Filiã tuã poſſe te pati cũ eo q meretricẽ amaret ⁊
Pernoctaret foris. My. ꝙuis cãz hũc ſuſpicari ꝙ
Ipaz verã malo mlto pri⁹ ſciui ꝙ tu illũ illã amicã
Habere myrina. Phi. verum id vitium nunꝙ
Decreui eſſe ego adoleſcẽtie. nã id oibus innatum
Eſt, at pol aderit tempus ſe quoqꝫ etiã cũ oderit.

ex q fit. i. n. f. ab accidentibus inuidia ⁊ bñ addit ſcires qꝛ imprudẽtia in delicto veniam freqnt extorſit. Potꝰ ꝙ aduerſum nihilominuſ a voluntate peccãtis inuidia aĩ tui libidinẽ dixit vt nimã cauſam magnis ſcelerib⁹ ſubiecifſet. Eſſet cũ illo nupta ẞ cũ illo nupta q ãbo ſibi inicẽ nubãt Ego ⁊ iã illorũ hanc bñ: etiã illoꝝ nõ

eũ h ẞ erraſſe qđ illoꝝ peccauerit culpã: q mi⁹ ẽ ẞ ẽt illoꝝ cõe pcm̃ fuerit ẞ ne tuũ qdẽ dcẽ creditã mirnã. an etiã: adhuc vt maior ſit dolor q nec opinãti accidenit. vtinã ſciã iſtuc: te miſerã eẽ alibi. Mi ex quẽ mi⁹ credere eũ, ⁊ erit ſenſuſ vtinã ẽ ſiſ miſa vtinã ſciã iſtuc eẽ h qdã ſic accipiũt q ſi phidipp⁹ dicat penes te culpa ẽ. ꝙ illoꝝ eẽ credebã ⁊ vtinã qđ credo penes te eẽ culpã. ita eẽ recte ſciã qꝛ dixit ſe miſã: ⁊ miſos ñ niſi ĩnocẽtes dicim⁹ ĩ h negocio miſãte ñ celeſte repias ſic Salu. atqꝫ ea regẽtes ñ coactos ſceleſtos magiſꝙ miſos a-ſtringi ⁊ iõ ſeqt. Sz nũc. m. argumẽtũ ex añcedẽtib⁹ dici ⁊ faci nũc. m. ĩ. m. u. recte nũc q ſi alias mihi ſuſpicãti. Qđ locuta ẽ oli p añ. cũ illũ generꝝ. c. vt arbitꝝ cape dicim⁹. i. eligere ⁊ cũ laude locut⁹ eſt Pã. Cepim⁹. eligim⁹. Vir. añ locũ capies ocul. Cũ eo q. m. a. nã ĩ h ẽ ex-cuſatio ꝙ h locuta ſit: ẞ argumẽtũ eſt ꝙ celare voluerit ptũ ⁊ h oli dixit ac pnoctaret: p⁹ il-luc qđ dixerat. qđ iterea ibat ne ad bachidẽ qtidie. Et nota familiarit h vbũ poni a terẽtio ſic ⁊ ĩ Eunu. ẞ ⁊ ſi h pnoctet, ꝙuis tm̃ h ppt ſpectatorẽ dr vt geſtoꝝ meminerit. Quã idam u, qꝛ ſola ex oib⁹ defẽdi nõ põt. Multo pri⁹ ſciui qnta bñ pgit: qꝛ taciturnitas p pfeſſione accepta eſt. Verꝝ id vitiũ hoc itelligi nõ põt: niſi vitiũ bis nũero ſubaudieris. Adoleſcẽtie meli⁹ dicit adoleſcẽtie ꝙ pãphili vt qđ ĩ etate fuerat nõ timeret. Naz id natũ eſt. o. amore in adoleſcẽtia. At pol iã aderit mire ſenectutẽ accuſat ſenex. cũ ⁊ iã etatẽ veloce oñdit his verbis ⁊ addidit ſe qꝫ aderit. q. d. nõ ſolũ nõ amabit: ẞ ⁊ odio habebit ⁊ nõ aliẽa mlieres mõ nec vxorẽ qꝫ. ẞ etiã ſeipm plus q illaꝝ ꝙ rõ depoſcebat. ſed mire ad defectũ ſenis exprimendum, Se qꝫ etiam cum. o. i. vt peniteat eum ſui facti, nec plus dixit ꝙ ſi diceret facta ſua. Salustius Vir.

Sed vt olim oñdiſti:cũ ſupioꝛa dicta ſunt.vt filiã ab eo:vehemẽtiꝰ dixit ꝙ ſi diceret:vt fi-
lia mei nõ redderes.Ne qd̃ ego egiſſem eſſet.r.qd̃ ab eo abducis nõ bona ſocrus qd̃ filiã.
nõ mater es:qd̃ irrita facis q̃ geſſi.nõ bona vxoꝛ inqͣt nũc res.i.f.h̃ eſt qd̃ dicit celauiſti ptũ
Id nũc res.q.d.vñ ſcio.Qd̃ factũ volueris.nõ ſolũ qd̃ fec.ſed etiã qd̃ voluit obijcit.Neſcio
q̃ pacto.f.u.deeſt fieri.Peruicacẽ.vim agẽtem pnicioſaʒ me eẽ cenſes.Cui deeſt ei:vl̃ eẽ eã

cui mr̃.i.rur
ſus a veritati
an mr̃ ꝯ filiã
faciat.Si ex
vſu eẽt h̃ ma
trimoniũ.cal
lide ml̃ier ex
his q̃ dixit iſe
met in defẽſi
onẽ arripit.
nã ille ſic ait
negabaſ poſ
ſe filiã tuã te
paticũ eo:q̃
meretricẽ ꝛc.
Ex vſu.mõ
vtile ſi p nr̃a
eẽt vtilitate.
Tũ pſpicere
a pſona Aut
iudicare no-
ſtrã.r.pſpice
re futura:di
iudicare pñtia.Audiſtin ex aliq̃

Sʒ vt oli te oñdiſti nihil ceſſauiſti eandeʒ eſſe vſqʒ
Adhuc vt filiã ab eo abduceres ne qd̃ ego egiſſẽ eẽt
Ratũ id nũc res idiciũ hꝰ fecit qͦ pacto fctm̃ voluerit
Mi.adeõ me eſſe pꝛuicacẽ cenſes ei cui mar ſiẽ.vt
Eo eſſem aio.ſi ex vſu eſſet nr̃o hoc matrimonium
Phi.tũ pſpicere aut iudicare nr̃am in rem q̃d ſit
Potes.audiſti ex aliquo foꝛtaſſe q̃ vidiſſe eũ diceret
Exeuntẽ aut introeũtẽ ad amicã quid tũ poſtea.ſi
Modeſte ac raro hoc facit:nõne ea diſſimlare noſ
Magiſ hũanũ ẽ ꝙ dare operã id ſcire q̃ noſ oderit
Nã ſi is poſſet ab ea ſeſe derepẽte auellere q̃ cuʒ tot
Cõſueſceret ãnos nõ eũ hoiem dicerem nec viruʒ
Satis firmum gnate.My.mitte adoleſcentem

ſatiſ ꝛ oꝛatoꝛie.aliquo:a pſona.bñ aliquo
ademi iudicibus auctoꝛitatem.qui vidiſſe eum diceret:non quid vidiſſe exeunteʒ aut.i.ſic
Cicero Cice.Cũ moꝛtuis fiũt q̃ vnguẽta ſumpſerit.q̃ Baias viderit:nõ equũ dixit:aut plectenteʒ
amicã.aut introeuntẽ:ſylepſis pma:vt in ludũ ducere ꝛ reducere.Exeuntẽ aut.i.
ſacet mollis eſt:alludit de ſeqͣntibꝰ ad amicã criminis de ꝯſue-
tudine.Quid tũ poſtea: q̃ cõtemnerẽ crimĩa leuioꝛa.Si modeſte:adhibito mõ
vel recte cũ pudoꝛe aut modeſtia aut celatũ voluerit.nõne diſſimulare nos:duobꝰ modis
ſeruut pctã vl̃ ignoſcẽdo vl̃ cohibẽdo.nã diſſimulare eſt ignominiã figere.Magis hũanũ
Vir. bñ qꝛ ꝛ illud hũanũ diſſilare an magis diſſilare.an qꝛ iraſci ꝛ argui hũanũ ẽ.Magis hu.no
ta.p hũanꝰ.Terẽ.moꝛe.q̃ nos oderit:q̃ vñ vl̃ ꝯpobrẽ ꝛ recte.nemo dolẽt ꝙ nõ amet:id fac
qd̃ magis odio ſit.Nã ſi is poſſet.a.e.ſ.ſ.de.r.oꝛatoꝛie ꝯtentꝰ defendiſſe pãphilũ h̃ ipo il-
lũ qd̃ accuſatus eſt laudat.Derepẽte vna ꝑs oꝛonis eſt.Qui cum.t.c.a.laudat vbiqʒ eos
Terentiꝰ qui ꝯſuetudinẽ mentiunt:vt alibi.hic parue cõſuetudis cã.h.m.f.f.et mox.Neqʒ
me amoꝛ neqʒ.c.c.g̊ finis quẽ longa ꝯſuetudo nõ cõmouet.qui cũ.t.nõ q̃ cũ ſecum autꝑ q̃
bus:ꝛ nõ a quis.Et ꝯſueſcit.ppꝛie dr̃ vt in ſtupꝛo.Nõ eũ.h.d.nõ ſolũ inqͣt hõ non eſſet id
quod foꝛſitã mihi noſtra intereat:ſed qd̃ a nobis maximũ eſt:vir ſtabilis filia eẽ nõ poſſet
Nec viꝝ.ſ.vir mõ maritꝰ.nõ eũ.h.d.n.viꝝ.ſ.põt ꝛ ſic intelligi eũ hoiem dicerẽ:q̃ ꝯſuetudinẽ
longi tpis temere abꝛumpet.Nec virũ.ſ.f.g.quẽ res veneree non mouerent.nam firmũ h̃
Horatius etiam poſſumus intelligere validũ in officiũ coitus:ſic Hoꝛa.Foꝛtiqʒ marito deſtinet vxo
rẽ.Mitte adoleſcentẽ:his verbis ſolemꝰ cõmentitia argumẽta cõtemnere vt miſericoꝛdia
aios maternos his natos ꝛ alibi.Imprudens timuit adoleſcens:ſi norꝰ ſeruuſ.Etenim ille
dixerat.Vex id vitiũ nunꝙ̃ decreui eſſe adoleſcentie adeo peruicaci aio tũc i pueꝝ poꝛtarẽ

Ecyra

Et q̄ me peccaſſe.a.a.ſ.ſ.c.recte dū m̄lieri vtpote iunior qd cū Pāphilo ſit locuta. Et ſol⁹ ſolū:iō qꝫ timuit ne errata ſua nō ſuet Pāphil⁹:ꝛ iō m̄ltiſciāt. Roga velit ne vxorē.a.n. v̄ba q̄b⁹cū Pāphilo loq̄t ſocr⁹:niſi alit agat:r̄ndeat a genero. Recte ego ꝯſului mee. Illō inq̄t nolle ſignū erit,pudiſſe filie. Si q̄dē ille ipē nō vult ꝛ tu ſenſiſti eſſe aīaduertēdū:quēadmodū oīa quib⁹ſe defenderit Myrina in malā ptē accipit Phidipp⁹:ħ magis accuſat.vñ

Obſecro.ꝛ q̄ me peccaſſe ais.abi ſol⁹ſolum ꝯueni.
Roga velit ne vxorē,an nō.ſi ē vt dicat velle ſe r̄dde
Si ē vt nolit:recte ꝯſului mee nate.Phi.ſiq̄dem ille
Ipē nō vult.ꝛ tu ſēſiſti eē i eo myrina pctm̄ aderaz
Cui⁹pſens ꝯſilio fuerat ea par pſpicī:q̄pobrē icēdoꝛ
Ira te eē auſā facere hoc in iuſſu meo int̄dicto tibi
Ne extuliſſe extra edes puerū vſq̄ velis.ſed ego
Stultioꝛ meis dictis pere hāc q̄ poſtulē ibo intro:
Atqꝫ edicā ſuis:ne quoq̄ afferri ſināt.My.nullaz
Pol credo m̄lierē me miſiorē viuere.nā vt ħ latur⁹
Hoc ſit ſi ipāz rē vt ſiet reſciuerit nō edepol clam
Me eſt:quū hoc qd leui⁹eſt tā iracūdo aīo tulit
Ne q̄ via ſnīa ei⁹poſſit mutari:ſcio hoc mihi vnuz
Ex plimis miſerijs reliquū fuerit malū.ſi puerum
Ut tollā cogit.cui⁹nos q̄ ſit neſcim⁹ pater.Nā tum
Cōpreſſa ē nata forma i'tenebris noſci nō quita ē.
Necqꝫ ꝺtractū ei.tū q̄dq̄ eſt q̄ poſt poſſit noſcier q̄

illa ſe purgat meli⁹. Cuiuſ ꝯſilia.f.e.p.p.nō dixit cuius ꝯſilio repudiū daret Pāphilo:ita ne ad domū oīa exitū ſpectāt. Eſſe auſam.f.h.i.m.abducere filiam celare ptū:exponere pueꝝ. Inter dico ne.ex.interdico ꝛ int̄dico intereſt dicim⁹ qd iubem⁹fieri.interdicim⁹qd vetam⁹fieri.dici⁹etiā vni generi hoīm int̄dicim⁹diuerſiſ. Itaqꝫ ꝑtorꝭ edicta ꝛ int̄dicta dicūt:iter dico ſeparatim dicēdū:legēdūqꝫ.qꝫ inter dico ne velis nō eſt integrū. Interdico ne ex.e.e.id agit ne ſub ħ in certo intercipiat puer.ꝛ tragedia fiat ex comedia. Meis dicꝭ.p.h.demōſtratiue ꝛ accuſatorie dicit.q̄ſi tā ꝯtumacē. Hāc q̄ poſtulē.q̄d ē hāc.vtrū m̄lierē.an vxorē.an cōtumacē feminā. Ibo itro.a.e.ſ.ſibipi ħ dicit. Edicā.ſ.n.e.ſ.ꝛ ħ recte poeta:qꝫ ita op⁹ eſt ne cōpleat Myrina qd pmiſit de exponēdo puero. Ait.n.inde ꝯtinuo exponet. Nā vt ħ.l.h.ſ ſic oñdit cā cur ppetuo celandū ſit ſenib⁹vitiū v̄ginis. Nā vt ħ.l.q̄tū ſiracūdie habiturus.q̄tū furoris.ħ.n.ſignificat vt ꝛ ſil poeta qd alibi obſcure facit.ħ apte demōſtrat.qd piculū ſit in fabula.niſi ſuccurrat. Nō clā me.i.ſcio. Nec q̄ via.ſ.e.p.i.ſcio.quō ex iracūdo placid⁹fiat. Snīa.e.p.in ꝺ puero exponēdo.ħ mihi vnū ex.p.m.ħ adhuc inq̄t malū nō mihi eueniat.cū euenerit m̄ltū etiā indicta.q̄ſi cū gemitu ꝛ pcōtatiue pronūciādū ſit.ꝛ niſi obſcurā locutionē faciat.niſi forte cū vel qd ſignificat. Hoc mihi vnū ex plurimis miſerijs.r.m.ex oīb⁹malis reliquū quū dicat maximū malū ſignificat. Nā nō mediocreſq̄dē oīm miſiaꝝ eſt vltimū ꝛ int m̄lta mala reliquū qd ſic accipim⁹.poſſum⁹ ꝛ nos int̄rogatiē pnūciare.vt pueꝝ.t.agit recto tollā.q̄ ſcio vñ recte tollā ſic.forma i tenebris.n.nō q̄ta eſt.ab actiuo q̄d paſſiuū fecit q̄oꝛ.retinēdo pticipiū quita ē,ħ antique dixit. Necqꝫ ꝺtractū,ſolet eīm fieri. Ipē eripuit.i,d,ħ ad exitū ſpectat qꝫ p ānulū fiet cognitio.

Dicere
Intdicere

Queo
Queoꝛ

Ipſe.e.i.c.ↄtrario inqͭ factũ eſt ipa vt nõ eripet. Simul vereoꝛ.p.n.o.n.ſ.ſi ſuſtulimus ↄgẽteꝫ ſene. cũ pueꝝ quẽ expoſcit vir Pãphilo añ pmiſit.cũ ſciret alienũ pueꝝ tolli.p ſuo.nõ ſolũ inqͭ tolli agere.refert alienũ virũ etiã.p ſuo.

Non clã me eſt. In hac ſcena velut q̃litas negocialis in diſputatiõe venit. iuſtũ ne ſit repudiare ↄiugẽ,cã mr̃is.vt oĩno q̃d fieri debeat,Nõ clã.vo ordine a purgatõe

Sicet ipẽ eripuit vi ĩ digito quẽ habuit ṽgini abiẽs
Annulũ ſil' vereoꝛ pãphilũ.ne oꝛata nr̃a nequeat
Diutius celare.quũ ſciet alienũ pueꝝ tolli pro ſuo

Soſtrata. Pamphilus.

Non clã ẽ me mi gnate tibi eſſe me ſuſpectã
Vxoꝛẽ tuã ppt̃ meos moꝛes hic abijſſe.⁊ ſi
Ea diſſimlas ſedulo.veꝝ ita me dij ament.itaqꝫ
Obtingãt ex te q̃ exopto mihi.vt nunq̃ꝫ ſciens
Cõmerui merito vt capet illa odiũ mei.teqꝫ añq̃ꝫ
Me amare rebar.ei firmaſti fidẽ.nã mihi int' tu'
Pr̃ narrauit mõ.quo pacto habueris me ꝓpoſitaꝫ
Amoꝛi tuo.nũc tibi me certũ ẽ ↄ gr̃aꝫ r̃ferre.vt apð
Me ꝓmiũ eẽ poſitũ pietati ſcias mi pamphile.
Hoc ⁊ voƀ ⁊ mee cõmodũ fame arbitroꝛ. ego rus
Abiturã hic.cũ tuo me eẽ certe decreui pr̃e.ne mea
Preſentia obſtet.neu cauſa vlla reſtet reliq̃.q̃n tua
Philomena ad te redeat.Pam.queſo quid iſtuc

ſuſ icipit mr̃ abitura: ne: qð diſcedit iracũdia videatur. Tibi me eſſe ſuſpecta.i.in ſuſpicionẽ. Et tibi eẽ.u..blãdi' vxoꝛeꝫ ſignificauit q̃ſi diceret philomenam: et moꝛes ꝓprie ſenũ dicũt̃ vt ſenect' moꝛoſa: et moꝛoſi hoĩes q̃ ſui cuiuſdã moris ſt̃. ⁊ ſi ea.d.ſ.q̃ ſcio: et ea.p eã re:ꝯ abſolute occurrit: ſup'la te ſnĩe: ⁊ genere neutro: ⁊ eſt oꝛdo et ſi ea diſſilas. Verũ ita me dij ciectura q̃ ſoluit̃ iureiurãdo.Nũc̃.ſ.c.bõa acceptio q: poſſum' aliquẽ inſcientẽ ledere: q̃ res ad veniã ptinet. Itaqꝫ obtingãt ex te;p ſe iurat: vitatẽ Pãphilo probat: vt blãda ſit. Itaqꝫ due ptes oꝛõnis.Nũc̃.ſ.c.ƀ oꝛdo eſt iuſiurãdi: vt cũ ꝓpoſuerit: ita ſeq̃t̃. Ita velĩ mihi deos ꝓpitios: vt cũ dij ill'tpis mihi veit in mẽtẽ. Merito: bñ dixit merito.nã vt vos i-

Plautus

meritos q̃s nos oderit nõ ẽ ĩ mea lmãu: ƀ ẽ exceptio Plau.i trinũmo Vt q̃d dicãt nõ ẽ merito: vt ne dicãt: ⁊ merito ne capeut odiũ: idẽ eſt culpa ſine merito. Teqꝫ añ ea q̃ cã: deſt cã vt ſit oꝛdo: ⁊ q̃ te amare rebar tãtũ. firmaſti.f.m.neqꝫ me fefellit qð ante rebar: ⁊ te amare. Nã ei rei.h.f.f.i.ꝓbationẽ attribuiſti. Nã mihi.i.t.p.dixit eni ſup.atꝫ meũ ƀ oĩe mihi egre eſt euomã: potuit ⁊ in euomẽdo narraſſe qð matrẽ fili' ꝓpoſuiſſet vxoꝛi. Tu' pr̃: familiari' q̃ſi vxoꝛẽ diceret: vt ꝓmiũ eẽt pietatiſ: laboꝛat mlier.ne qð dictura odio aut doloꝛe: aut cer

Virg.

toſita facere videat̃.ꝓmiũ eẽ pietat̃.ſic Virgi: Hic pietatis honos: hic ſua ꝓmia laudi. Mi Pãphile: ƀ ⁊ voƀ ⁊ mihi cõmodũ rẽ ducã ducturã: vide quãtis ꝓblãdit̃ vbis: rẽqꝫ ꝓmollit Nũc me.t.c.eſt.c.g.a.iuſto ↄ gratiã: nũc viciſſim ƀ voƀ ⁊ mee: ab honeſto mi Pãphile. Hoc voƀ ⁊.m.principiũ ƀ aliq̃d eſt ꝑcantis femine a blãdimẽto incipit: vt libenter audiar. Ego rus abiturã.hic.c.t.d.p.certũ dixit: ne ſit diſſuadẽdi loc'. Cum tuo.d.p.ad ƀ addidit certo decreui: vt non audeat diſſuadere filius. Ne mea.p. ab vtili. Quid iſtuc.c.eſt: bene, quia

Ecyra

Ala decreui dixerat. Illi⁹.a.pſona ſtultitia.a cā victa nō eſt̄ volēs.vrbe a loco.tu.a pſōa.ha bitatū facto illi⁹ſtultitia vide q̄ oratorie oīa ꝯgeſſerit a pſonis.a cauſis:a locis a factis illi⁹ ſtulticia ab vtile mire aūt ⁊ rus.⁊ ex vrbe ⁊ habitatū dixit. Ut q̇ nobis.m.m.u.ab honeſto Nō facies.n.ſ.pmo nō facies.deinde ſi facere pſeueraueris.nō ſinā.⁊ nō facies nō eſt inte dicētis ſ̄ q̄ſi dicat nō te ſcio facturā rem tā prauā.ſunt aūt q̇ neq̧ ſinā iūgant iterioꝛib⁹ſūt

Cōſilij ē:vt illi⁹ſtulticia victa ex vrbe tu ruſ hītatū
Migres n̄ facies neq̧ ſinā vt q̇ nob̄ mr̄ maledictū
Uelit mea ptinacia dicat eſſe factū haud tua
Modeſtia tū tuas aīcaſ te⁊ tuas cognataſ d̄ſerere
Et feſtos dies mea cā nolo. So.nihil pol iā mihi.
Iſtec res voluptatis ferūt dū etatis tp̄s tulit:
Perfūcta ſatis ſū.ſatietas iā me tenet ſtudioꝝ iſtoꝝ
Hec nūc mihi cura ē maxīa:vt ne cui mea lōgiq̄tas
Etatis obſtet mortēue exoptat meā.ħ video me eē
Inuiſā imerito tp̄s ē ꝯcedere ſic optīe vt ego opioꝛ
Oēs cās pcidā oībus ⁊ me hac ſuſpitione
Exſoluā ⁊ illis morē geſſero. ſine me hoc effugere
Obſecro vulg⁹ q̄ male audit mlieꝝ. Pā. q̄ fortūatuſ
Sū ceteris reb⁹abſq̧ vna hac foret hāc mrē̄ habēs
Talē aūt illā vxorē. So.obſecro mi. Pā.nō tu te rez

q̇ totū ꝯtexte legūt.nō facies vſq̧ modeſtia mea ptinacia eſſe dicat factum hn̄ retinet cū vult ſua inteeſſe ne fiat. tū tuas.a.t.c.diſſuadendo cōmiſcuit ⁊ honeſtatē ⁊ vtilitatē Mea cā eſt̄ nō eſt ſupbū nolo ſ̄ ꝯſuetudīe dr̄ nihil pol.i.m. ꝯ.oīa ⁊ ab vltimis incipit Iſtec res amice cognate dies feſti. dū etatiſ.t.tulit.p paſſuz ē

pmixtis ⁊ in bōis.n.⁊ in malꝭ dr̄. Dū etatis.t.t.p.ſ.ſ.i.m.t.ſi inq̄t mee voluptatis cā exercē da ſunt.iā nō delectāt:ſi officij ac religiōis.iā nō poſſum q̄ ſi man⁹iā neceſſaria eſt diuiſio.q: ille ⁊ religiōe icuſauerat feſtoꝝ dieꝝ dū etatis inq̄t nō rephendar;q̄ cū potuerim pfuncta ſatis ſuz:ſic Uir. Sic patrie Priamoq̧ datū. Satietas iā.m.t.nimis materne atq̧ aulic.ħ Uir.
mihi.n.c.e.m.hoc nimis ſcio pnunciandū:⁊ ne cui odio q̄ me tibi dicereſ. Ut ne cui me.l.e.o.hec ad nurū expectationē ad filiū refert:hinc ꝙ odio digni pentes expectati appellanſ. Longinquitas.e.t.o.m.n.e.m.ſedulo agat ſocius;ne quid per iraz ſtatuiſſe videaſ.vide tātum vt intermiſceat indignatione ⁊ multo dolore deprompta ſua t.qō poeta non inuitus facit ad mores exprimendos.pſonaſq̧ reddendas. Hic video me.e.i.q: rus decreuit pgere: nō q̄ſi nurꝰ.ſed locū ⁊ mire inuiſaz.⁊ nō addidit cui ſ̄ dixit tp̄s eſt ꝯcedere q: anus ſuz aut q: nurus in domo oēs cās pcidā,oſtendens oībus bene ne ſpecialiter leſiſſent nurū ⁊ generaliter dixit. Et illis.m.g.mire illis nō nurū.⁊ morē geſſero acriter dictū.vt oñdat hoc illos voluiſſe.olim vt expelleretur.vt ſi dicas inimicū tibi morē geſſiſſe.q̄ te ſuſpēderit. Sine me ob.h.e.q: dixerat marit⁹ Oēs ſocrus oderūt nuruſ. Sine me.o.h.e.potiſſimū eſt exoꝛquere. Dum aliq̄d argumentū cum illis chari eſſe debem⁹,noſtra cauſa potius q̄ illoꝝ dicimus velle nos aut nolle qō facim⁹nam ⁊ pāphil⁹ſupra dixit. Sic nō facies:neq̧ ſinā.qō maie.a.ſupra dixit ab honeſto. Abſq̧ vna.h.f.abſq̧ etiam vt ſit aduerbiū magis qui prepoſitio ⁊ vna res ſubaudienda.⁊ totū, ſtatimq̧ iūgendū.hanc matrē.h.talē illā vxorē:vel certe abſq̧ foret,pbaſſet. Alij hec de vxore dici putāt.vt abſq̧ ſit ꝓpoſitio,cū tu te rez m,u,q.e,i,a,i.p. Hor. Durū ſ̄ meli⁹ſit patiētia quicq̄d corrigere ē nefas Horatius

Si cetera ita.ſ.vñ cetera abſq; vno diſſerẽti: Jta vt.e.ſ.e.ꝓpt quã putas nõ reducẽdã .veh
miſero.m.nec negat nec ꝑmittit:ħ itumeſcit: vtpote q: potuit dici ei ſocr⁹.ğ dubitas ð in
tegritate nur⁹ tue addidit vt ego illã eſſe exiſtimo: da veniã hãc mihi nihil potuit ꝑ rerũ q̃
litate r̃ndere: niſi vt igemiſceret pamphilus .Et mihi quidem quid enim ⁊ mihi an ei mul
ta ſic in noſtro vſu ſunt.

Jncõmodã vt q̃q; ẽ aim iducas pati.ſi ceťa ita ſũt
Ut tu vis itaq; vt ego eſſe illã exiſtio mi gnate da
Ueiã hãc mihi reduce illã.pã.veh miſo mihi.ſo.⁊
Mihi q̃dẽ nã hec res ñ me min⁹ male h; q̃ꝫ te gnate

Laches: Soſtrata: Pamphilus.

Quẽ cũ iſtoc ſermonẽ hũeris ꝓcul hic ſtãſ accepi
Uxor iſtuc ẽ ſape.q̃ vbicũq; op⁹ ſit aim poſſis
Flectere: qð faciũdũ ſit fortaſſe p⁹ idẽ hec nũc ſi
Feceris.So.fors fiat pol.La.abi rus ergo hic. ibi
Ego te ⁊ tu me ferež.ſo.ſpo ecaſtor.la.J ergo itro
Et cõpõe q̃ ſil tecũ ferant.dixi.So.ita ⁊ iubeſ faciã
Pã.pr̃.La.q̃d vis pãphile: Pã.hinc abire matrem
Mime.L.q̃d iſtuc ita vis: Pã.q: ð vxore incert⁹ ſu;
Etiam q̃d ſim facturus.La.q̃d ẽ: q̃d vis facere

Que cu; iſtoc.ſ. Jn ħ colloq̃o recõſiliatõ ſen ũ ẽ p⁹ iurgiũ mixta diſputatõne pãphili ð nõ reducẽda vxore.ꝓcul nũc ꝓpe.Procul hinc ſtãs ac u.accepi audiui ⁊ modo vxor añ multi erẽ: ⁊ ð vxore dij mala ꝓhibeãt. Jſtuc eſt ſape tunc iſtuc excepti ue dictũ q̃ſi cetera ſtulte fecerit: ⁊ ſil ſtomachũ retinet q̃ reprehendant cetera.ğ vbicũq;.o.ſ.q̃.p

indũ abũdat. Aim.p.f.mõ nõ alienũ aim:ħ
ſuũ flectere: ⁊ vñ flectere a iurgio ad moleſtiã.⁊ exceſſiõe ex domo ai;.f.ad ħ flectere ai;
dixit vt ſõderet ne nũc q̃dẽ purgatã apud ſe ſoſtratã de ꝑterita culpa q̃d faciẽdũ ſit põt ħ ẽt
ſnĩa videri gñal⁊ deeſt ad id vt ſit.flectere ad id qð faciendũ ꝑt ⁊ abſolute accipi.q̃.p q̃ res
fiẽda ſit qð faciẽdũ ſit.i.ꝯcedẽdũ ncitate ħ vbũ exp̃mit.Fors fiat pol.fortuna fauẽt q̃ſi ad
uerſũ triſte dictur⁹ ẽ.nã fors bõa fortũa ẽ: ⁊ ſũt ſic ſignificauit.dixerat ei ille q̃d faciẽdũ ſit.p⁹
fortaſſe.Fors fiat pol.i.bona eueñat.q.d.bõa dicito poti⁹: ãt bõa fortũa: ſic p pollucẽ. Abi
rus: hortãtis ad celeritatẽ. Uir.ğ age chare pr̃ ceruici.i.n. Jbi ego te ⁊ tu me.f.⁊ ſil q: nup
accuſauerat mores ſenũ ſe vocare vult cãm abſceſſiõis ſue ⁊ ad filie culpã aut nur⁹.ibi ego
te aut q: intra ſũt mores nr̃i: aut q: vtriq; vna etas ⁊ ſic ꝓnũciat.vt q̃ſi ħ ip; ncitate decer
nat ſenex.dũ abi rus:ğ hinc vbi ego te.ipa ꝓnũciatio q̃relã ꝑtinet de filijs ⁊ ſenectute.ſpo
ecaſtor.mire nõ ꝯfirmauit mlier:ħ ſpectare ſe ſdixit memor iurgij priſtini ⁊ ſenilis amaritu
dinis maxĩe q: ⁊ ille nõ dixit ibi nob iocũde.S; ibi ego te.J ğ intro ⁊.c.q.t.⁊ vſu quotidi
ano ſatiſq; moralit res diu molliunt ⁊ diu comant dixit.Dixit denunciatio eſt cõfirmande
ſnĩe nec mutãda ẽ trãſlata de foro ⁊ cauſidicis.Cice.ꝓco dixiſſe ꝓnũciat dixi ħ vbũ in fine
additũ ſupiora ꝯfirmat ⁊ eſt ꝓpriũ his q̃ porauerit cã;.Pr̃ ipm nomẽ ꝓ cohortatõ; ſignificat
adiecta ꝓnũciatõe pať.ſic ꝓnũcia vt ħ vultuoſe dictũ ſit.Hinc abire.m .facere ꝑſto q̃d vis
r̃ndit.q̃d iſtuc.i.u.rẽ ſup̃ audiuit ⁊ ꝑſonã nũc cãm q̃rit.q.d.eſto vt velis q̃d tantoꝑe nõ viſ
incert⁹ ſum etiã quid ſit facturus: non quid faciam dixit ſed q̃d ſum facturus: ⁊ incerta mo
limur etiã verbis potuiſſet oſtendere quid eſt: ⁊ quid ita iſtuc vis ⁊ quod eſt eo vultu ꝓnũ
ciať: vt cõſiliũ ei⁹ ⁊ verba videať ꝯtemnere.Pater quid vis facere.u,r.ſic loquiť.La.vt ali

Uir.

Cicero

ud pāphilus reſpōdere nō audeat:ꝛ id dicit. Aequidē cupio ꝛ.v.c.vt reducas. ſ.adeo magna eſt cā nō reducēdi:vt cū velit nō poſſit. Sꝫ nō diminuā.m.c.acute ſatis ꝓducēda inqꝫ cupiditas eſt:nō reducēdi ꝯſiliū. Id ꝓſequar nō ſeq̄r:ꝫ ꝓſequar:vt ꝯſtantiā demōſtraret. Credo ea grā.c.magis ſentētioſe:dixit tūc poſſe inter ſe ꝯgruere ꝛ ꝯcordare mulieres:cū et illa eē deſierit ſocr⁹ ꝛ illa nurus.hec.n.iter illas ē diſſidioſa ꝯiūctio:ꝛ ſatis igenioſe dictū.

Miſi reducere. P.equidē cupio:ꝛ vix ꝯtineo:ſed nō
Diminuā meū ꝯſiliū ex vſu qđ ē.id ꝓſeq̄r:credo ea
Grā ꝯcordes magis ſi nō reducā fore. La. neſcias
Neq̄s ver̄ id tua r̄fert nihil vtꝝ ille fecerit:qn̄ hec
Abierit odioſa ē hec etaſ adoleſcētul:ex medio eq̄ū
Eſt excedere. poſtreō iā nos fabl'e ſum⁹ pāphile:ſenex
Atqꝫ an⁹.ſꝫ vido phidippū p tps egredi accedam⁹

Phidippus: Laches: Pamphilus.

Tibi quoqꝫ edepol ſū iratus philomena grauiter
Quidē.nā hercle abs te ē factū turpiter:ꝛ ſi tibi
Cā eſt de hac re.mater q̄ te ip̄ulit huic ꝟo nulla eſt
La. Oportune te mihi phidippe i ipſo tpe oſtēdis
Phi. Quid eſt: Pā. q̄d rn̄debo his:aut quo pacto
Hec aperiā: La.dic filie rus ꝯceſſurā hic ſoſtratā:ne
Reuereat̄ minus iā quo redeat domū. Ph.ah nullā

Tolle eīm inē mulieres eſſe nullā ꝓximitatē:ꝛ nulla cā diſcordie eſt. ꝯcordes magis:ſi nō magis ꝯcordes verꝫ ꝓ nimis diſcordibus dixit:an vtꝫ fuiſſet ſnīe neſcias verū ꝯcordeſ futu re ſint an diſcordes. Neſcias verꝫ id t.r. ꝫ ꝟbū ex aliq̄ pte ꝯfirmātis ē:ꝛ cō ſentiētis vtꝝ cōſentientes ſint an diſſentiētes:vnū ꝺ duob⁹ ſignificat. Odio-

ſa eſt hec.e.a.ſupra ī pſona ſocrus culpa iratus ꝯtulerat diſcordie:nūc vt vxori placat̄ ꝛ nurui:parē odioꝝ cām a pſonis trāſtulit ad etates:ꝛ ita tn̄ vt magis iuniores accuſaret ei de adoleſcētib⁹ q̄ſtus cū miſeat̄ ſenex. Odioſa hec.e.a.cū gemitu ꝓnūciādū eſt. E medio.e.ex vtꝝ ex vrbe rus:an ex vita ī mortē:ꝛ ſatis moraliter.nā ī medio ſtare ꝺꝫ ſupuacuus vel moleſtus:ꝛ cū ſtomacho dixit ſenili. Senex atqꝫ auus:hec duo noīauit caput indicat ꝛ intētionē hm̄oī fabulare. Nos iā fabule.ſ.ſenex ꝓnūcia. Senex atqꝫ a. q̄ſi initiū fabule additū pāphile p tempus oportune.

Tibi q̄ꝫ edepol. In hac ſcena vltim⁹ error ē victu⁹. Tibi edepol.q.d.nō ſolū mr̄i tue aut etiā ſocrui tue. Tibi.q.a.nā ſic ꝛ amicis īcuſam⁹ leniter īcipiētes:ꝛ grauiora inferētes.hāc ego ptus cām:leniter īcuſat:deīde ꝯfirmat īferēdo grauiter quidē:ꝛ ſtatī cāꝫ ſubiūgit cur quidē ei iraſcat̄. Factū turpiter qđ abſceſſerit domo mariti. Et ſi tibi cā eſt de hac re cām more ſuo ꝓ defenſiōe poſuit:ſic ī Phor. Quid mihi diceret:aut quā cām repe riēt demiror:ꝛ q̄ cā fuerit ipſe dic. Mater te ipulit. Mater te ī.abſolute:deē.n.nā vt ſit nā mater te ipulit. Mr̄ te ī.q̄litas remotiua. Huic ꝟo ipſi mr̄i. Optune te.m.p.vtꝝ ē vt optūe qꝛ volebā ꝛ ī ipſo tpe qn̄ volebā:an oportūe mihi:ī ipſo tpe tibi ꝛ mihi:ꝛ tibi cōmode eueniſti ꝛ oportune dictū in ipſo tpe oſ̄dit:oſ̄dit̄ nobis id qđ querebā. Optune ꝛ in ipſo tpe nō eſt idē.etem̄ oportūe cū ꝟbi grā inuitari ad ipſum tps incipiēdi prādii venim⁹. in ipſo tpe eſt cū iā prādio appoſito. Aut quo pacto.h.a.ꝫ nō oſ̄dit vocē q̄ ſimt̄ ꝛ nec id qđ verꝫ eſt dicēdū. Dic filie rus.c.blāde nō addidit tue:q̄ſi decori filie:ꝛ bn̄ nō ſocꝝ:ꝫ ſoſtratā: Ne reuereat̄;ne odiſſe Soſtratā:ꝫ metuere videat̄:ꝛ q̄ſi ipſa ſocrus nō odiū meruerit:ꝫ re-

uerētia. Minus quo iam.r. vt ſit odio quominus redeat. Nullā de his.r.c.relatio crimīs pōt videri. Tua: deeſt vxor: qȝ nomē inferius poſuit. Tua cū pcuſſiōe audiēdū ē: vt ſubaudiat. Uxor ab eo qȝ dicturus ē. Mutatio fit: mutatōez ſuſpitionū errorēq; obiurgātū. Mutatio: deeſt eīm mutatio criminū aut clpax. Sic ea nos.p.l.ea nō ea mutatio: ſ vxor.i. Myrina: mutatio fit crimis.i.r peccati.i.vel mea crimē tua ſuſtine; vel tua ad meā trāſlata ē culpa. Turbent ſo.q.v.q̄ velit ē q̄liter velint ē tāq; velint mulierē: ſ meli9 ē qȝ ſup̄ diximus. Dū ne reductā turbent: Porro qūo ē pi9 erga matrē: Pā. ſi pui facit: vtx ſocr9 ſua pturbet an mater ꝯſcientibus ſolũt: ſic q: quā nō ē gn̄is feminini: ſ ē q̄ tū pturbēt r tumultuēt ſignificat vel turbent. Ego

De his reb9 culpā ꝯmeruit vxor tua.a myria hec ſt
Mea vxore exorta oia: mutatio fit: ea nos pturbat
Laches. Pā: dū ne reducā turbāt porro q̄ velit. P:
Ego pāphile eſſe iter nos ſi fieri pōt affinitatē hāc
Sane ppetuā volo. ſin ē vt alr tua ſit ſnia: accipias
Puex. P. ſenſit peperiſſe. occidi. La. puex. quē puex:
Phi. Natus ē nob nepos nā abducta a vob p̄gnās
Fuerat filia: nec fuiſſe p̄gnātē nūq̄ an hūc ſcim diē:
La. Bn̄ ita me dij amēt nūcias: r gaudeo natū illū
Tibi r illā ſaluāt ſed q̄d mulieris vxorē habes:
Aut q̄b9 moratā morb9: nos ne celatos hoc tā diu
Neq̄o ſatis q̄dē hoc mihi videt factū praue ploqui
Phi. Nō tibi illud factū min9 plac: q̄ laches mihi.
Pā. Et ſi iādudū fuerat ābiguū hoc mihi nūc nō ē:

Pāphile: ħ pnomē initiū ꝯtinet orōis grauiter icepte: vt. Ego poſtq̄ emi te a. Si fieri pōt
iterpoſuit: vt ſupciliū ſoceri demōſtraret. Si fieri pōt: recte additū fieri pōt: q: nō cōuenit
Uirgilius rogari a ſocero genex: vt ſup̄ dixi. Hāc ſane.p.v.iā.n.ē ꝯfirmata ſi ppetuā cupit. Sin ē vt
a.t.ſ. vitauit illud: qȝ eſt ignomiſoſum ne diſſidiū diceret: vt Uir. Grauior ne nūcius
ſberet. Accipiat puex: mire q: liberi patrē ſequunt. r mire ħ maxie adiecit qȝ maxie recuſat: Pā. r ppter ħ vxor q̄ nō reducit: r accipias; p accipe; vt q̄eſcas p q̄eſce. Sēſit pepiſſe.
occidi: ħ mox iopinatū ē pāphilo: q: ſocr9 pmiſat oēs ignoraturos. Sēſit ne ppṙie: ſic puerū moraliter pmo dubitat q̄d audiuerit. deīde q̄d ſit certi9 q̄d audierit dicēdo puex. Puex
quē puex: bn̄ cū ꝯſternatōe ai: qȝ nūq̄ fando accepat. Natus eſt nob: bn̄ q: ambo aui. Nā
abducta a vob: bn̄ nō abierat: ſ abducta erat: vt magis culpa ſit mr̄is. A vobis: a Pāphilo
Nā abducta a vob.p.f. ħ totū cū indignatiōe ī vxorē pnunciādū eſt. Nec fuiſſe p̄gnantē: p
gnās eſt an̄ gnatū: vel an̄ genitricē eſt.n.p̄ ante. Bn̄ dij.m.a.agit gr̄as nūci āti ob ſuſceptū
nepotē gaudet liberatā nux. Natū illū.t.i.e.ſ. ppriū affectū refert ſibi nepotē illi filiā eē ſeruatā r tibi.i.ſ.recte tibi: q: pater puerpere ē: cui dicit. Sȝ q̄d mulieris.v.h.q̄d mulieris dixit: ne diceret qualē mulierē aut aliq̄d grauius r totū pcontatiue potius q̄ pnūciaret: r diceret peſſimā mulierē r male moratā vxorē habes. r repħēſio eſt cū cōteptu: r ſic q̄d hoīs
Uir. vt Uirg. Tu mihi qȝcunq; hoc.r. At cōtra cū honore ſi dicimus quē hoiem habes. Moratā.i.inſtitutā. r eſt participiū ſine vbo. Nos ne celatos.h.nō ptu ce latos dixit: ſ p̄gnātē
filiā fuiſſe. Nequeo ſatis miraris: magna exaggeratio. Quā hoc.m.v.f.totū modeſte: q̄uis
indignet: q: apud maritū vxor nō eſt vehemētius accuſanda. Quā ħ.m.l. q̄ p̄gnās fuerat
filia: nō quod natus eſt puer. Jam tibi illud.f.m.p.q.l.m. vtx q: minus r magis: quoniā
ſequitur an ironia eſt; vt ſit ordo nō minus mihi placet q̄ tibi: r placet p ꝯ diſplicet intel-

ligimus: vt alibi. Tum me hoſpitem lites ſequi: ꝙ id mihi ſit facile atq; vtile. cum eam conſequitur. a. p. alienis qđ ſenex gratulanſ: id maxīe ſedit pamphilū. alienus puer a pecoribus que vt mox nata fuerint matres ſequūtur. Virgili⁹. Atq; ipſe memores rede unt in tecta ſuoſq; reducūt. Nulla tibi. p. ꝯſultatio eſt de reducenda. ſ. vxore. Perij: hoc ſibi et ipſe Pamphilus dicit. Cum ex te. a. e. q. te. a. p. bene hoc putant: qđ pāphilo nō videtur — Virgilius

Quū eā cōſequit᷑ alien⁹ puer. La. nulla tibi pāphile
Hic iam cōſultatio eſt. Pā. pij. La. hūc videre ſemꝑ
Optam⁹ diē: quū ex te eſſet aliq̃s qui te appellaret
Patrē: euei: hēo gratiā dijs. pā. null⁹ ſum. La. reduc
Vxorē: ac noli aduerſari mihi. pam. pr̄: ſi illa ex me
Vellet liberos ſibi: aut ſe eē mecū nuptā ſatis certe
Scio: nō clā me hēret quē celaſſe intelligo. nūc quū
Eius alienū a me eē aīm ſentiā: neq; ꝯuētur̄ inter
Nos: poſthac eſſe arbitror q̄obrē reducā. La. mat
Quod ſuaſit ſua adoleſcens mulier fecit mirandū
Me id eſt: cēſes te poſſe repire vllā mulierē q̄ careat
Culpa: an q: nō delinquūt viri. phi. noſmet videte
Jam laches ⁊ tu pāphile remiſſa ne ſit op⁹ vobis:
An reductā domū vxor q̄d faciat: ī manu nō ē mea
Neutra ī re vobis difficltas a me erit: ſ; q̄d faciem⁹
De puero? La. ridicule rogas. quicq̄d ſit futurum;

hoc eſt exil- lo eſſe, qđ na tū eſt Euenit hēo. g. d. pro pꝛie euenit iō ⁊ bonor̄ eue tuſ dicit᷑. Nul lus ſum: ipſe ſibi iter̄ hoc vlteri⁹ eſt ꝙ perij: q: cū a liq̃s perij vel relinquit᷑ vel cadauer eſt. Ac noli. cā; īterpoſuit ſe- nex quo ma- gis faceret vt fili⁹ nō recu- ſet Si illa ex me. l. vt ap- paret tamen cōmentus ē cauſa;. Si il la ex me: na tus pāphil⁹ ex verbis ſe- — Euentus

num cauſam alius diſſidij. Aut eſſe mecū. n. vetuſte mecū nuptā ⁊ recte. q: partus cōfir mat nuptialis, ⁊ melius nuptā mecū ꝙ tectā ⁊ optā vno cubiculo mecū. Nubere eſt em̄ opi ri tegiq;. ⁊ vnde nubes ꝙ tegere ſolent celū dicunt᷑. Virgili⁹. Arſuraſq; obnubuit amictu. Non clam me ha. i. vel. non tacuiſſet ꝑtum. Que celaſſe intelligo: nō dixit natū filiū: ne in- terpoſito affectu intermoliret᷑ iratus. Nunc quū eius. a. a. m. a. p̄ſenti tp̄e. Nec cōuenturā a futuro. Quāobrē reducā. firmior cōcluſio facta eſt p interrogationē ꝙ ſi eſſent ꝓnūciatiua Mater qđ. ſ. ſ. deriuatōe cauſe defenſio: ⁊ preterea ſtatus eſt venialis ab imprudētia deſcē dens. Sua: pro eius: vt Namq; ſuā patriā antiquā ciuis. a. h. Adoleſcens. m. f. multa dixit et inter ſua ⁊ adoleſcēs mulier. ⁊ quaſi docet hoc exēplo: pium patri eſſe. Adoleſcēs mulier m. f. bene mirādū nō iraſcendū dixit Miramur em̄ magis ſi amici peccauerit: ꝙ iraſcimur Reperire vllā mulierē: quaſi dicat ſi hāc repudiaueris. An q: nō delinquūt viri: ironia di ctum. Non em̄ non delinquūt. Vos met videre iam Laches. e. t. p. ne rogaret ſocerū ne in tereſſe cōuenit tibi: vbi certior ſit ad repudiandū generū. Voſmet videte. l. Vir. Vos o cal liope ꝑcor. Remiſſa op⁹ ſit vobis. in veris calcib⁹ ſic ē: remiſſa; redactā domū: vt ſit remiſ ſa reducta. Mea vxor q̄d faciat: ordo vxor mea q̄d faciat in manu nō ē: deeſt ei⁹ vt ſit ī ma nū ei⁹ nō ē: ſed ī mea ꝑtāte poſitū: manu vo vxoris ⁊ ē ordo vxor mea q̄d faciat in manu ei⁹ nō eſt. Neutra in re. u. d. ꝓmittit facilitatē ſuā. vt tn̄ vxor rogā da ſit aut aliter vt ſup anno- tauim⁹. Et q̄d faciem⁹ de puero ⁊ q̄d de me fiet qui vtiq; q̄cq̄d erit patri reddēd⁹ eſt puer — Nubere — Nubes — Sua pro eius — Virgilius

Huic reddas pamphilo. Ridicule. r. ridicule vel aduerbiũ eſſe põt vel nomen. ſi nomen eſt ſubdiſtigue ridicule: ꝛ ſic interrogas cũ vi ꝓnũciatõis: huic ſuũ reddas. ſ. ſic dixit huic ſuũ ꝛ reddas. q̃ſi repoſcat: ꝛ Pã philus nõ ſubiũxit vt alat ſed vt alam᷒: vt ſua ꝗ̃ intereſſe mõſtraret. Ut alam᷒. n. ſ: pãphili filiũ: nepotẽ meũ. vtrũqꝫ noſtrũ. Quẽ ipſe. n. ſi ipſe legeris.: clare dictũ eſt ſi ipſa pater leuius eſt: ꝛ videbit̃ ſenex ob murmurationẽ ei᷒ intellexiſſe

non ꝙ voluit
puerũ tolli: ꝛ
ideo appoſi-
tũꝫ qᷓ dixit.
Quẽ ipſe ne
gligit legit̃ ꝛ
ipſa. ꝛ hoc ẽ
melius vt ſit
pater vocati
uus caſus.
Quẽ ipſe. n.
p. i. alaꝫ: hoc
ſibi obmur-
murãs vultu
et v̾bis r̃ndit
velle ſuſcipe
filiũ. Ad nõ
alem᷒. p. quã
ꝗ̃ faciũdũ ſit
cõtrario vult
ſenex ꝓnũcia
tione demõ-
ſtrare ꝙ ſcel᷒
ſit nõ feciſſe
Prodemus
porro. p. de-
ſerem᷒: ꝓiici
emus porro

Huic ſuũ reddas ſcꝫ vt alam᷒ noſtruꝫ. Pã. quẽ ipſa
Neglexit pr̃ ego alã. La. q̃d dixti: eho an nõ alem᷒
Pãphile: ꝓdem᷒. q̃ſo poti᷒. q̃ hec amẽtia ẽ: eniuero
Prorſus iã tacer̃ neq̃o. nã cogis ea que nolo vt pñte
H᷒ loquar. ignaꝝ cẽſes ſuaꝝ lachrimaꝝ eẽ me aut q̃d
Sit h᷒ ꝙ ſollicitar̃ ad hũc modũ. ꝓmũ hãc vbi dixti
Cãm te ꝓpt̃ tuã matrẽ nõ poſſe hr̃e hãc vxorẽ domi
Pollicita eſt ea cõceſſuram ex edibus. nunc poſtꝙ
Adeptã hunc quoqꝫ tibi cãm vides: puer qꝛ clam
Te nat᷒ ẽ: nact᷒ alterã es. erras tui aĩ ſi me eẽ ignaꝝ
Putas: aliq̃n tñ huic aĩm vt adducas tuũ ꝗ̃ lõguꝫ
Spaciũ. amãdi aĩcã tibi dedi ſũpt᷒ quos feciſti ĩ eã
Quã equo aĩo tuli egi atꝫ oraui tecũ vxorẽ vt ducer̃s
Tẽp᷒ dixti eẽ: ĩpulſu duxiſti meo q̃ tũc obſecut᷒ mihi
Feciſti vt decuerat. nũc animũ rurſuꝫ ad meretricẽ
Induxti tuũ cui tu obſecut᷒ facis huic adeo ĩiuriã
Nã ĩ eãdẽ vitã te reuolutũ dñuo vidõ eẽ. pã. me ne:

Virgil᷒ dabimus. Virgil᷒. Unius ob irã ꝓdimur. nã a quo defendendi ſum᷒: ſi nos pater. Eniue ro pãphile: nilta reticẽtia difficilioꝝ vitijs eſſe defẽſione ꝗ̃ apud ſoceros vti parentes ſepe Terẽ. demõſtrauit: ꝛ ꝑcipue ĩ Andria cũ dixit. Ego illõ ſedulo. n. f. i. f. Jam tacere neq̃o: ꝗ̃ uis tacẽdũ ſit. Jgnaꝝ cẽſes. t. l. c. ꝛ meretricẽ Pãphilus tuaꝝ lachrimaꝝ eſſe me apparet il lum a Soſtrata hoc audiuiſſe. nã ĩpa filiũ dep̃hẽderat flentẽ. Sollicite ꝑturberis: cõmo ueare. Ad hũc modũ. i. ĩmo derate. Primũ hãc vbi. c. a ſũmo ad imũ. Nact᷒ al. es: nãciſci ꝓ prie dicit̃ q̃ parat̃ ad tenẽdũ anteꝗ̃ poſſit repire ꝙ teneat ſtatĩ qᷓ occurrat ꝓ̃hẽdit Aliquã do ta. h. a. u. a. t. mire eſt tpis iniectio: ꝛ aliquãdo: vt tandẽ abducas tuũ: deeſt fac ſed ple nũ ꝓnũciatõe eſt q̃ lõgũ ſpaciũ ab añactis Sũpt᷒. q. f. i. e. q. e. a. t. recte h̃ dixit: qꝛ ĩpabilior eſſe dꝫ indulgẽtiſſim᷒ pater: vt alibi. Tũ patris pudor: q̃ tam leni: paſſus eſt aĩo. Egi atꝫ
Ogere Arare orauit: agit q̃ iuſtã rem dicit. orat q̃ aĩo demiſſo ꝑcat̃: vt q̃ſi bñficiũ ꝑſtaret̃. Sibi tpſ: dixit eſſe tpſ. qꝛ diu multũqꝫ ſuſtinuit tpſ dixiſſe. Jmpulſu duxti meo: mltũ valꝫ ad ſuadendũ laudatio ei᷒ apõ quẽ agim᷒: ꝛ ex ea ꝑte laudatio qua illũ poſſum᷒ inflecti: q̃ tamẽ obſecut᷒ mihi vt decuerat: ordo q̃ feciſti tñ obſecut᷒ mihi. Ut decuerat nõ aĩm ad. m. hoc vultuoſe ꝛ demiſſo labro: vt appeat iniuriã duci ad rep̃hẽdẽdũ: qꝛ laudauerit mõ q̃ tu feciſti iuuenilit̃ ſentis. qꝛ nõ dixerit mltũ amãs facis huic ĩiuriã: ſed cui obſecut᷒ ob meretricis ſupbiã nõ ferẽdã. Nã in eadẽ. u. p. ꝓcius vitã duxit ꝗ̃ flagitiũ atqꝫ libidinẽ. Te reuolutũ nõ. r. h̃ reuo

Hecyra

ſutū eſſe tanq̄ inuitū aut neſciū: relinquit. n. quandā veniā vt velit eſſe correptio. Me ne hoc genus īterrogatiōis negatiuā hȝ ſignificationē. Et facis iīuriā: ꝓ facis iīuſte. Ut cū illa. v. ꝙuius ē cū meretrice viuere: q̄ meretricē amare. Teſtē hāc. c. a. t. a. laudata eſt h̄ vxor modeſta cū illā teſtē nō īpeditricē appellat ſocer. Sēſitqȝ adeo. v. n. e. a. c. aliō argumētū a quo vult Pāphilū referri nō ſolū illius ſ; etiā vxoris culpā etiā hinc inde nō accuſari ſocꝝ

La. Teipſum ⁊ facis iniuriā: quū fingis falſas cās
Ad diſcordiā vt tu cū illa viuas teſtē hāc cū abs te
Amoueris ſenſitqȝ adeo vxor. nā ei cā alia que fuit
Quāobrē abs te abijt. Phi. plane h̄ diuinat. nā id ē.
P. Dabo iuſiurādū nihil eē iſtoꝝ tibi. La. ah reduc
Uxorē: aut q̄obrē nō opus ſit cedo. Pā. nō eſt nūc
Tempus. La. pueꝝ accipias. nam is quidē in culpa
Nō eſt. poſt de m̄re videro. Pā. oībus modis miſer
Sum. nec quid agā ſcio tot me nūc rebus miſerū
Cōcludit pater. adibo hinc p̄ñs q̄n pueꝝ ꝓmoueo
Paꝝ. nam pueꝝ in iuſſu credo nō tollent meo.
Preſertim in ea re quū mihi ſit adiutrix ſocrus. La.
Fugis: hem nec quicq̄ certi reſpōdes mihi.
Num tibi videt̄ eſſe apud ſeſe: ſine pueꝝ phidippe
Mihi cedo ego alā. Phi: maxime nō miꝝ fecit vxor
Mea ſi hoc egre tulit: amare mulieres ſunt.
Nō facile hec ferūt: ꝓpterea hec ira eſt. nam ipſa
Narrauit mihi. id ego hoc p̄ſente nolebā dicere: nec

Plane h̄ di. n. i. ē. diuiat dixit ꝓ verū dixit: ⁊ nō diuinat de p̄terito dictum. vnō ꝓuerbiū aiūt diuinare ſapiētē: q2 q̄ dicit veꝝ de his diuinus ē. Dabo iuſiurandū vbi argumēta et teſtionia deficiūt: vbi iuſiurādo op⁹ ē ſ. Nihil eſſe. i. t. ſatis ꝯcinne dixit iſtorū ne ſingulis cōmemoraret. Reduc vxorē aut qua ō re ſ. n. o. c. quia Pā. hoc ſolū defendit nō deē qō pater putat: nec

cām que v̄a eſt ꝓtulit. ideo ſenex relicta tota q̄ōne redijt ad id qō agit̄: ⁊ ait reduc vxorem: aut dic q̄ res vetat. Nō opus. ſ. c. nō. e. n. t. q2 ſocer adeſt. ⁊ oratorie cōfugit ad deditionē defenſiōe titubāte. Accipias. ꝓ accipe: iā accuſat̄ cā cur accipiat. nā is quidā ī culpa: ineſt in h̄ dicto q̄dā faceta irriſio eius q̄ nimis iracūdus ſit. Poſt de m̄re bene ꝯcedit̄: ⁊ de puero extorq̄at: q2 ſit parendū cōcordiā firmā ꝑ filiū. Oībus modis. m. ſ. q̄d eſt oībus modis miſer ſum: ait rē ⁊ circa parentē: is circa vxorē manet iā in reducēda: ⁊ in nō reducenda miſer ſum: an miſer ſum cui maxīe obtrudit̄: qō maxime fugio: vel pueꝝ ꝯcludat pater: trāſlatio de fera indignata: ſic Cice. Circūdatos Uerri cancellos ait. Nā pueꝝ ī iuſſu. c. oīa facit poeta: aut ne rē palā faciat: aut intercidat diuortiū. Preſertim in ea re. ſ. q̄ dixit cōtinuo exponit̄. Fugis hem: ex v̄bis patris oſ̄ndere voluit q̄d agat pāphilus: ⁊ ille adibo dixit: h̄ fugis. Nō tibi videt̄. e. a. ſ. ſ. q̄ſi ob amorē meretricis inſanus. Sine ſine: ſeꝑatim accipe q2 vim hȝ ꝯminātis. Amare mulieres q̄ſi vir dixit. Amare mulieres. nō eīn abūdat: ſ; cāe vnde vxor offendent Pāphilū. Nō facile. h. f. nō facile ferūt pelicatū: neqȝ amorē aliaꝝ in viris. Nā ipſa. n. m. vtꝝ fingit hec dixiſſe filiā ſibi an v̄o nō factū eſt: ego ne vtꝝ puto: ⁊ ſic intelligo q̄ de vxore ſua dicat. Ipſa narrauit mihi: ſcdm illō qō ſupra dixit. Nūc mihi ī mētē

Cicero

venit de hac re qͦ locuta es olim cũ illũ.g.ac.Necꝫ illi.c.p.quare nõ credebas.nã quí ama re ad hãc mulieres ſunt:⁊ ſepe de nihilo ſuſpicioſe:⁊ bñ h addit ne timuiſſe geneꝝ videreť. A nuptijs:nõ dixit a filia mea:ſ qͦ pr̃ pãphili magis doleat.A nuptijs.nam philomenã nolle irati eſt odioſe nuptias amatoris.Quid ergo agã.p .mire cõturbať pater: qͣſi res ſua tantũ cogať:⁊ vide quẽadmodũ poeta latẽter feſtinet ad reꝝ cognitionẽ. Meretricẽ hãc:

Illi credebã primo.id nũc vero palã eſt.nam oĩno
Abhorrere aĩm huius video a nuptijs. L.qͣd ergo
Agam phidippe:quid das cõſilij:Phi.quid agas:
Meretricẽ hanc primũ adeundã cenſeo: oremus:
Accuſemus:grauius denicꝫ minitemur ſi cũ iſto
Habuerit rẽ poſtea.La:faciã vt mones.eho pcurre
Ad bacchidẽ hanc vicinã noſtrã: huc euoca verbis
Meis:⁊ te oro porro in hac re adiutor ſis mihi.
Ph.ab iãdudũ dixi:ideꝫ nũc dico laches manere
Affinitatẽ hãc inter nos volo ſi vllo mõ ẽ vt poſſit:
Qͦ ſpero fore.ſꝫ vis me adeẽ vna dũ iſtã pueniſ.
La.imo vero abi:aliquã puero nutricẽ para.

Bacchis meretrix.Laches ſeruus.

Non hoc de nihilo eſt qͦ laches nũc me pueniã
Eſſe expetit:nec pol me multũ fallit:quin qͦ
Suſpicor ſit qͦ velit.La.videndũ eſt ne minus
Propter iram hanc impetrẽ qͦ poſſim:aut ne qͣd

bene hãc qͣ i[n]terturbat.ſic eni ſumiť h pnomen:vt Hanccine ego.v.p.p.et. Tuaqꝫ hanc aĩam effundere.d.i.malã hãc.q.d. hãc que nos pturbat:Primũ bene primũ:⁊ intelligamus:deinde pãphiluꝫ oremus ⁊ iterũ rogemus an qͦ eſt verius oĩ genere eloqͦ cõmoneamus: vñ oratores orare ⁊ porare dicunť et orator nomẽ accepit. Virgilius. Talibus orabat dictis.ſ.i.nã qui orat accuſať:aut cõmonituꝝ oremus.Accuſemus.ſ. eloqͣmur põt itelligi ⁊ rogemus.ſ nõ puenit pſone potiori:⁊ ipſi cauſe verboꝝ ordini. Si cũ illo.r. h.p.vt in Eunucho.Quo cũ tum rem habebã hoſpite.Bacchidẽ.v.h.ſic maluit qꝫ meretricem dicere:ne graue ſit cũ ea ſeni loqui:niſi qꝛ vicina eſt.Huc euoca.v.m.bene ſeruata ſunt pſonis cõgruentia.nam ſoceꝝ monere hanc rem incertã decuit:nõ ⁊ facere: vt cũ pelice filia ſue mitius ſermocinareť.⁊ huc euoca.v.m.deeſt eam. Si cũ vllo modo.c.v.p.ſ.manere vel vt maneat.Sed vis adeſſe.v.m.d.i.c.melius pnunciaueris ſi remittẽte ⁊ implorãte h vultu dicere ceperis Phidippũ quaſi nõ optet intereſſe ſoceꝝ adeo mutat ſniam Laches et relegat eum in pcuratiõem alterius rei.Nutricem puero .p.i. querē.

Orare
Oratores
Virgilius

Non h de nihilo eſt.Rarus vite color i hac locutiõe miſceť a pſona poete.Nã meretrix loquiť ⁊ ſenex:⁊ qͦ eſt mirabilius bona meretrix:mitis ſenex:⁊ vt itelligas laborasse Terẽtiũ:vt a lege comicoꝝ recederet:⁊ in actu tantũ pſuetudinẽ eius retineret. cũ vero dixit hoc de nihilo eſt:dꝫ mirari meretrix: cũ ab ſene duciť. dꝫ timere: cũ ad patrẽ.dꝫ ſuſpicari aliqͣd:huius amator iã nutritus eſt.Nõ hoc.d.n.eſt piecturalis cã eſt:recipis Pamphilũ:nõ recipio.Nec pol me.f.qͣn qͦ ſuſpicor:ordo eſt ⁊ ſenſus hic eſt.nec pol me multũ fallit:qͣn qͦ velit hoc ſit qͦ ſuſpicor.Quid qͦ.ſ.credo:quin qͦ velit ſit qͦ ſuſpicor.Ne minus ppter iram:qꝛ nõ erat veriſimile beniuolũ eſſe patrẽ meretrici interturbãti reddit rõnem ſenex cur agat mitius:nec videať pſone modus nõ eſſe ſeruatus.Nõ pol me multũ fallit:ſenſus:h ẽ qꝫ min⁹.ſin qͦ me vocat qͦ ſuſpicor. Videndũ ẽ:puidẽdũ:cauẽdũ.

Impetrem:impetrem ꝑficiam:dictum a parendo cuius rei difficultas ob tarditatẽ cõ-plendaꝝ nuptiaꝝ.etiam cum alia negocia que ſunt ardua:verbũ hoc cõmodauit ac dedit: q̃ poſt me minꝰ feciſſe ſatiꝰ ſit:ſatiſfaciẽdo minuiſſe ſatiꝰ eſt:ſi ſic ꝓuideat̃ acceperis erit ſenſus:ne q̃d faciã plus poſt qđ modũ ꝑmittat:ne videat̃ ſatiꝰ minꝰ feciſſe.ſi ſit id aut erit acceperis erit ſenſus.videndũ eſt ne quid plus faciã:qđ cũ fecero poſtea ſatiꝰ ſit minorẽ eſſe et ſatiſfacere aut certe duas res ſignificat q̃bꝰ iter vtrũq; tẽperãdũ eſſe demonſtrat:vt illud ſup̃ de lenitate tenẽda ꝑ hoc infra auctoritatem defendẽdũ eſſe ꝯmoneat. An minus feciſſe ꝑ penitere. ſicut veteres dicebant minꝰ factũ:⁊ nolle factũ cuꝫ alicuius rei eos penitebat ſic modo ſit pvideat̃ poſuit.

Faciam plus qđ poſt minus me feciſſe ſatius ſit.
Aggrediar.bacchis ſalue.ba.ſalue laches.la.credo
Aedepol te.nã nihil mirari bacchis q̃d ſit q̃propter
Te huc foras puerꝝ euocari iuſſit.ba.ego quoq; pol
Etiam timida ſum quum venit in mentẽ que ſim
Ne nomẽ q̃ſtus mihi obſtꝫ apud te.nã mores facile
Tutor.L.ſi vͣ dicis nihil tibi p̃icli eſt a me mulier
Nam iaꝫ etate ea ſuꝫ vt nõ ſit peccato mihi ignoſci
Aequũ quo magis oẽs res cautiũs ne temere faciã
Accurro.nã ſi id nũc facis factura vt es bonas qđ
Par eſt facere inſcitũ offerre iniuriã tibi me imerẽti
Iniquũ eſt.ba.ẽ magna ecaſtor gr̃a de iſtac re quã
Tibi hẽaꝫ.naꝫ q̃ poſt factã iniuriã ſe expurgat parꝝ
Mihi ꝑſit.ſꝫ q̃d iſtuc ẽ:La.meũ receptas ad te filiũ

Aggrediar.bacchis ſalue o bene aggrediar quaſi rem arduã ⁊ incõgruã ſeni vel aggrediar vt meretricẽ circũueniã Vir. Talibꝰ aggrediar Venerẽ ſaturnia dictis. Bacchis ſalue:nõ ita meretrici obſequit̃ ſenex quã q̃ vult illã adimere timore ꝑſone ſue. Credo edepol te nõ nihil mirari:ipm ꝓhemiũ molliꝰ ⁊ leniꝰ eſt:vt oñdat ſe nõ iurgaturũ ſenex. Quid ſit:deeſt rei:vt ſit q̃d ſit rei. Ego quoq; pol etiã timida ſum:parelcon tertiũ:vt multa q̃ ⁊ bello paſſus:⁊ obſequẽtẽ poſuit nõ ſolũ ſe mirari ſe pauere. Ego q̃ pol:⁊ bene etiã vt hoc dicat nõ ſolũ miror ſed etiã timeo:⁊ noue timida ſum pro timeo. Ne nomẽ mihi queſtꝰ.i. nomẽ qđ ineſt meo q̃ſtui. Nõne q̃ſtui obſtet:q̃ſtui quẽ exerceo ſcꝫ.i.qđ eſt q̃ſtui mihi. Queſtui: deeſt q̃ meretrix ſuꝫ.legit̃ ⁊ nomẽ meũ q̃ſtu obſtet. Si vera dicis.iterrogabo.ſ. Nõ ſit nõ videat̃ iam etate ea ſum vt nõ ſciet.q: ipſe nõ veniã do:an q: mihi iam peccãti nõ dãda eſt:⁊ ẽ ordo vt nõ ſit mihi equũ peccato ignoſci neceſſaria.igit̃ ãbiguitas:aut vtrũ ſit ꝓuideat̃:⁊ petõ ꝑ peccatorꝝ:aut petõ mihi ꝑ peccãte:aut petõ meo aut deeſt in vt ſit in petõ. Cautiꝰ ne. te. fa.ſeniliter additũ poſt ne temere.ſ. Factura ne es:ſi nõ facies inſitũ me.ſ. ſi iniuriã faciaꝫ. Offerre iiuriã:offerimꝰ iiuriã nõ merẽti.reddimꝰ ei q̃ meret̃. Inſcitũ offerre.inſcitũ ĩelegãſ nõ bonũ ẽ:bñ nõ dixit dura aut q̃d tale.ſꝫ inſcitũ:q̃ ṽbo maxĩe mulieres ⁊ meretrices vtũtur. Scitũ eñi dicũt qđ placꝫ:inſcitũ qđ diſplicꝫ:vt ꝑ ecaſtor ſciꝰ puer.n.ẽ.e.p.ħ tale ẽ qđ dixit inſcitũ ex abũdãti:q̃le apđ Vir. Ne pꝰ arma vlla.a.n.r.a. Eſt magna ecaſtor gr̃a: imitat̃ hic ⁊ ſenile ⁊ feminũ tardiloquꝫ ſuffecerat ago gr̃as.nã q̃dẽ in Adel.ait. Indignũ te ẽ iniuria hac indignꝰ cũ egomet acceptꝰ ſuꝫ modis. Parꝝ mihi ꝑſit: ſi ſic accipiat̃. vt ſup̃ eſt eſt aut tu es edita itelligẽdũ.q̃ſi dixerit multã mihi nocuerit imo me euertit. Sꝫ q̃d iſtuc eſt:nũc demũ ad rẽ redit. Meũ receptas filiũ.intẽtio crimĩs ⁊ nõ recipis ſꝫ receptas ⁊

Virgiliꝰ

Offerre iniuriam Reddet niuriam Virgiliꝰ

ne diceret: ꝙ tu meuꝫ receptas filiuꝫ. Meum receptas filium: propoſitio accuſatoria eſt. et breuiter ꝓpoſuit crimē qđ poſtea dilatatur ⁊ frequētatiuo vſus eſt verbo: ꝙ nō raro ſed frequēter recepret. Meū recepres filiū: atteſtaꝝ cōiectura. que cōiectura diuidiꝝ ꝑ iuſiurādū ac tormēta ſeruoꝝ. Ah qđ falſum eſt reclamauit meretrix ſtatī: ⁊ voluit cōtradicere ſi ꝑmitteret ſenex. Sine dicā. Virg. Sine me. h. h. n. m. f. Vxorē prius ꝙ hāc duxit

Virgili⁹

Pāphilū. ba. ah. la. ſine dicā: vxorē hāc pri⁹ ꝙ duxit
Amorē vr̄m ꝓtuli mane nōdū etiā dixi id qđ volui
Hic nūc vxorē hꝫ. quere aliū tibi firmiorē amicum
Dū tēpus cōſulēdi eſt. nam neqꝫ ille hoc animo
Erit: neqꝫ pol tu eadē iſtac etate. Ba. quis id ait?
La. Socr⁹. ba. me ne? la. te ipāꝫ ⁊ filiaꝫ abduxit ſuaꝫ
Puerūqꝫ ob eā rē voluit q̄ nat⁹ eſt ex ea extinguere
Bac. Aliđ ſi ſcirē: q̄ firmare meaꝫ apud vos poſſeꝫ
Fidē ſancti⁹ ꝙ iuſiurandū id pollicerer tibi laches

hanc q̄ſi moleſtā: ⁊ q̄ hec noluit pati. Priuſqꝫ hāc duxit: ante rē a preteritis ⁊ āactis. Veſtrū amorē ꝓtuli. Apoſiopeſis: vt in heautō. Aut ne illud: vt multū ferrēt ſi viuo. nam iam tute coibes. Veſtrū nō ipſius pāphili. ergo blande ⁊ honorifice. non enī illi⁹ amorē. ⁊ tamē queſtū: ſed amorē veſtruꝫ nihil potuit dici familiari⁹. ꝓtuli aūt ꝙtā vim patiētie hꝫ tantā ⁊ pōderis: ne ledi mereaꝝ vlteri⁹ Vxorē priuſqꝫ. a pſona ſua priuſqꝫ ꝓtuli dixit: ⁊ q2 multū diuqꝫ amauerit ꝓtuli dixit q̄ eſt lōgi tp̄is ſignificatio. Nōdū etiā dixi qđ ⁊ voluit. appet ſenē tarde ⁊ longū loquētē interpellari multū rn̄ſum meretrici: quū ille ſibi ſilentiū ꝑberi velit. ſic Virg. Latinū inducit dicentē

Virgili⁹ Sine me haud mollia factis. ſ. ſ. a. a. ſed a poſtremū deꝝ. nō vt p̄mū fratri potuit. ſic īcipit ore. Mane nōdū etiā. apoſiopeſis tertia. Hic nūc vxorē hꝫ cū denūciatōe ꝓnūciādū eſt q̄ſi dicat alia res eſt. Quere aliū tibi firmiorē: magna realitas in renūciatōe: magna ꝓprietas

Virgili⁹ ſic enī dicim⁹ q̄re tibi. Vir. Querat ſibi federa turn⁹. q̄re aliū tibi firmiorē. firmiorē ꝓ firmo nō enī firmū cōcedit eſſe pāphilū quē vult intelligi deceptorē eſſe bacchidis. nō iam amotorē ſtabilē. Quere aliū tibi firmiorē. oratorie ſenex q̄ſi cōtulit meretrici quā vocauerat īcuſandā. Quere aliū. a p̄ſentib⁹ ⁊ a futuris. firmiorē amicū: callide ſenex q̄ſi iam nō pāphilo cōſulit: ſed bacchidi. Quere aliū dixit. Duꝫ tp̄s cōſulēdi: eſt ſenſus dū etas in flore poſita eſt facies vēdibilis: nūc etiā eſt ⁊ eſt ordo dū tp̄s eſt cōſulēdi tibi: ⁊ bis ſubaudiēdū eſt tibi Nā neqꝫ hoc aīo ille erit: etate ꝑuidet ꝙ lōga etas ē. Neqꝫ pol tu eadē iſtac prius etatē aduerbiū: ⁊ poſteri⁹ nomē. Quis nō eſt: interrogatio ſed firma negatio. Quis id ait? cū dicat ſenex meū receptas filiū. mirū eſt illā dicere: qs id ait ſed ab accuſante teſtimoniū querit: ⁊ bene ait quaſi manū. ſic enī dicim⁹ ait: aio de rebus negatoriꝭ. Socrus terribiliter. q̄ſi que ſciat maxīe: ⁊ q̄ maxīe doleat. ergo oculis ⁊ labris ꝓnūciādū eſt. Quis id ait? moraliter meretrix miſſa fecit oīa q̄ ī mediū ſenex ꝓtulit: ⁊ ſoli intētioni meū receptas filiū ad te pāphilū. q̇s id ait rn̄dit. Et filiā addidit ſuā: addidit ad pſonā teſtis ⁊ facta. q2 min⁹ idoneū videbaꝝ ſocrū dixiſſe de pelice: ⁊ ſimul oñdit ꝙ tope hoc aīaduertēdū ſit: ex quo tāte ſint cōcitate. Abduxit ſuā. abduxit ꝓprie: accerſi ei dicit ad maritū: abducta a marito ad

Virgili⁹ diuortiū: ſic Virg. Et gemīas abducere pactas. Puerū q̄ ob eam reꝫ. hoc ſic ꝓnūciat ſenex q̄ſi dicat. Ecce quaꝝ rerū tu cauſa: ⁊ hec oratio de his eſt: q̇bus oñdim⁹ nos poſſe grauiter accuſare ſed nolle. Apđ vos poſſe fidē: bn̄ vos. q2 ⁊ hic dicit ſocrū. Aliđ ſi ſcirē q̄ firmare. mire dū q̄rit qđ iuret fidē: fidē ſibi acq̇ſiuit atqꝫ aſcripſit. Sancti⁹ ꝙ iuſiurādū: bn̄ dū aliis agit etiā pſonā cōmēdat. nā nō eſt leuis qui iureiurādo nihil ſancti⁹ ſciat: ſancti⁹ firmius

Ecyra

Me ſegregatũ habuiſſe vxorẽ. bono ſignificato vſa eſt quaſi ipſa hec fecerit: ⁊ bene ſegregatũ. nõ eñ diſiunctũ aut repudiatũ ꝓprie diceret: vt duxit a me Pãphilũ: vt aduerbiũ eſt tpis p ex quo. Lepida es. ſenex cũ meretrice loquẽs eo noĩe laudauit eã: quo meretrices ſolẽt laudari: q̃ſi quo materfamilias: ſic ⁊ ſupra cũ ſcitũ ſe diceret rõem habuit que eſt cũ quaſ loqueret. Sꝫ ſcin q̃d volo potius: hinc deliberatiua ĩcipit. Sodes: ſi audes: ſi vis eas Ad mulieres hic ĩtro nõ dixit ad ſocer ⁊ ad vxorẽ terribilia noĩa: ⁊ inimica meretricis ⁊ qđ facile es Ad mulieres: ſic alibi Mulier mulieri cõuenit: ⁊ ne lõge videret addidit hic intro. Atꝫ iſtuc iuſiurãdũ. i. qđ tu mihi pollicebaris. Exple aĩm: quo illis ꝓſis. qđ pol: ſi alia eſſet ex h̃ q̃ſtu: vigilãter poeta vel nõ ſi ſimilẽ videretur nullã feciſſe meretri

Me ſegregatũ hũiſſe vxorẽ vt duxit a me pãphilũ
La. Lepida es. ſꝫ ſcin q̃d volo pot⁹ ſodes facias
Ba. Quid vis cedo: La. eas ad mulieres huc ĩtro:
Atqꝫ iſtuc iuſiurandũ idẽ polliceare illis. exple
Aĩmũ his: teqꝫ hoc crimine expedi. B. faciã: quod
Pol ſi alia eſſet ex hoc queſtu. haud faceret ſcio.
Ut de tali cã nupte mulieri ſe oñderet: ſꝫ eſſe falſa
Fama nolo gnatũ ſuſpectũ tuũ: nec leuiorẽ vobis
Quib⁹ eſt mime equũ viderier ĩmerito. nã merit⁹
De me ẽ qđ queã illi vt ꝯmodẽ. La. facilẽ bẽiuolũqꝫ
Lingua tua iam me tibi reddidit. nã nõ ſunt ſole
Arbitrate he: ego quoqꝫ etiã hec credidi nũc autẽ
Quũ ego te eẽ ꝑter noſtrã opinionẽ ꝯperi: fac eadẽ
Ut ſis. porro vtere noſtra amicitia vt voles. aliter
Si facias. ſꝫ reprimã me: ne egre q̃cq̃ ex me audiat
Uerꝫ hoc te moneo vnũ qualis ſim amicus: aut q̃d

cẽ. ipſe lectorẽ ꝓuenit. ⁊ ſic fere ĩ oĩbus Terẽtius q̃ minus puulgata ſint queqꝫ abhorrẽda ꝯſuetudine agit. Ut de tali cã. i. amore mariti ei⁹ ⁊ pellicatũ. Nupte mulieri ſe oñderet: pl⁹ dixit ꝙ nuptã alloqueret: ſꝫ volo falſa fama eſſe: bñ quo ſit g̃tioſior: nõ ꝓpter ſe dixit: qđ facit facere. Nec leuiorẽ vobis. q̃d leuiorẽ an minus charꝫ: vt ꝯ g̃uis intelligit. Uir. ferit enſe v. ſ. Grauis etiã moleſtus ĩtelligit: vt Sal. Grauiorẽ bello q̃ ꝓhibitus venerãt ſociĩ frigere. g̃uis etiã lãguidus. Uir. Aut vbi. m. g. a. t. ſ. a. d. Leuior: vt ꝯ g̃uis honore dignus: ⁊ charus q̃bus ẽ equũ pentibus. ſ. Immerito: bõa exceptio: h̃ eñ ⁊ cauere nobis ⁊ ꝑſtare aliĩs poſſum⁹ ĩmerito. Nã merit⁹ eſt de me qđ queã illi vt. c. ⁊ h̃ artificioſe Terẽ. ne vel meretricẽ duce a Pam. ſegregaret. Quod queã. i. v. c. ſic in Andria. Magis id adeo vt mihi incõmodet: ꝙ vt obſequat gnato. Facilẽ beni. q. l. t. facilẽ ad peccatũ: beniuolũ ad iracũdiã retulit Lingua tua: ꝯſuetudine magis ꝙ rõne dr. Lingua ergo ꝓ hoĩe ipſo. Lingua tua iã ſubdiſtingue iã: vt appareat ſi lingua iã ꝙtũ ĩ magis fama. Iã noſter. ſole arbitrate: h̃ nũc fatet ſe ꝙ accuſatorẽ fuiſſe: nũc vo beniuolũ factũ. Hec cũ Apoſtropha. Ego ꝙ: ⁊ ſupuacue poſite ſunt: ſꝫ ad hec ꝙ affirmationẽ oñdũt ꝑter noſtrã opinionẽ: h̃ eſt ĩnoxiã. Fac eadẽ vt ſis porro. h̃ eſt ꝑſeuera purgata eſſe. vult. n. ⁊ de futuro cautũ eſſe: vt ſupra. Nã ſi id facis factura ve es. Noſtra vtere amicitia: nõ iam amore: ſed amicitia. Aliter ſi facies. Ne egre quicq̃ ex me audies: vtꝝ egre ꝓ male: an egre ꝓ inuita. Unũ hoc te moneo: vnũ hoc figura oratoria dr. Qualis ſim amicus: aut q̃d poſſim in ſecũda rõne. Sal. ad Iugurtã. me vim magis ꝙ beniuolẽtiã experiri male. Qualis ſim amicus aut q̃d poſſim h̃ gen⁹ ꝯminatoĩs

Grauis
Saluſti⁹
Uirgil.
Saluſtius

Salustius minus hꝫ amaritudinis: ſ plurimū guſtatis. ⁊ Sal. Nā vim q̄ miſcðiaꝫ eius expiri malle:
N Ihil apud me tibi deſieri. p. v̄ba nutricis fuiſſe poeta demōſtrat: petētis ꝓ ordine
lōgo que ſibi p̄benda ſunt: vnde qꝛ tedioſi incultoris generaliter hec r̄ndit. Nihil
apud me tibi deſieri patiar: ⁊ apud dixit: p qꝺ cū vbi futura eſt. Deſieri patiar. vo-
luit dicere deeſt: ſ deſieri dixit: vt in quo minus ſuſcitauit: ⁊ magis delectet auditū. Beni-
gne p̄beaꝛ: benigne: large. ħ. n. grati⁹ nō ſolū p̄bere: ſ benigne prebere. Cū tu ſatura atqꝫ ebria eris: ħ eſt ī nutricibus nō ſolū nō turpe: ſ etiā neceſſariū ħ ſatur: ⁊ hec ſatura facit. Noſter ſocer video venit: noſter blādimētis dictū eſt.

Poſſim: potius q̄ inimicus periculū facias.

Phidippus: Laches: Bacchis: Meretrix.

N Ihil apud me tibi deſieri patiar quin quod
Opus ſit benigne p̄beatur. ſed cū tu ſatura
Atqꝫ ebria eris puer vt ſat ſit facito. L. noſter ſocer
Vido veit puero nutricē adduxit phidippe bacchis
Deierat pſctē. Ph. heccine ea ē: L. hec eſt. Ph. nec pol
Iſte metuūt deos nec has reſpicere deas opinor.
Ba. Ancillas dedo quo lubꝫ cruciatu ꝑ me exq̄rere
Licꝫ. hec res hic agiꝛ pāphilo. me facere vt redeat
Vxor optet. q̄ ſi pficio nō penitet fame ſolā feciſſe
Id qꝺ alie meretrices facere fugitāt. La. phidippe
Nr̄as mulieres ſuſpectas fuiſſe falſo nobis ī re ipſa

Virgilius Vir. Noſter eris ħ ⁊ magis cōſuetudine dictū eſt
q̄ integritate. vt certe ordo eſt. Noſter ſocer eſt. ⁊ certe video aut deeſt vt: vt ſit vt video.
Deierat. deos iurat. vt maria. a. l. Aut valde iurat. ſi ꝓducte valde iurat: ⁊ bn̄ ſenē iratū p̄oc
cupauit dicēdo: deierat ſancte: ne ꝯfligeret cū meretrice ⁊ fieret fabula lōgior. Hec eſt imitā
da. i. irati ꝯtēplatio: qꝛ dicat ħ eſt quā vxori pāphilus an̄ponit. Nec pol iſte metuūt deos. ħ
argumētū eſt nō illā v̄ba iurare: ſanctū: aut iuſiurādū: aut metu religioſior: aut ſupplitio ſa-
crilegior: aut v̄e nec religioſe ſunt meretrices inq̄t: nec dāt penas q̄ppe q̄ a dijs ꝯtēnanꝛ.
Vir. Tale eſt apꝺ Vir. Si violaꝛ lucus cū vindicaꝛ nō ē. Sꝫ faciles nymphe riſere ſacello. Nec
has reſpicere deos: nec merenꝛ vt dijs penas referāt: ⁊ eſt amphibologia q̄ ſenſu manife
ſta eſt. Nec has r̄ſpicere deos opinor. feliciores ſunt inq̄t q̄ hi quos dij vindicāt. Ancillas
dedo quo lubet. repudiato iureiurādo ad aliꝺ trāſit firmius documētū. Quo lubet crucia-
tu ꝑ me exq̄rere: ꝑ me: ħ eſt me ꝑmittēte. Hec res hic agiꝛ. ħ ſic intelligendū eſt q̄ſi q̄ dicat ſic
agebant⁹ cū tu aduenires: aut cū aſſeueratōe ꝓnūciādū eſt: vt ſit res v̄itas q̄ſi dicat ħ nō.
v̄ba ſunt: ſ res agiꝛ. ꝓpoſitio eoꝝ q̄ dictura ē ħ mō: hec res ħ agiꝛ: q̄ res pāphilo me facere
vt redeat vxor optet. qꝺ ſi pfecero ħ penitet me fame ſolā feciſſe id qꝺ alie meretrices
facere fugitāt. m̄ltā Terētius feliciter auſus ē arte fretus. nā ⁊ ſoc⁹ bōas ⁊ meretrices ho-
neſti cupidas p̄terq̄ ꝓmulgatū eſt facit: ſ tāta cauſaꝝ vigilātia ⁊ rationū momēta ſubiun
git: vt ei ſoli merito videaꝛ totū licere. nā hoc ꝯ illꝺ eſt qꝺ alibi ait. Cōe ita eſſe oībus commi
cis bonas m̄ſonas facere: meretrices v̄o malas. Nō penitet fame hec figura Liptotes d̄r.
mi⁹. n. dicit q̄ ſignificat. nā nō penitet me fame ꝓ eo qꝺ eſt magnā famā cupide acq̄ſiue-
rim ſignificat. Nō penitet me fame: ne q̄reri⁹ q̄ ħ meretrici ꝓdeſſe poſſet. Solā feciſſe: bn̄
ſolā: ne neſciſſe officiū meretric̄ poeta videreꝛ. Solā feciſſe. i. recōciliaſſe vxorē marito. No
ſtras mlieres ſuſpectas eē: vl' ī ſuſpitōe poſitas. nā eē ſuſpectas ambiguū ē: ⁊ nūc ei⁹ partē
maifeſtā videm⁹. Falſa nob. ī re ipſa aut abūdat: aut cū modeſtia nr̄a ſignificat. Porro hāc

nūc expiamur.porro nūc futur tēpus oſtendit.nā ſic iam inueniſti q̄d experiaris:ꝛ ea que reſtant in reliquū tps:q: iam de p̄teritis purgata eſt.Hanc experiamur.i.vtamur opa eius Crimen tue vxori credidiſſe. crimē ꝓprie dicit id qd̄ factū eſt.Cicero. Verūtamen actā et ſi criminoſum ius eſt.i.falſa in ſimulatiōe criminis.Crimē nūc ꝓ falſa ſuſpitiōe.Virg.Formidine crimē acerbat ꝛ ſemꝑ odij:ſ crimine Drances.Infeſtus iuueni turno.i.ꝛ qd̄ eū odiſſe: ꝛ qd̄ ſe illius odio eē ſuſpicaret Cito ab ea h ira abſcedit. bn̄ in duab⁹ eīn ꝑſoniſ cā videt eē turbar: ſocrus et Pāphili. Profecto in hac re qd̄ ſit diſſidio dignū:moraliter q: querēdo ꝛ diſcurrēdo h intulit. Diſſidio diuortio. Velī quidē hercle vt mihi ſit dignū:h eſt nō peccauerit pamphilus. Adeſt qd̄ ſatiſfaciet ipſa i. q̄cquid ad plenā ducit purgatiōem ſufficiat. An

Cicero
Virgil.

Inuenimus.porro hāc nūc expiamur. nā ſi cōperit
Crimini tua ſe vxor falſo credidiſſe miſſā irā faciet.
Sin aūt eſt ob eā rē iratus gnat⁹ q̄ peperit vxor clā.
Id leue ē. cito ab eo hec ira abſcedet. ꝑfecto i hac
Re nihil mali ē qd̄ ſit diſſidio dignū.Phi.velī q̄dē
Hercle.La.exq̄re.adeſt.qd̄ ſatis ſit faciet ipſa. Ba.
Faciā.Phi.quid mihi iſtec narras: an q: nō tute
Audiſti dūdū de hac re:aius meus vt ſit laches ill'
Mō exple aim vt credāt.La.q̄ſo edepol bachis q̄d
Mihi es pollicita tute vt ſues.Bac.ob eā rē vis vt
Introeā.La.atq̄ exple aim his: ꝛ coge vt credant
Ba. ꝛſi ſcio pol his fore meū cōſpectū inuiſum
Hodie.nā nupta meretrici hoſtis eſt a viro vbi
Segregata eſt.La.at he.amice erūt.vbi quāobrem
Aduēeriſ reſciſcēt.atq̄ eaſd̄ aicas fore tibi ꝓmitto vbi
Rē ꝯgnouerit.nā illaſ error ꝛ te ſil' ſuſpitōe exolues
B.pij pudet philōene.ſeq̄mi me itro huc amice ābe
La.quid ē qd̄ mihi mali q̄ꝫ q̄ huic itelligo euenire:

q: nō tute ipſe:correptio eſt.nā audiuit illis explete animū.quaſi dicat q̄ amare ſunt ꝛ moleſte.Audiſti d̄ hac re aius meus vt ſit vir:q: dixit manere inter nos affinitatē ꝑpetuā volo:an q: apud vxorē defendit adoleſcentē in amore meretricis. Qd̄ mihi pollicita es tute: vt ſues.i.iuſiurandū apud mulieres: quod mihi iſta narras repheñſio eſt q: longor verbor Lachetis.Ob eā rē ius ergo introeā.ius dicit:vt oſtēdat in hac re cunctatōez ſuā Nam nupta meretrici hoſtis eſt.cauet etiā hoc ꝯſtruit poeta:vt nō veriſimile videat potuiſſe meretricē ꝯcorditer cū pelice agere.Nā nuptā meretrici.h.alia.ſ.inimica.At eaſdē amicas tibi.f.p.h.q.ſ.v.alie cāe ſunt q̄ mulieres faciūt moleſtas.ꝛ he autē ſpectatoribus note ſunt ex argumēto.Et ſimul ſuſpitiōe exolues.hoc eſt qd̄ ſupra dixit crimē nos quoq̄ ſuſpitionē interꝑtati ſumus exolues.Pudet philomene: pudet duo ſignificat: ſiue ille peccaret quē pudet ſiue illa cui⁹ pudet:ꝛ familiariter tāq̄ nota ex pāphilo.Seq̄mini me itro ambe ancillis dic̄ q̄ ſunt:Pudet philōene:ꝯſcia cōis viri ꝛ pellicātis. q̄d eſt qd̄ magis malim q̄ꝫ qd̄ huic.Sēſus h eſt qd̄ magis optē mihi euenire q̄ꝫ qd̄ ſit ꝓderit etiā meretrici. ſic h ḡ itulit ꝓ nouo.mirādū ē.n.euēire potuiſſe:vt idē ꝛ ſen ꝛ p̄ri ꝓſit qd̄ meretrici.Quid ē qd̄ mihi mali:qd̄ aictia mihi ꝛ ſibi ꝓſit:ꝛ oñdit cōe bonū ſibi eē.Euenire:euenire bis ſubaudiēdū.

Ut grāz ī eo ſine ſuo diſpēdio. difficile eſt.n.grām inire ſine dāno. ⁊ mihi pſit. mire q: diffi cile ē amicū ſine dāno acq̄rere: ⁊ q: cū ħo nō potuit dicere: ⁊ h ipſum bonū fecit: q: ſine dā no. ḡ velut tria ſunt: vt grām ieat: ⁊ ſine dāno: ⁊ mihi pſit. Pā. a ſe ſegregauit. ppe a mere trice ſegregari d̄: ab vxore diſſūgi. Scit ſibi nobilitatē ex ea re natā: q̄ſi dicat: ecce quā a mauit pāphilus: ſ h ſentire ⁊ dicere pris ē. Stulta pietate magnificātis filiū: vt meū gna tū rumor eſt amare ⁊ ppe nobilitatē di xit. nā ⁊ meretrix ⁊ gladiator nobiles dici ſolent. Scit ſibi q̄d minus amat ait nobilitatē ex eo: vtrū ex pamphilo an ex eo: ex ea re. i. q̄d ſegregauerit a ſe ħe pāphilū. ⁊ hoc eſt meli⁹. nā nobilis meretricis eſt nō timere ne alterū nō inueniat: aut nobil eſt cognitā fieri etiā ſenibus. Rē natā ex pſocinio et amicitia ſenis. Gloriā ex facto: raro ī meretricibus. Et rē natā. q: multa in eā cōtulit: et gloriā eſſe: q: defendit eū apud ſoceros ⁊ vxorē: ⁊ q̄d marito meretrix cōiugē reddit.

Ut grām ineat ſine diſpēdio ſuo: ⁊ mihi vna pſit.
Nā ſi eſt vt hec nūc pamphilū a ſe ſegregauit:
Scit ſibi nobilitatē ex eo ⁊ rem natā ⁊ gloriā eſſe
Referetq; grāz vnaq; ſua nos ſibi opa amicos iūget

Parmeno Bacchis.

HEdepol ne meā herus eſſe opam deputat
Parui pciȷ qui ob rē nullā miſit fruſtra vbi
Totū deſedi diē miconiū hoſpitē dū expecto ī arce
Calidemidē. itaq; ineptus hodie dū illic ſedeo vt
Quiſq; venerat accedebā adoleſcēs dic dū q̄ſo es
Tu miconius: nō ſum at calademides nō hoſpitē
Ecquē pāphilū hic habes. oēs negabāt neq; eum
Eſſe quēq; arbitror deniq; iā pudebat hercle abiȷ.
Sed q̄d bacchidē ab noſtro affine exeūtē video q̄d
Huic ē hrei: B. pmeno oportūe te offers: ppe curr
Ad pāphilū. P. quid eo: B. dic me orare vt veniat

HEdepol ne meā herus opaz deputat pui pciȷ. In tota hac fabula ħuus piger ⁊ curioſus īducit: neq; quicq̄ illi venit ex ſnīa ſua. Aedepol ne meā. totū a ſtomachāte d̄: q: ſic vim cū maxia iniuria pſenſerit. Aedepol ne meā. In hac ſcena caſtropha pplo exprimit. Deputat pui pciȷ: q: ſic. ſ. abutit. Deputat pui eā: q̄ deputat eā ī re nullius p cii pſumēdā. Fruſtra vbi totū deſedi diē. nota accuſatiuo caſu vſum eſſe. Miconiū hoſpitē dū expecto. memoriter ⁊ vigilāter ħuus Miconiū hoſpitē ⁊ Calidemidē dixit: ne videret negligētia vl obliuiōe ſua nō īueniſſe ad quē miſſus eſt. Miconiū. h. bn oſidit ſe memorē ſignor ⁊ noīm vt videat ħe illuſus cū opam dederit. Itaq; ieptus. moraliter ieptus: ⁊ iceptus q̄ſi ieptus. Adoleſcēs dic dū q̄ſo: vernaliter Calidemidē ſeipſum ħuus imitat: ⁊ eſt. Es tu Micon⁹. nā vt tria mādata ſunt inq̄rēda: tria inq̄ſita ſunt ordie. Oēs negabāt: bn trāſit a mimetico ad diegematicō ⁊ Quēq̄ eſſe arbitror. i. nō puto eū eſſe in mūdo. Iā pudebat: ſedere an īterrogare. A noſtro affine. exeuntē video ſatis moraliter inducit ħuus dicere ab noſtro affine cū domini ſint nō ipſius. ſic ⁊ prius eſt noſter ſocer venit p pāphili ſocer. Exeūtē video: docte poeta mōſtrat locuturā pſonā. Quid huic h. r. rurſus curioſus nihil ſciturus eſt excurſurus piger. Parmeno op. t. m. o. attendendū q̄d ab initio comedie vſq; ad finem parmeno mittit vt currat ⁊ celat: vt neſciat q̄d curioſe deſiderat. Propere. c ad. p. facete poeta inde incipientē facit quod ille minime vult dicendo curre. quid eo. i. pāphilo. Dic me orare vt veniat. vide curioſum nō recuſare laborem quo cauſam ſciat.

Eryra

Ad te eo: non ad cōueniendum: ſed domum ad te ſignificat. Immo ad philomenam: mire tota fabula inuenit q̄ obrē currat pmeno. Quid rei eſt: totū p pſona. Tua qd nihil refert pcōtari deſine ⁊ eximie dixit: q̄ſi min⁹ ſit iniuria phibētis interrogare q̄ interrogare r̄ndentis: ⁊ memēto hūc eſſe cui in principio nihil celauerit pmeno. Nihil aliud dicā: vult rem p mandata colligere. Etiā cognoſce annulū illū Myrinā: etiā aduerbiū eſt: vl' cōſentiētis vel reminiſcētis: ſed magis reminiſcentis modo: ſic Cicero: etiā qd pene perij capella quedā ē mire facta.

Par. Ad tē. Ba. imo ad philomenā. par. q̄d rei eſt:
Ba. Tua qd nihil refert pcōtari deſinas. par. nihil
Aliud dicā. Ba. etiā cognoſce annulū illū myrinā
Gnate ſue fuiſſe: quē ipſus mihi oli d̄derat. par. ſcio
Tantū ne eſt: Ba. tantū aderit cōtinuo hec vbi ex te
Audierit: ſꝫ ceſſas. Par. mime eq̄dē. nā hodie mihi
Poteſtas haud data ē: ita curſitādo atq̄ ambulādo
Totū hunc cōtriui diē. Ba. q̄tā obtuli aduentu
Meo leticiā pāphilo hodie quot cōmodas res attuli
Quot autē ademi curas: gnatū ei reſtituo q̄ pene
Harū ipſiuſq̄ opera periit: vxorē quā nunq̄
Eſt ratus poſthac ſe habiturū: reddo q̄ ſuſpectus
Suo patri ⁊ phidippo fuit exolui. hic adeo his reb⁹
Annulus fuit initiū inueniūdis. nam memī abhic
Menſes decē fere ad me nocte prima confugere.
Anhelantem domū ſine comite vini plenū quum
Hoc annulo extimui ilico mi pāphile inq̄ amabo.
Quid exaīat⁹ obſecro aut vnde annulū iſtū nact⁹
Dic mihi: ille alias res ager̄ ſimular̄ ſe poſtq̄ vido

Scio nō audio inquit ſ. ſcio Sed ceſſas: hoc ē tardas ⁊ q̄eſcis vrget aūt eū curſu. Minime eq̄dē ceſſo ſubaudit. Ptās haud data eſt: ceſſandi. ſ. Ita curſando atq̄ ambulando eſt enim curſus ⁊ nauigātis ⁊ eq̄tantis q̄tā obtuli aduētu meo. reliq̄ pars argumēti per Monodiam narratur. Quot cōmodas res attuli quot tam multas: ſed more ſuo attuli. dixit ⁊ ademi. C. vt meū in quo nūc eſt admirā atq̄ expleā aīm gaudio. Qd aūt cōmodas res: qd aūt curas hec oīa admirātis ſunt: vt Virg. Quis nou⁹ hic noſtris. ſ. ſ. hoſpes. Gnatū ei reſtituo reddo: redditur nobis qd noſtri cupidū ē. reſtituitur nobis cui⁹ cupidi ſum⁹: bñ ergo gnatū reſtituo vxorē reddo: q̄ſi ſuſpect⁹ ſuo patri: ⁊ phidippo fuit: ergo nō vnū bñficiū ſed tria ſunt. Exolui: narrauit tpa reſtituo reddo exolui. Nam memī abhic mēſes decē. mēſes decē dixit: vt ⁊ recte ⁊ de hoc pepiſſe demōſtret. Nocte pˀma. primis ptibus noctis vel pˀuate: vt vidim⁹ obſcurā. Prim⁹ ſubvallib⁹ hur. Cōfugere anhelantē colluctatus fuerat: qd domū celare volebat: qd ſine comite pudēdū fuerat facin⁹. qd vini plenū temerariū qd ānulū hēbat partū indicat. vides igit his indicijs: vt virginē appet viciatā. Mi pāphile inq̄ amabo: hec blādimēta ſūt muliebria. q̄d exaīat⁹ aut vñ ānulū: breuitati cōſulit Terenti⁹. Nā ingrata hec agunt nō narrant. Ille alias res agere. ſeſe ſimulare fingere: ac pro vero falſum credere: Ille alias res agere. i. ſimulantem aliaſq̄ res agentem ſe fingere. pudebat enim amice de alterius ſtupro fateri: ⁊ ei amice quam tum deperibat.

Cicero

Virgili⁹

Reddere

Reſtituere

Neſcio quid ſuſpicarier magis cepi pro aliquid. Nemo ſe fatetur: bene additũ homo et narratore. Neſcio quã ex p̄dicto oĩs error eſt natus. nã apppone nomẽ ⁊ nulla fabula eſt. Neſcio quã: vel q2 vere neſciebat: vel q2 ſic dicendũ fuit ne amare illã videreť. Hec tot p̄pt̄ me gaudia: cõcluſit narrationẽ fabule more ſuo: ne hec in futuro actu expectarem⁹. Et ſi h̄ meretrices alie nolũt: color neceſſari⁹ a veriſimili. ſcit ſe enĩ alibi dixiſſe: bonas matronas

Neſcio quid ſuſpicarier: magis cepi iſtare: vt dicat
Hõ ſe fatetur vt in via virginẽ neſcio quã ↄpreſſiſſe
Dicitq; ſeſe illi annuluz dum luctať detraxiſſe: eũ
Hec cognoui myrina in digito meo modo habẽtẽ
Rogat vñ ſit. narro oĩa hec. inde eſt cognitio facta
Philomenã eſſe ↄp̄ſſaz ab eo: ⁊ filiũ inde hũc natũ.
Hec tot per me gaudia illi cõtigiſſe letor: ⁊ ſi hoc
Meretrices alie nolũt. neq; ei ē in rẽ nr̄am: vt q̄ſq̄
Amator nuptijs: letetur verũ ecaſtor nunq̄ animũ
Queſti gratia ad malas inducaz p̄tes. ego duz illo
Licitũ ē vſa ſuz benigno ⁊ lepido: ⁊ comi icõmode
Mihi de nuptijs euenit factũ. fateor: at me pol
Feciſſe arbitror: ne merito mihi euenirет multa ex
Quo fuerint cõmoda ei⁹ incõmoda: equũ eſt ferre.

Pamphilus: Parmeno: Bacchis.

Vide mi p̄meo ⁊ ſodeſ: vt hec mihi certa ⁊ clara
Attuleris ne me ĩ breue h⁹ cõijcias t̄ps gaudio
Hoc falſo frui. Pa. viſuz eſt. pam. certe ne: pa. certe
Pã. de⁹ ſũ ſi hoc ita eſt. pa: verũ repies. pa. mane dũ
Sodes timeo ne aliud credã atq; aliud nũcies. pa.
Maneo. pã. ſic te dixiſſe opinor ĩueniſſe myrinam
Bacchidẽ annuluz ſuũ habere. par. factũ. Pã. eum
Quẽ oli dedi ei: eaq; h⁹ te mihi nũciare iuſſit. ita ne
Eſt factũ: par. ita inq̄. pam. q̄s me fortunatior:
Venuſtatiſq; adeo plenior ago ne te p̄ h⁹ nũcio q̄d

faceř meretri ceſ malaſ me ruit. Ego dũ illo licitũ. an meruit pam phi. Neq; ei eſt in rẽ nr̄az in rẽ in vtili tatẽ. i. p̄pmo do. Incõmo de mihi nup tijs eueĩt. ſic dixit queãd mod male ei eueĩt aut bñ ei contingit. nuptijs deſt ex vt ſit ex nu ptijs. Incõ mode mihi eueĩt nuptijſ ⁊ eſt or do. icõmode mihi euenit ex. n. ⁊ incõ mode p̄ icõ modo. Factũ fateor. Anti pophora. hẽ id merito eue nerit. q̄ dole m⁹ q̄ rite cõ tingãt Mul ta ex quo fue rint cõmoda ei⁹ rõ cur no na oĩa fiãt. ⁊ cõtra officiũ meretricis.

Multa ex q̊ fuerint cõmoda ei⁹ icõmoda. equũ ē ferre hoc eo tractatu vocis. ⁊ ea eſt equanimitate dicẽ dũ. Que ē in adelp. Quãdo eũ q̄ſtũ occeperis accipiẽda ⁊ muſcitãda iiuria ē adoleſcẽtis.
Vide mi Parmeno etiam ſodes vt mihi hec: bene hec repetit. verum eſt enĩ vt q̄d
miſere cupimus idem tardius credamus effectuz: ſic in Heauton. Ego vereor ma
gis. Mane dum: dum abũdat. Sic te dixiſſe opinor: miro affectu inducitur vix ad
duci ad credendum. Nõ gaudet p̄pãhil⁹. Ita inq̄: quaſi iam late paſſus diu: Quis me eſt
fortunacior; ob beneficia. Veneris; cui contra inuenuſtus; cui contra reciderit ꝙ ſinet.

Quid bonē neſcio Ut ad monitū diuinā. q. te. f. f. Nā neqꝫ in nuncio magis ſci re vult ⁊ qͦ minus accipe Nā neqꝫ ĭ nūcio neqꝫ in meipſo tibi boni qͦ ſcit ſcio: facete agit Terētius. Quāto magis ꝑmeno curioſus eſt: tāto magis neſciat illa ꝙ cupit. O Bacchis o mea Bacchis ſuatrix: bene additū eſt ſuatrix: vt mea ſuꝑ qͦ dixit amatoris eſt factis vt credā facis. difficile eīn erat credere his rebꝰ gaudere meretricē. Voluptati obitꝰ: obitꝰ oc

Bonē qcq̇d neſcio. Par. at ego ſcio. Pā. q̇d. P. nihil
Eīn. nā neqꝫ ĭ nūcio: neqꝫ ĭ meipſo boni q̇d ſit ſcio.
Pā. Egon te ꝙ ab orcho mortuū me reducē in lucē
Feceris. ſinā ſine munere a me abire: ah nimiū me
Ingratū putaſ: ſꝫ bachidē eccā vidͦ ſtare añ hoſtiū
Me expectat: credo adibo. B. ſalue pāphile. P. o
Bacchis o mea bacchis ſuatrix mea. Ba. bñ factū
Et volupe ē. Pā. factis vt credā facis ātiquāqꝫ adͦ
Tuā venuſtatē obtines vt voluptati obitus ſermo
Aduētus tuus quocūqꝫ adueneris ſemꝑ ſiet. Ba.
At tu ecaſtor morē ātiquū ac igeniū obtines vt vnꝰ
Hoiꝫ hō te viuat nuſꝙ q̇ſꝙ blādior. P. ah ah he tu
Mihi iſtuc. Ba. recte amaſti pāphile vxorē tuā. nā
Nunꝙ ante hāc diē meis oclis eā ꝙ noſſem viderā
Perliberalis viſa eſt. Pā. dic verꝫ. ba. ita me dij amēt
Pāphile. Pā. dic mihi harꝫ rerꝫ nunq̇d dixti iā patri
Ba. nihil. pā. neqꝫ opꝰ eſt adeo mutito. Ba. placet
Nunc fieri hoc itidem vt in comedijs oīa oēs vbi
Reſciſcūt hic quas par fuerat reſciſcere ſciūt. quos
Aūt nō ſcire equū eſt neqꝫ reſciſcent neqꝫ ſcient.
Immo etiā ꝙ hoc occultari poſſe facilius credas.
Habo myrina ita phidippo dixit iureiurādo meo
Se fidē hūiſſe ⁊ ꝑꝑea te ſibi purgatū. pā. optie eſt.
Speroqꝫ hāc rē euēturā nob ex ſnia. Par. here lꝫ ne
Me ſcire ex te hodie q̇d ſit qͦ feci bōi: aut q̇d iſtuc

curſuſ. ob. n. ſignificat ꝯ. ꝗ obitꝰ aditꝰ legit̃ ⁊ volū tate obitus. Obitus ſer mo aduētus tuꝰ: inter obi tū quē caſus affert: aduen tus quē vo lūtas ⁊ deſti natus locus tu mihi iſtuc q: blandimē tum magis meretricū eſt Nunꝙ ante hūc diē me is oculis eaꝫ ꝙ noſſem vi derā: hoc eſt nunꝙ ſic vi derā vt eam noſſem. qͦ noſſem. i. qͦ meminiſſeꝫ qͦ ſcirē ac per hͦ nunꝙ vide rāt: vt alibi. Nō equideꝫ iſtuc. Dic ve rū: bñ inſtan ter ex mere trice q̄rit q̇d ꝯ forma vxo ris ſentiat. Scit. n. hāc iudicē eē pul

chritudinis. poſſe vel qͦ femina: vel qͦ emula. Nūc q̇d nōc aliq̇d acuendū. ꝗ q̇d adeo mu tito: vel tenui dicto nō fieri. Hoc itidē vt in comedijs: mire q̄ſi hec comedia nō ſit: ꝗ vitas Aut deeſt alijs: vel comedijs deeſt ſit. Oīa oēs tibi reſciſcūt. in fine. n. comedie nihil nūꝙ celari ſolet. Hic quos par fuerit: ꝗ in hac comedia aut ĭ hac re. reſcire eſt recognoſcere ⁊ vix inuenire qͦ q̇s neſcierit. Neqꝫ reſciſcēt: neqꝫ reſciēt. reſciſcūt ad quos ꝑtinēt: ⁊ reſciſcūt que neſciūt que negligūt: ⁊ reſciemus ex alio ſcimus etiā per noſtrā opinionē. Heccine licet ne me ſcire ex te: ridicule inſtat ſcire ignorat̃: vt Parmeno. Egon hūc ab or. m. verba ſunt cogi tātis. Ego hūc ab. o. m. ideo eclypticos loquit̃. Neſcis ꝑmeno: addit ſtimlos curioſitati eiꝰ Reſciſcere

Jmmo vero ſcio nec hoc imprudēs feci. Recte. paruum enī beneficiū meritū ſi ab īprudente ꝓſtitum videat. Temere quicq̄ Parmenonē ꝑtereat: quod interdum nō temere ꝑtereat: quod habet faciendi neceſſitatē. Temere quicq̄ Parmenonē ꝑtereat: ſibi ipſi hoc dicit: ⁊ ſe nominat: vt degenerē eq̄ Neoptolemū narrare memēto. Et age nūc Phormionē qui volet laceſſito. Temere quicq̄ vtrū hoc dicit nō temere neq̄ īprudētiā gerit quicq̄d vtile. An hoc dicē nihil pōt trāſire temere qd̄ vtile factum eſt: qui me in grām ſui habz. An quicq̄ pāphilus ꝑtereat temere: ita vt nō remuneret bonū factū pmenonis: qd̄ ſibi vtile fuerit: Cōuenit hoc dictū meretrici abeūti: Feci imprudēs q̄ ſciens ante hunc qz nō pueniť ſeruo ſciente recte facere: bn̄ addidit īprudēti ſibi euenīſſe: vt bn̄ faceret quod prudēs nūq̄ fecerit. Imprudēs q̄ ſciens Antitheton ē̄m. nam īprudēti ſciētē reddit nō prudentē.

Eſt qd̄ vos agitis: P. nō licet. P. tn̄ ſuſpicor ego
Hūc ab orcho mortuū quo pacto. P. neſcis pmeno
Quātū hodie pfueris mihi: ⁊ ex quāta erūna meā
Extraxeris. Par. imo vō ſcio: neq̄ hoc iprudēs feci
P. Ego iſtuc ſatis ſcio. P. an temere q̄cq̄ pmenonē
Preterear quod facto vſus ſit. P. ſequere me intro
Parmeno. P. ſequor equidē. plus boni feci hodie
Imprudēs: q̄ ſciens ante hunc diem vnq̄.
Valete ⁊ plaudite. Calliopius recenſui.

Acta ludis Romanis. L. Poſtumio
Albino L. Cornelio Merula edilibus
currulib⁹. egere Ambiui⁹ Turpio L.
Attilius Preneſtinus. Modulauit
Flaccus Claudij tibijs imparibus.
tota greca Apollodori epodicazomenos.
Facta. iiij. C. Fannio. M. Valerio cōſu.